

ZORA

Cankarjeva

ALMANAH SKD CANKAR Letnik XV, leto 2009.

Drage bralke, spoštovani bralci,

Med dejavnostmi SKD Cankar ima izdajanje Zore Cankarjeve pomembno mesto. V času, ko je bilo Sarajevo okupirano mesto, so Slovenci s to publikacijo združili ustvarjalce različnih narodnosti in ustvarili visoko kvalitetno publikacijo.

Ob novi izdaji almanaha Zora Cankarjeva želim izreči priznanje vsem, ki so prispevali, da je ugledala luč dneva. S svojo dejavnostjo so obogatili kulturno življenje slovenske skupnosti v Sarajevu in BiH.

Slovenska skupnost v mestu in državi ostaja, se povezuje in išče nove oblike, ki jih zahteva čas. Stalno vzdržuje tesne stike s Slovenijo. Člani te skupnosti skrbno ohranjate svoje slovensko poreklo, ki zaznamuje poseben, enkratni in neponovljiv način človeškega bivanja.

Zamejci in Slovenci po svetu ste pomemben dejavnik za dolgoročen obstoj slovenskega naroda, prav tako pa s svojimi izmenjavami vzpostavljate in ohranjate vezi med ljudmi ter s svojim delom in ugledom skrbite za prepoznavnost Slovenije. Veseli me, da pri vas odzvanja slovenska beseda ter da se trudite v mladih vzpostaviti prvi stik s slovenskim jezikom in kulturo ter vzbuditi veselje do učenja slovenskega jezika in sprejemanja materinščine kot dela lastne identitete.

S prijaznimi pozdravi, veleposlanik Andrej Grasselli

SKD Cankar

Točno 75 let od ustanovitve Delavskega kulturnega društva Cankar, 8. aprila 2009, je Slovensko kulturno društvo Cankar v veliki dvorani občine Stari grad proslavilo pomemben jubilej. V polni dvorani so bili prisotni poleg članov SKD Cankar številni gosti. S svojim obiskom so nas iz Slovenije počastili **Miro Petek**, predsednik Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, **Katja Jerman**, tajnica Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, **Aleš Selan**, svetovalec na Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu in **Branka Bukovec** z Društva za razvijanje prostovoljnega dela iz Novega mesta. Veseli smo

bili gostov s slovenskega veleposlaništva v Sarajevu, **Edvarda Kopušarja**, začasnega odpravnika poslov na veleposlaništvu, **Gregorja Preskerja**, konzula na veleposlaništvu, **Boštjana Širnika**, **Emilijana Žorža** in polkovnika **Antona Tunje**.

Mesto Sarajevo je predstavljala podžupan **Nenad Marković**, **Zlatan Mesić** in **Faruk Pršeš** pa sta predstavljala občini Novo Sarajevo in Stari grad.

Vedno smo veseli naših rojakov iz slovenskih skupnosti iz BiH; in sicer iz **Zenice**, **Kaknja**, **Viteza**, **Tuzle** in **Sarajeva**, kakor tudi predstavnikov narodnih manjšin v BiH.

Pisne pozdrave, čestitke in želje za uspešno nadaljevanje našega dela so nam poslali povabljeni, ki se niso utegnili udeležiti slovesnosti; Drago Mirošič, nekdanji veleposlanik Republike Slovenije v BiH, **Aladar Belec**, nekdanji konzul Republike Slovenije v BiH, pater **Marjan Šef**, **Vera Kržišnik-Bukić** iz Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani, **Marija Grbić**, predsednica Slovenskega združenja Triglav iz Banja Luke in **Alenka Uduč**, predsednica Slovenskega društva Lipa iz Prijedorja.

Prisotne na slovesnosti je pozdravila predsednica SKD Cankar **Dina Maksumić**. Spregovorila je o treh obdobjih Cankarja, posebej pa se je ozrla na preteklih 16 let po obnovi, ko se je pričel dopolnilni pouk in tečaj sloven-

SKD Cankar

skega jezika in kulture, knjižnica in čitalnica, dokumentacijski center ter pevski zbor *Camerata Slovenica*.

V preteklih šestnajstih letih od obnove SKD Cankar leta 1993 je bilo realiziranih:

Cankarjevih tribun 26, 33 koncertov, 37 druženj, 83 nastopov zbora *Camerata Slovenica*, 55 nastopov učencev dopolnilnega pouka in tečajnikov, 28 razstav, 20 turnirjev, 26 literarnih večerov, 39 gledaliških predstav, 37 predavanj, 11 skupščin, 10 mladinskih delavnic, 2 seminarja, 10 dokumentacijskih razstav, 8 predvajanj filmov, 10 lutkovnih predstav, 28 številčk Zore Cankarjeve v obliki časopisa ter 5 v obliki almanaha.

Danes SKD Cankar izvede približno **40 manifestacij na leto**.

Poudarila je, da društvo obeležuje vse za slovensko zgodovino in kulturo pomembne praznike, dobro pa sodeluje s preostalimi slovenskimi društvi v BiH.

Temu je sledil volilni občni zbor, ki ga je vodila **Ljiljana Testen**, predsednica skupščine. Sprejeto je bilo poročilo o delu društva za leto 2008 in predstavljen program dela za leto 2009. Enoglasno je bilo izbrano novo vodstvo društva. Za predsednico društva je bila izvoljena **Sanja Bogdanović**, za pod-

predsednika pa **Anton Skočir**. Izbrani so bili tudi novi upravni odbor, svet, nadzorni odbor in inventurna komisija.

Učenci dopolnilnega pouka slovenskega jezika so se predstavili in prisotne razveselili in nasmejali z igrico *Sneguljčica in pet palčkov*. Končali so s pesmima *Dan ljubezni* in *Sarajevo, ljubezen moja*.

Proslava se je končala z druženjem v avli velike dvorane občine Stari grad ob zakuski in prijetnem pogovoru. Za okrog 130 prisotnih članov in gostov je za prijetno počutje poskrbel **Marjan Novina**.

ZAHVALNICE

Na proslavi so podeljena priznanja vsem, ki so v preteklih petih letih na različne načine pomagali pri delovanju Društva:

ZA VZTRAJNO PODPORO USPEŠNEMU DELOVANJU IN OBSTOJU DRUŠTVA: **Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu**

ZA VEČLETNO VSESTRANSKO PODPORO IN SODELOVANJE: **Velesplaništvu Republike Slovenije v Bosni in Hercegovini**

ZA DUGOGODIŠNJI DOPRINOS U REALIZACIJI KULTURNIH PROGRAMOV I MEMORIJALNOG TURNIRA »JAN DORŠNER«: **Ministarstvo kulture i sporta Kantona Sarajevo**

ZA DUGOGODIŠNJI DOPRINOS U REALIZACIJI MEMORIJALNOG TURNIRA »JAN DORŠNER«: **Tomislav Počanić**

ZA SURADNJU U OBOGAĆIVANJU KULTURNOG ŽIVOTA SARAJEVA: **Festival Sarajevska zima, Grad Sarajevo, Kuburović Halid, Općina Novo Sarajevo, Općina Stari grad**

ZA VEČLETNO USPEŠNO SODELOVANJE: **Grand hotel, Ministarstvo odbrane Bosne i Hercegovine, Bošnjački institut »Fondacija Adil Zulfikarpašić«**

ZA VEČLETNO PODPORO V REALIZACIJI KULTURNIH PROGRAMOV: **Krka d.o.o., Lek d.o.o., Marko Božiček, Mercator Sarajevo, NLB tuzlanska banka, Profit d.o.o., Intermerkur d.o.o., Gorenje d.o.o.**

ZA VEČLETNO AKTIVNO DELOVANJE V DRUŠTVU IN DELO V REDAKCIJI »ZORA CANKARJEVA«: **Zdravko Latal, Silvija Dervišefendić, Almir Terzić**

ZA PRIJATELJSTVO, POMOČ IN SODELOVANJE: **Aleš Selan**

ZA USPEŠNO OPRAVLJENO PREDSEDNIŠKO DELO: **Dina Maksumić**

ZA DOLGOLETNO PRIJATELJSTVO IN POMOČ: **Branka Bukovec**

ZA VIŠEGODIŠNJU PROMOCIJU DRUŠTVA: **Aida Hadžiabdić-Federalni radio**

ZA POUČEVANJE SLOVENSKEGA JEZIKA: **Melita Osmanagić**

ZA DOLGOLETNO PRISPEVANJE K USTVARJALNEMU DELU SKD CANKAR: **Anton Skočir**

ZA VSESTRANSKO, VDANO IN REDNO DELO V REALIZACIJI KULTURNIH PROGRAMOV: **Družina Milošević**

ZA DOLGOLETNI PRISPEVEK K DELU SKD CANKAR: **Vera Pavičić**

ZA POMOČ V DELU DRUŠTVA: **A-projekt, Majda Šekli, Martex d.o.o., Ra-La d.o.o., Zoran Udovičić,**

Edvard Kopušar, politični svetovalec na slovenskem veleposlaništvu v Sarajevu

Spoštovani člani SKD Cankar, spoštovana predsednica Dina Maksumić, čestitam Vam ob 75. obletnici ustanovitve SKD Cankar in Vam želim še veliko let plodnega dela in zadovoljstva, ob tej priložnosti pa Vam izročam priznanje slovenskega veleposlaništva v Sarajevu.

Danes smo se zbrali na povabilo SKD Cankar na praznovanje jubilejne 75. obletnice. Proslave se poleg članov društva, njihovih prijateljev in predstavnikov drugih slovenskih društev iz BiH udeležujejo tudi predstavniki lokalnih oblasti, poslancev slovenskega državnega zbora, moji kolegi s slovenskega veleposlaništva v Sarajevu in drugi.

Danes je za Slovenke in Slovence ter preostale člane SKD Cankar nedvomno srečen dan. Mnoge Slovenke in Slovenci v BiH so večinoma državljani BiH, nekateri so tudi dvojni državljani, nekateri pa so samo državljani Slovenije. SKD Cankar je odprto za vse ljudi dobre volje, ki živijo v BiH in poleg BiH ljubijo tudi Slovenijo ne glede na nacionalnost in državljanstvo. Vaš trud na promociji slovenske kulture in običajev BiH je opažen in spoštovan tako v Sloveniji kot v BiH, še posebej v Sarajevu, bosanski prestolnici. Zaradi društva Cankar se Slovenci, katere nas pot ali delo zanese v Sarajevo, počutimo bolj domače in bezbrižno, saj čutimo, da se vselej lahko zanesemo na Vas. Prijazna, topla, domača beseda naših rojakov v društvu Cankar je neprimerljiva z včasih suhoparno in uradno besedo nas uradnih predstavnikov. SKD Cankar razumem kot morda še majhen, a pomemben most med Slovenijo in BiH, ki vodi proti EU. Upam, da je ta most danes že toliko trden, da ga nihče ne bo mogel premakniti ali uničiti, tako da bi se s prečkanjem tega mostu in vseh ostalih mostov, ki vodijo proti EU, BiH in vsi njeni državljani znašli v novi evropski družini, ki ji pravimo EU. Zato je SKD Cankar, čigar 75. obletnico danes proslavljamo, kakor tudi ostala slovenska društva v BiH, še toliko bolj pomembno. Njihov pomen presega meje Slovenije in BiH, saj na svoj poseben način utira pot v EU in njenih 27 držav članic.

Zato SKD Cankar in vsem njegovim članom želim, da bi v sarajevski multikulturni sredini pridobili sloves pomirjujočega dejavnika in bi Vas ljudje v Sarajevu sprejemali kot prijaznega, dobrega, morda celo najboljšega soseda.

Naj živi SKD Cankar še dolga leta, kakor vsi, kar nas dobrih je ljudi. In nasvidenje na jubilejni 100. obletnici.

Miro Petek, predsednik komisije Državnega zbora Republike Slovenije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu

Spoštovane rojakinje, spoštovani rojaki, cenjeni gostje, spoštovani prijatelji iz Sarajeva in BiH, v veliko veselje mi je, da Vas lahko danes tukaj pozdravim v tako velikem številu. Dovolite, da Vam prenesem pozdrave iz slovenskega parlamenta in iskrene čestitke ob tej častitljivi obletnici vašega društva.

Vaše društvo je pognalo zelo močne korenine, preživelo kar nekaj režimov in kar nekaj držav. Prepričan sem, da bo živelo še vrsto let, kajti s to obletnico je pokazalo, da ima izjemen potencial, da ima močne korenine in lahko kljubuje najrazličnejšim sistemom in državam. S tem ste pokazali Sloveniji in BiH svojo čvrstost, svojo zavezo

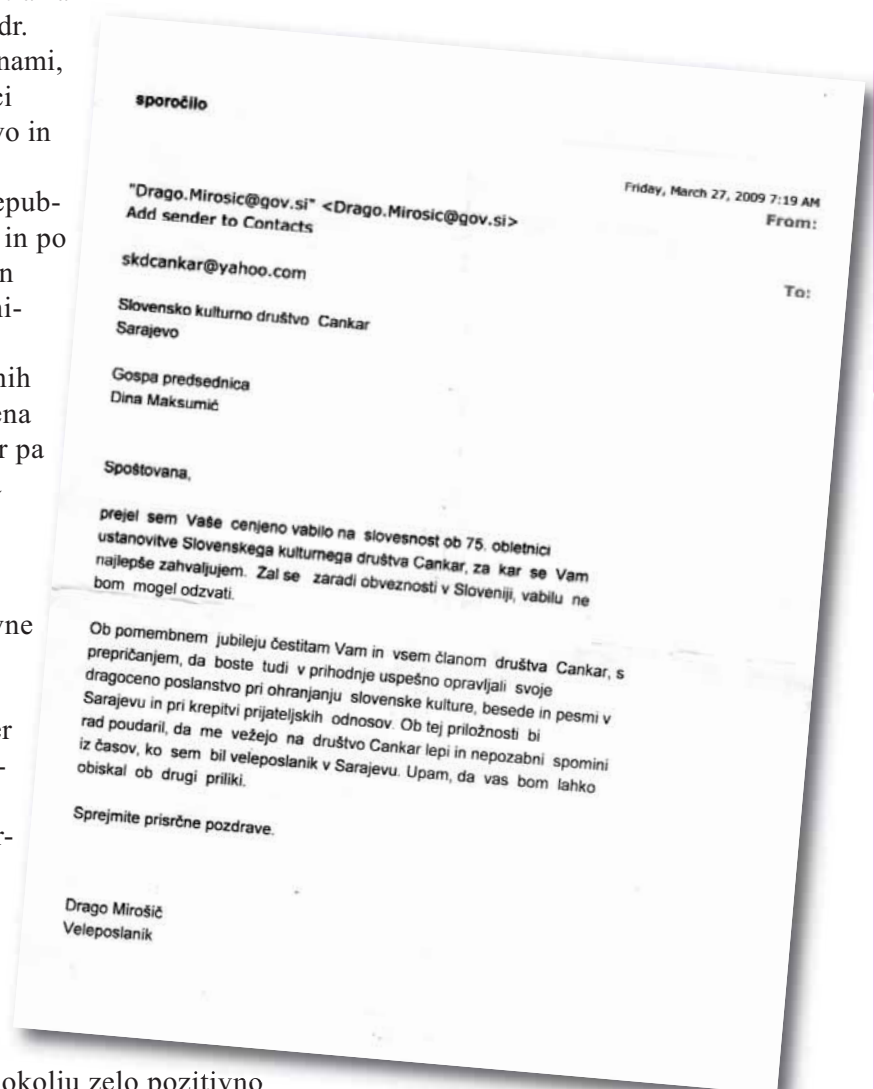
Sloveniji in slovenstvu. Slovenska država tesno sodeluje z BiH. Mi v parlamentu se po svojih močeh trudimo in borimo, da bi se odpravile tudi te krivične vize. Prepričan sem, da se bo to zgodilo kmalu, da boste lahko prosto potovali v Slovenijo.

Ob tej priložnosti, spoštovana gospa predsednica, bi Vam v imenu državnega zbora rad podaril skromno darilo – repliko Plečnikove kljuge, ki je na vratih NUK-a v Ljubljani. To so vrata, ki vodijo v eliten kulturni hram.

Aleš Selan, svetovalec na Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu

Spoštovana predsednica, cenjeni gostje, gostje iz Slovenije, dragi člani Cankarja, dovolite, da Vam prenesem pozdrave ministra za Slovence v zamejstvu in po svetu, prof. dr. Boštjana Žekša, ki danes ne more biti z nami, obljublja pa, da bo v letu, ko Cankarjevci praznujete 75. obletnico, obiskal Sarajevo in Vaše društvo.

Ena temeljnih nalog Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu je podpiranje rednega delovanja in posameznih projektov slovenskih organizacij, ki delujejo zunaj meja države Slovenije. V skladu s tem na rednih letnih razpisih vedno znova namenimo določena finančna sredstva tudi Cankarju. Vendar pa naša podpora ni omejena le na finančna sredstva, ponosni smo, da smo lahko večkrat prisotni na najrazličnejših družbenih manifestacijah, da Vas povabimo na takšne in drugačne informativne seminarje, da sami in skupaj z drugimi organi Republike Slovenije pomagamo omogočiti učenje slovenskega jezika ter s tem povezana krajša izobraževalna bivanja kot tudi študij Vašim otrokom v Sloveniji. Moje sporočilo, dragi Cankarjevci, je, da imate v nas partnerja, kateremu je ambicija negovati medsebojni odnos zaupanja. Verjamem, da nam to vse bolj uspeva. Društvo Cankar ob šoli slovenskega jezika letno organizira preko 70 prireditev in kulturnih manifestacij in je v lokalnem okolju zelo pozitivno

razpoznavno. Ob tej priložnosti naj posebej izpostavim projekt Urada za EU, katerega delovanje podpiramo in upamo, da bo v prihodnosti še bolj povezal slovensko skupnost v BiH in vzpodbudil sodelovanje z lokalnimi oblastmi. Slovenci, ki so leta 1991 živeli na področju drugih republik bivše skupne države, so se ob razpadu Jugoslavije naenkrat znašli v situaciji, ki je v marsičem bila neprimerljiva z zgodbami naših zamejcev, zdomceev in izseljencev po svetu. Včerajšnji domači so čez noč postali tujci. V BiH in posebej v Sarajevu so se proti svoji volji znašli v razmerah vojne, ki je poleg vsesplošne ogroženosti prinesla tudi razpad vrednot, na osnovi katerih so na teh prostorih bivali dolga leta, nekatere družine celo več kot 100 let. V tem kaotičnem obdobju se je marca 1993 ustanovilo SKD Cankar, ki je bilo sicer prvič ustanovljeno že leta 1934 pa potem s strani raznih režimov prepoverano tako pred kot po 2. svetovni vojni. Med leti 1951 in 1993 Cankar ni deloval, prav grozote vojne pa so v sarajevskih Slovencih ponovno obudile željo po združevanju. Začutili so potrebo po manifestaciji ne le tega, kar je značilno za kulturo slovenskega naroda, ampak je občečloveško. Te vrednote so mir, spoštovanje človekovih pravic, sobivanje in sožitje različnih kultur, intelektualni upor proti kaosu, ki so ga Sarajevčani čutili vsak dan, ki ste ga čutili vsak dan. Ko je okrog vas divjala vojna, ste Cankarjevci organizirali intelektualne tribune in promovirali mir. Ko so se številni delili na vaše in naše, ste klicali k tistemu skupnemu vseh nas, človečnosti.

Kratka anekdota, značilna za to obdobje, ki mi jo je zaupal predsednik enega tukajšnjih slovenskih društev, gre takole: »Ko so iz Slovenije v začetku 90. let v Bosno poslali humanitarno pomoč slovenske vlade, so poleg hrane in zdravil dobili tudi nekaj slovenskih knjig. Pošiljko knjig so pustili v Ljubljani za naslednjic, ker sta bili glavni dobrini tistega časa moka in sladkor. Cankarjevci pa so prav takrat začutili potrebo, da z močjo kulture poizkusijo premostiti prepade, ki so nastali predvsem v glavah«.

Mnogi Slovenci smo Sarajevo dolga leta doživljali kot simbol vrednot miru in sožitja, ki so na nek način dobili potrditev s strani mednarodne javnosti, ko je bila mestu zaupana organizacija ZOI. Pomen teh presega pomen športnega dogodka. Mnogi Slovenci še danes poznajo mesto po Vučku in znamenitem transparentu tukajšnjih navijačev srebrnega Jureta Franka, na katerem je pisalo Volimo Jureka više od bureka.

Pozitivnega v Sarajevu in Sarajlijah vojna ni uničila, nekatere kulturne posebnosti je nasprotno le še okrepila. Tako danes SKD Cankar prispeva pomemben del k prepoznavnosti mesta, društvo in njegovo delovanje pa sta najboljši ambasador slovenstva v BiH. Zato se zahvaljujem vsem Vam za današnji obisk in upam, da boste vsi še naprej po svojih močeh podpirali delovanje tega društva.

Društvo Cankar oziroma njegov vsakokratni predsednik pa je značilno še po eni stvari. Gre za omejitev mandata. Danes zaključuje s svojim štiriletnim delom na tej funkciji gospa Dina Maksumić. Z Dino sva v preteklih letih vzpostavila odnos vzajemnega spoštovanja, zaradi katerega mi je v posebno zadovoljstvo in čast, da danes prav njej izročim priznanje oziroma zahvalo Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu za neprecenljiv prispevek SKD Cankar v ohranjanju slovenskega jezika in kulture.

Jožef Špringer, predsednik Slovenske skupnosti Kaknj

Drage rojakinje, dragi rojaki, spoštovane dame in gospodje, imam izredno čast, da Vas v imenu Slovenskega društva iz

Kaknja lepo pozdravim in iskreno čestitam Cankarju, Cankarjevcem za zelo uspešno dolgoletno delo, zahvalim za dosedanje sodelovanje, za katerega upam, da bo v prihodnje še boljše. Ker prihajam iz Kaknja, majhnega rudarskega mesta, kjer že več kot 100 let živijo Slovenci, a vsi so bili rudarji v premogovniku v Kaknju, draga predsednica, prinesel sem Vam darilo za spomin. To je rudarska svetilka, ki naj Vas spominja na Vaš jubilej. Obenem mi dovolite, da čestitam tudi naši Beti, s katero že dolga leta sodelujemo.

Branka Bukovec, Društvo za razvijanje prostovoljnega dela, Novo mesto

Spoštovana predsednica, dragi prijatelji, člani društva, spoštovani gostje. Čast mi je, da Vam lahko prenesem pozdrave številnih novomeščanov in z velikim spoštovanjem priznanje in čestitke za vaše

plemenito delo, ki ste ga opravljali v vseh teh letih. V Društvu za razvijanje prostovoljnega dela iz Novega mesta si bomo prizadevali, da bomo naše partnerstvo, ki smo ga sklenili pred več kot desetimi leti, še bolj okrepili, predvsem s kulturnimi in mladinskimi izmenjavami.

Vam pa želimo veliko uspehov pri uredništvu Vašega poslanstva v prihodnje. Ob današnjem prazniku bi vam rada vročila sliko Novega mesta, kjer ste vedno dobrodošli, delo našega akademskega slikarja Jožeta Kumra.

Faruk Prčeš, pomočnik načelnika za društvene dejavnosti Općine Novo Sarajevo

Poštovane dame i gospodo, cijenjeni članovi SKD Cankar, poštovani gosti, u ime načelnika Općine Novo Sarajevo Nedžada Koldže i u svoje lično ime, želim čestitati članovima Cankara značajan jubilej.

Ovom prilikom mogu istaći da možemo zahvaliti za saradnju Dini Maksimić i Elizabeti Strunjaš, sa kojima smo realizovali nekoliko projekata, a želimo nastaviti saradnju i ubuduće. U Općini Novo Sarajevo svakako ćete i dalje imati partnera.

Čestitam vam još jednom.

Zlatan Mesić, zamjenik načelnika Općine Stari Grad Sarajevo

Pozdravljam, u ime načelnika Općine Stari Grad Ibrahima Hadžibajrića i u svoje ime, cijenjene goste i članove SKD Cankar.

Predsjednica je u najavi lijepo rekla da ste dugo bili, i osjećali se kao kod kuće, u Općini Stari Grad, te da se i sada osjećate kao prijatelji, a ne gosti.

To da ste vi u ovoj sali i ovom prilikom dokaz je da će se saradnja nastaviti i da ćete uvijek biti dobrodošli naši sugrađani. Nadam se da će biti prilike i uz druge manifestacije, koje sam vidio u vašem programu, da vas dočekamo ovdje.

NAŠ PEVSKI ZBOR NA 40. TABORU SLOVENSkih PEVSKIH ZBOROV V ŠENTVIDU PRI STIČNI

V Šentvidu pri Stični v Sloveniji vsak tretji vikend v juniju organizirajo Tabor slovenskih pevskih zborov.

Letos je ta manifestacija doživela že svojo 40. obletnico. Njena organizacija je potekala na visoki ravni. Na letošnjem taboru je nastopil tudi pevski zbor SKD Cankar – Camerata Slovenica.

V soboto, 20. junija, so se predstavili slovenski pevski zbori iz evropskih držav. Nastopilo je enajst zborov; in sicer iz Avstrije, Hrvaške, Italije, Madžarske, Srbije ter Bosne in Hercegovine. Vsak se je predstavil s kratkimi podatki o svojem delovanju in petjem treh pesmi. Naši člani so zapeli Pozimi pa rožice ne cveto, Lipa zelenela je in Bentbaša. Nastop je bil nagrajen z velikim aplavzom. Prepričani smo bili, da smo se dobro odrezali, kvaliteten nastop pa so potrdili še drugi, ki so nas povabili, da bi se predstavili še drugod po Sloveniji.

V nedeljo, 21. junija 2009, se je odvil nastop vseh sodelujočih pevskih zborov pod geslom Pojo naj ljudje. Na športnem igrišču se je predstavilo okrog 150 zborov; to je približno 3000 pevcev. Nastopilo je več kot 30 moških zborov, 40 ženskih in približno 70 mešanih. K temu pa je treba prišteti še 11 zborov iz zamejstva.

Zbori so skupen nastop izvedli pod vodstvom priznanega dirigenta Igorja Švare.

Zanimivo je, da je Šentvid te dni živel le za to svečanost. Vodstvo SKD Cankar in člani pevskega zbora smo bili zadovoljni z nastopom in sprejemom pri naših gostiteljih v Novem mestu, tako da v naših srcih zagotovo hranimo najlepše spomine na naše srečanje.

Prosti čas, ki smo ga imeli v soboto, smo ne ozirajoč se na deževno vreme izkoristili za obisk Kartuzijanskega samostana Pleterje in Trubarjeve domačije. Tu so nam prikazali način vezave knjig še iz Trubarjevega časa.

Vrnili smo se v Sarajevo z lepimi vtisi in spomini ter z željo, da na prihodnjem taboru slovenskih pevskih zborov ponovno nastopimo.

Anton Skočir

Zimzelen v Sarajevu

Hvala, prijatelji!

Srečali smo se, Camerata Slovenica in Zimzelen, na Taboru slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični. Beseda je dala besedo, stavek se je spletel s stavkom, vprašaj pobratil s klicajem. Letos Camerata praznuje petnajst let. Čestitamo! Še raje bi vam čestitali v Sarajevu. To bi bilo čudovito, z veseljem vas gostimo. Ja, skupaj naredimo koncert.

Do tu vse lepo in prav, potem konkretna ugovovitev: denarja ni na nobeni strani. Pa kaj! Malo ja, malo ti, pa čemo se voljeti! Če vas prenočimo po domovih, pri članih društva, je glavni strošek že pokrit. Halo! Po domovih? Je to v teh časih in v tako velikem mestu še sploh mogoče? Naj vas ne skrbi! Tudi prav! Predsednice na delo!

Pustimo na stran, koliko drobnih in manj drobnih stvari je bilo treba urediti, uskladiti, na novo izmisliti, da je teklo bolje kot švicarska ura. Da je teklo od prve elektronske pošte neutrudne Beti do starta avtobusa, sprejema v prostorih Cankarja, pogleda z najvišjega stolpa v Sarajevu (s komentarjem najboljšega vodiča), do najnajboljših čevapčičev pri Korenčku (kot bi v prevodu šegavil naslov lokala), do ogleda izvirov Bosne, zavezovanja rut pred muslimanskim svetiščem, koncerta pred polno dvorano, nepozabnega druženja po njem ... pa do solz ob slovesu.

In tudi vmes.

Ob drobtincah, ki so se kljub skrbno pogrnjeni in bogato obloženi gostiteljski mizi sem in tja odkrhnilo od kdo ve v kateri kamri podzavesti odloženega črnega in kislega in trpkoga in blaznega in strahotnega in z nikakršno in nikogaršnjo pravico zamešanega komisa. Ob drobtincah, ki so drugačne kot tiste s tv ekranov ali s tiskarsko barvo napisane. Ki so žive, v kri in misel vtetovirane, zato nikoli izbrisljive.

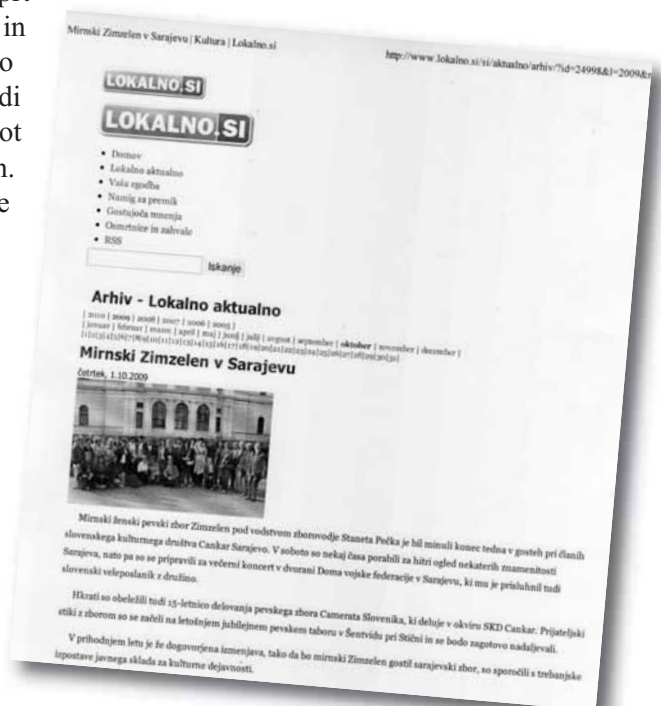
Pa ne da bi jih kdo vsiljeval, nalašč drobil na praznični prt ali, bog ne daj! se z njimi junačil. Kar tako so se odkrhnilo in se izmuznile čez ustnice, kot čez rob prepolne posode, ko jo nehote dotakneš, ko recimo vprašaš, kakšen cvet je na fasadi tiste mogočne stavbe. Potem grdo zakolneš, še bolj grdo, kot je grd tisti cvet na fasadi in nihče ne pomisli, da si vulgaren. Še najmanj Miljacka, ki že od nekdaj, še izpred časov, ko je Mujo začel podkovati konja na mesecu, žubori svojo sev-dalinko. Žubori, ne glede na to, kaj hrumi, ječi ali poje na zemlji po kateri teče, se iz nje napaja in jo hkrati oplaja.

Nekako spontano, nekako kot izhod iz zagate, nekako kot olajšanje se vrine primerjava. Rečeš: žubori reka Miljacka kot ti ljudje tukaj! Rečeš: žubori reka kot ti Slovenci tukaj! Rečeš: žubori kot Slovensko kulturno društvo Cankar!

In rečeš: hvala, prijatelji, tudi za to doživetje in spoznanje.

Se vidimo na Mirni.

**Ženski pevski zbor
ZIMZELEN, Mirna**

V BESEDI IN SLIKI

V kulturnem življenju preteklega leta se je lahko vsakdo našel v vlogi gledalca, bralca in poslušalca.

Slovenski filmi Mihe Mazzinija

V okviru 17. Cankarjevih dnevov smo *Slovensko literaturo na filmu* obeležili s filmi Mihe Mazzinija, ki so bili predvajani v kinu Unitic. Pisatelj, režiser, scenarist, računalniški strokovnjak in bорец za resnico nas je počastil s svojim obiskom

Manifestacija "Cankarjevi dnevi" Filmovi Mihe Mazzinija

Slovensko kulturno društvo „Cankar“ u sklopu tradicionalne kulturno-sportske manifestacije „Cankarjevi dnevi“ napraviti će osvrtno na slovensku literaturo na filmu, gdje se u tom kontekstu izdvojio Miha Mazzini koji će se sarajevskoj publici predstaviti ne samo kao pisac nego i kao scenarist i režiser.

Miha Mazzini

ko će danas s Mihom Mazzini biti upriličen razgovor o scenariju UNITIC-a, s početku u 10 sati, a bit će prikazana njegova kratka filma *Slobodna si. Odloči se*, zatim *Slatki snovi* i *Operacija Cartier* (12. maj). Miha Mazzini je autor scenarija i autor knjiga *„Slatke sanje“* i *„Drobtinice“*, koje je napisao na temelju svojih razmišljanja o scenariju za navedene filmove. Miha Mazzini spada u red najproduktivnijih slovenskih pisaca srednje generacije. Završio je postdiplomski studij

scenaristike u Velikoj Britaniji, na The University of Sheffield, i redovan je član Evropske filmske akademije. Autor je 12 objavljenih knjiga, prevedenih na osam jezika, a kao stručnjak za informatiku objavio je osam priručnika. Među romanima izdavaju se *„Zbiralec imen“*, *„Satanova krona“*, te uspješnice *„Guarding Hanna“* (Telesni čuvaj) i *„Slatki snovi“*, romani koji su objavljeni u SAD-u, Češkoj, Poljskoj, Italiji, Srbiji.

Mazzini se ne bavi samo scenarističkim i spisateljskim radom, već, kao predani filmofil, drži predavanja na scenarističkim radionicama. Dobio je brojna priznanja i nagrade na festivalima širom svijeta.

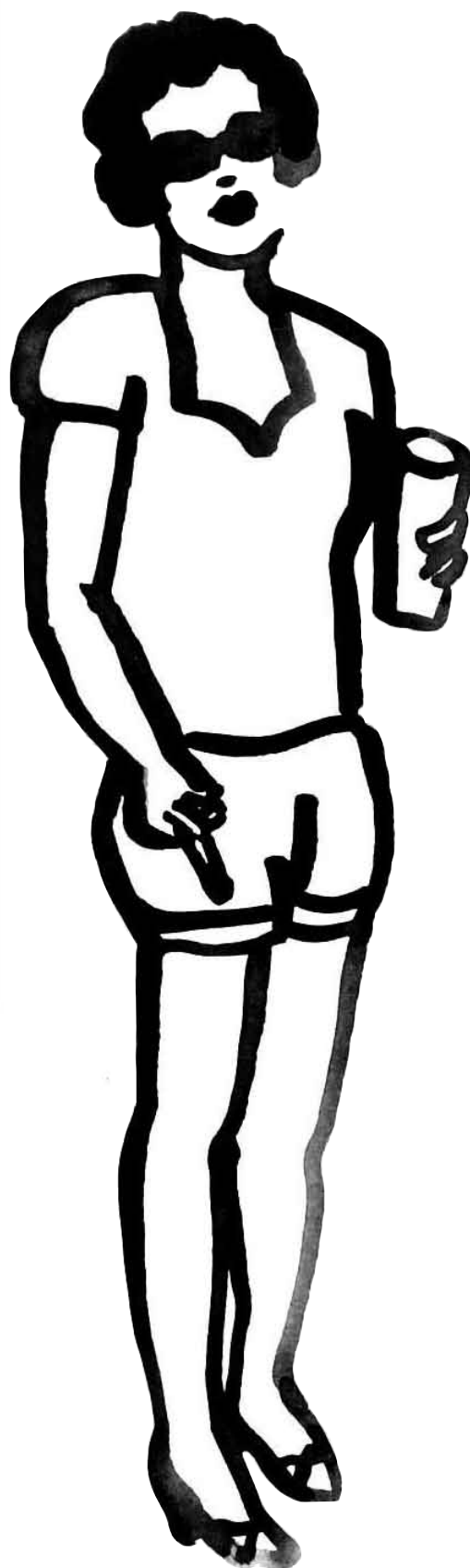
K. R.

ter nam zaupal svoje poglede na življenje in umetniško ustvarjanje. Med filmi so bili predvajani *Svobodna si. Odloči se*, nostalgичne *Sladke sanje*, *Sirota s čudežnim glasom*, *Zelo preprosta zgodba*, kate-tere sporočilo je odraz današnjega stanja, v katerem so kot superiorni označeni povprečneži, ki nastopajo v resničnostnih oddajah; in kot zadnja zgodba se je odvila še *Operacija Cartier*, ki je zaključila dneve slovenskega filma.

Risbe Petre Varl

V sarajevski galeriji Novi Hram je slovenska umetnica Petra Varl odprla razstavo z naslovom *Risbe*. Petra Varl je bila rojena v Ljubljani, kjer je leta 1997 dovršila magistrski študij na Akademiji za likovno umetnost. V poklicnem življenju deluje kot vizualna umetnica, ustvarja na področju risbe, grafike, slikarstva in prostorskih postavitev. Svoja dela je predstavila že na mnogih razstavah doma in po svetu, od leta 2000 pa je profesorica na Oddelku za likovno umetnost na Pedagoški fakulteti v Mariboru, kjer predava risanje in grafiko.

Predstavljene risbe odražajo preprostost motivov iz vsakdanjega življenja, obenem pa v svojem ozadju skrivajo utrinke avtoričine osebnosti. Obiskovalci razstave se lahko istočasno ujamejo v vsem skupen domači univerzum, se sprehodijo mimo vsakdanjih življenjskih vlog, se srečajo z utečenimi odnosi moški – ženska, prepoznajo nasprotje starši – otroci, ustaljeni – neustaljeni družbeni vzorci ter dobro znane zveze staro – novo. Umetnica je z drobnimi

delci razvila vzporedno življenjsko zgodbo, s katero se lahko poistoveti sleherni posameznik. Morda je prav v tem iskati vzrok za navdušenje obiskovalcev nad prikazanim umetniškim ciklom, saj so se mnogi lahko prepoznali kot pomemben dejavnik v ustvarjanju umetnice Petre Varl, ki mi je pred nedavnim zaupala: »V Sarajevo sem prišla predvsem zaradi delavnice, ki sem jo imela s študenti Akademije za likovno umetnost. Ob tem

se je profesor in oblikovalec Asim Delilović zelo potrudil in mi organiziral samostojno razstavo. Slovensko zunanje ministrstvo in veleposlaništvo v Sarajevu mi je pri tem priskočilo na pomoč ter mi omogočilo, da so moje risbe s tušem varno prispеле v bosansko prestolnico. Ko sem začela postavljati razstavo, sem predstavljena dela poskušala povezati z zgodbo, ki bi bila relevantna tudi v času in prostoru, torej v Sarajevu. Na že obstoječih risbah sem nekaterim figuram dodala attribute, ki simbolizirajo mesto ob reki Miljacki, ali pa dopisala besedila, ki so se vsebinsko povezovala z mojim doživljanjem Sarajeva.« Vsekakor pa se je umetnica prepustila medsebojni komunikaciji z obiskovalci na poseben način, saj se je v ta namen odzvala še s projektom *Sarajevske razglednice*, v katerem je vsakemu obiskovalcu razstave, ki si je izbral določeno risbo in jo označil, poslala razglednico z ročno narisanim izbranim motivom.

Pesmi Iva Stropnika, Zorana Pevca, Željka Peroviča in Manje Žugman Širnik

V restavraciji Marijin dvor je bila predstavljena 2. številka literarnega časopisa *Republika poezije*, katerega namen je predstaviti in povezati slovensko-bosanske literate. Ob tej priložnosti smo poleg bosanskih pesnikov svoje pesmi predstavili tudi slovenski Ivo Stropnik, Zoran Pevec, Željko Perović in moja malenkost.

Pesemske zgodbe so se nadaljevale tudi na književni manifestaciji v okviru Kulturnega društva Novo Sarajevo. Zoran Pevec je pohvalil sprejem slovenskega veleposlanika Andreja Grassellija in kulturnega atašeja Boštjana Širnika, ki sta s svojo prisotnostjo zagotovo pomembno pripomogla k večjemu pomenu prireditve.

Manja Žugman Širnik

Razstava o Slovencih v Bosni in Hercegovini

Življenje Slovencev v BiH so spremljale številne kulturne dejavnosti, izmed katerih velja predstaviti razstavo *Od zabrisa do prenove identitete Stanislava Koblarja*, ki je bila na ogled v Sarajevu in Banja Luki.

Slovenija in BiH sta že od nekdaj zelo povezani deželi. Prve stične točke segajo v 14. stoletje, ko je celjski grof Herman I. sklenil zakonsko zvezo s hčerjo bosanskega bana Katarino Kotromanić. Slovenci so zbrali pogum za raziskovanje bosanskega ozemlja tudi v času turških osvajanj. O tem priča potopis ljubljanskega notarja Benedikta Kuripečiča, ki je kot tolmač odposlanstva cesarja Ferdinanda I. k turškemu poglavarju Sulejmanu I. Veličastnemu v začetku 16. stoletja na poti v Carigrad prepotoval celotno bosansko ozemlje.

Nekaj stoletij kasneje so slovenski gozdarji množično prihajali v bosanske gozdove na sezonsko delo. Znano pa je tudi, da je v južne kraje pripotovalo nekaj slovenskih duhovnikov. Viri med temi največkrat omenjajo Valentina Laha, ki je okrog leta 1875 živel v trapistovskem samostanu Marija Zvezda v Banja Luki. Sicer pa so se Slovenci na območje bosanske države priseljevali v treh etapah; to je med avstro-ogrsko vladavino, Kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev oziroma Jugoslavijo in okrog poldruega desetletja po drugi svetovni vojni.

Prvo prebujanje slovenske narodne zavesti v BiH se je začelo z ustanovitvijo Slovenskega omizja leta 1897. To je bilo prvo slovensko društvo. Kasneje se je iz tega razvil Slovenski klub, ki je deloval vse do druge svetovne vojne. Leta 1934 je slovensko delavstvo v Sarajevu ob meščanskem Slovenskem klubu ustanovilo Delavsko kulturno društvo Cankar, ki je do 1941. leta in v obdobju 1945–1951 povzročilo vzpon slovenske kulture. Po zadnji vojni v BiH slovensko narodno zavest ohranjajo številne slovenske organizacije in kulturna društva, med katerimi izstopa SKD Cankar v Sarajevu, ki skrbi za obujanje nacionalne in kulturne identitete ter predstavljanje slovenske kulturne dediščine.

Razstava je prikazala kratek pregled priseljevanja, bivanja in delovanja Slovencev v BiH, prav tako pa je obiskovalcem razložila začetke in razvoj slovenskega organiziranja na bosansko-hercegovskih tleh ter trud za ohranitev nacionalne in kulturne identitete. Namen razstave je bil opozoriti tudi na potrebnost temeljite družbeno široke refleksije do slovenskih zamejcev kot enakovrednega dela v slovenskem narodnem in duhovnem prostoru.

Ureditev in postavitve razstave je omogočil Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. V Sarajevu jo je svečano odprl Andrej Grasselli, veleposlanik Republike Slovenije v BiH. Na ogled je bila v sarajevskem zgodovinskem muzeju. V Banja Luki je njeno odprtje zaznamoval Anton Kasipovič, minister za kulturo Republike Srbije, obiskovalcem pa je bila na ogled v Banskih dvorih.

Boštjan Širnik

DOPOLNILNI POUK IN TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA IN KULTURE

Spoštovani bralci, vsi vi, ki jim „pade“ v roke ta številka Zore Cankarjeve, dovolite, da vam predstavim, kaj se je dogajalo med poukom slovenskega jezika in kulture v preteklem letu. Predvsem zaradi otrok in mladostnikov, izmed katerih mnogi že leta zvesto obiskujejo prostore SKD Cankar in pouk. Menim, da je takšno prizadevanje in zvestoba slovenski besedi in slovenskemu kulturnemu izročilu vredna spoštovanja in vsake pohvale. Ne smemo pa pozabiti tudi na odrasle. Nekateri med njimi že več let prihajajo k pouku in se radi odzovejo tudi za sodelovanje na izrednih dejavnostih. Tečajniki, ki jih velja omeniti, so Goran Gliha, Maja Štabek, Vera Jožanc, Igor Zergol, Gordan Kranjčič, Dejan Jazvič, Minja Lalović.

No, že vsi dobro veste, da so dejavnosti pri pouku slovenskega jezika in kulture pestro naranvane. Trudimo se ujeti vse pomembne datume; tradicionalne in uradne praznike. V nadaljevanju vas vabim k ogledu dejavnosti otrok in mladih v letu 2009.

V letu 2009 Pustovanje

Eden najbolj priljubljenih praznikov je pustovanje. Udeležili smo se ga vsi - otroci, starši in tečajniki in člani SKD Cankar. Od otrok zmeraj zahtevamo, da pustne maske naredijo sami, pri tem pa uporabijo stvari, ki jih imajo na voljo, s tem pa pokažejo svojo domišljijo. Svojo masko nato predstavijo z besedami, igro, pantomimo. Večina jih je upoštevala pravila. Sedaj pa vam v

prilogi radi pokažemo fotografijo najboljše skupinske maske; to so bili Janko in Metka ter čarovnica (družina Milošević).

Dan kulture – delavnica

Dan kulture, razen udeležbe na manifestacijah, smo obeležili z delavnico, ki smo jo poimenovali Posodobimo Prešerna. Poskusili smo razumeti in posodobiti besedilo Krst pri Savici (uvod). Poskusili smo (in tudi uspeli) razložiti zgodovinsko ozadje in poiskati vseživljenjska sporočila.

Velikonočna delavnica

Velikonočna delavnica že postaja tradicionalna. Straši in otroci skupaj izdelujejo pirhe, pisanice. Vsako leto se poskusimo naučiti kaj novega in se pogovorimo o slovenskih navadah in običajih. Tokrat smo razložili pojem vuzem, naučili smo se nekaj pesmi iz ljudskega izročila. Poleg tadicionalnih pirhov pa smo letos izpihovali jajčka.

8. marec

Ob dnevu žena se že tradicionalno pogovarjamo o izvoru in pomenu tega praznika. Otroci ponavadi samostojno izdelajo šopke in priložnostne voščilnice s poljubnim besedilom, ki ga po koncu pouka podarijo mamicam in babicam ter drugim ljubljnim ženskim osebam.

75. obletnica SKD Cankar in letna skupščina

Ob 75. obletnici SKD Cankar, ki je bila obenem tudi letna skupščina, so otroci izvedli program Malo drugačna Snjeguljčica, kratko dramsko igro, obogateno z venčkom slovenskih ljudskih pesmi. Otroci so prejeli velik aplavz in pohvale gostov.

Jurjevanje

V sodelovanju s SKD Cankar smo pripravili tudi jurjevanje. Učili smo se o poreklu praznika, navadah praznovanja in spoznali nekaj priložnostnih pesmi. Pripeljali in predstavili smo Jurija, potem pa gostom ob dobrih željah zagrozili tudi s kletvicami (če ne bi darovali jurjašev).

Nastop v radijski oddaji (Radio Slovenija 1) – Sobotni večer

V posebno zadovoljstvo si štejem nastop v oddaji Sobotni večer (Radio Slovenija 1), ki jo ureja in vodi Janez Dolinar, legenda slovenskega radija. V oddaji smo spregovorili o našem delu in dejavnostih, otroci so nastopili s petjem pesmi, tečajniki pa so se predstavili z recitalom poezije; tokrat so recitali pesmi Simona Gregorčiča. Svojih glasov nismo mogli slišati. Po oddaji pa smo dobili številne pohvale, tako da lahko zapišem, da so nas poslušalci dobro sprejeli.

Srečanje slovenskih otrok v BiH v Tuzli

In na koncu šolskega leta nastopi tisto, česar se najbolj veselimo; to je srečanje slovenskih otrok iz BiH, ki je letos potekalo v Tuzli. Uvedena je bila novost, srečanje je trajalo dva dni, tako da smo se imeli priložnost veliko družiti, si izmenjati izkušnje in poklepetati. Žal, udeleženci iz Banja Luke in Prijedora niso mogli ostati. Veseli pa smo bili, da so bili otroci iz Tuzle čudoviti gostitelji. Prvi dan smo se predstavili s programom. Otroci iz Sarajeva so imeli dokaj zahtven program, prvi del je bil edukativen. Predstavili smo Slovenijo in slovenske pokrajine (tradicionalna razdelitev, ne upravna). Za izvajanje programa smo izdelali tudi potrebne zemljevide, kakor simbole, ki predstavljajo državnost Republike Slovenije. V drugem delu programa smo povedali nekaj šal, značilnih za posamezne slovenske pokrajine. Program smo končali z venčkom slovenskih pesmi. Na koncu so se vsi otroci iz BiH zbrali in skupaj zapeli pesem Stoji učilna zidana.

Naslednji dan smo si Tuzlo, obiskali Kapijo (prostor v Tuzli, kjer je bilo med vojno ubitih veliko mladih), poklonili smo se žrtvam, potem pa smo obiskali še slana jezera (Panonsko morje). Gostitelji so se res trudili, da nas čim bolj poučijo o vseh značilnostih Tuzle. Preživeli smo izredno lep vikend. Nastop v Tuzli 2009

Gostili smo slovensko društvo napovedovalcev

Obiskali so nas člani slovenskega društva napovedovalcev in nas počastili s kratkim programom. V različnih narečjih so nam povedali nekaj šaljivih zgodb, prinesli pa so nam tudi darila,

knjige in igrače, ki so jih naredili otroci v Sloveniji. Stkali smo vezi z OŠ Ajdovščina (ga. Ava Curk) in se dogovorili o nadaljnjem sodelovanju.

Podelitev spričeval na proslavi ob dnevu državnosti

Po opravljeni zaključni kontrolki smo 20. junija 2009 svečano podelili spričevala, ki smo jih podelili na dan državnosti. Organiziralo ga je SKD Cankar, obiskovalci pa smo lahko prisluhnili pesmim in plesom iz različnih koncev Slovenije.

Spričevala so po uspešno zaključenem šolskem letu prejeli: Čenanović Dino, Čenanović Tarik, Knežević Benjamin, Larma Martina, Maksumić Alma, Milošević Ivan, Milošević Martina, Presker Jan, Stare Matic in Trako Bakir, Čulina Sanja, Djukić Svetlana, Jazvić Dejan, Kranjčič Gordan, Lalović Minja, Štabek Maja in Zergol Igor.

Poletna šola 2009

Letos so se Poletne šole udeležili štirje otroci. Čenanović Tarik in Stare Matic sta šla v Ljubljano in sta oba pridobila štipendiji, kakor sta štipendiji tudi pridobila Larma Martina in Trako Bakir, ki sta se udeležila Poletne šole v Kostanjevici. Vsi so prišli nazaj prepolni lepih vtisov in spominov na prelepo preživljen čas v Sloveniji.

Šolsko leto 2009/10

Pouk se je pričel 10. septembra 2009 (tečajniki) in 12. septembra (otroci in mladostniki). Pouk je potekal ob sobotah, trajal je štiri šolske ure (9.–12.15).

Število otrok se je povečalo. Pouk redno obiskujejo: Čenanović Dino in Tarik, Larma Martina, Maksumić Alma, Memaj Adrian, Milošević Ivan, Perko Maj, Presker Jan, Stare Matic, Stojanović Mateo, Šunjić Vedran, Trako Bakir in Vojičić Sara. Milošević Martina se pouka udeleži občasno, drugače pa sodelujeva on-line. Pouka se je udeležila tudi Zala Furlan, ki se je konec decembra vrnila v Slovenijo.

Pouk je potekal redno, občasno pa so se dogajali še spodaj navedeni zanimivi dogodki.

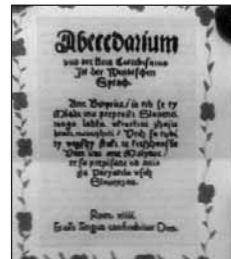
Ogled gledališke predstave

Oktobra 26. smo si v okviru festivala gledaliških predstav MESS ogledali predstavo Kekec, ki jo je izvedlo Slovensko mladinsko gledališče.

Dan reformacije

Ob tem času smo se pogovarjali o Primožu Trubarju, razširili znanje o njegovem delu in reformatorskem obdobju, o Trubarjevem doprinosu k ohranitvi in uveljavljanju slovenskega jezika in slovenske nacionalne identitete.

Učenja, zbiranja informacij o Trubarju in njegovih sodelavcih ter nasplošno o obdobju smo se lotili karseda resno. Slavistka Ernesta Furlan nas je obiskala 29. 10. 2009 in nam podarila enkratno predavanje o Trubarju in Velikih Laščah. Pri predavanju si je pomagala s predstavitevjo na računalniku, tako da so otroci imeli priložnost videti fotografije in video posnetke o zanimivem zgosovinskem obdobju. Podobno predavanje je slavistka pripravila tudi za tečajnike, ki so bili nad njo zelo navdušeni. Učili smo se torej veliko, nato pa sem pripravila kviz z zahtevnimi vprašanji. Učenci so bili razdeljeni v dve skupini; čebelnice in mravljice. Ob tem so udeleženci prejeli točke za pravilno rešitev oziroma odgovor, posebej pa so bile podeljene točke tudi za likovne prispevke; za lik P. Trubarja, njegovo rojstno hišo, naslovnice njegovih

del kot so Abecedarij, Ta celi novi testament, Zbrana dela.

Zmagala je skupina (eh, ne povem), toda razlika v rezultatih je bila zanemarljivo majhna. Zmagovalci so dobili sladice, poraženci pa so morali pripraviti malico in po njej še pospraviti.

Halloween

No, 31. 10. 2009, smo se odzvali prijaznemu vabilu iz Term Rivijera. Udeležili smo se druženja ob Halloween-u. Ta praznik ni del slovenskega kulturnega izročila, toda bilo se je zanimivo poučiti tudi o tem običaju. Pogovarjali smo se o njegovem poreklu. Poudarili smo, da Halloween ne smemo zamenjati z dnevom spomina na mrtve, ki traja 1. in 2. novembra in ima popolnoma drugačen pomen.

Miklavževanje

V sodelovanju s SKD Cankar smo pripravili miklavževanje. Program je bil sestavljen iz dveh delov; najprej smo si ogledali lutkovno predstavo Fižolček, ogeljček in slamica v izvedbi gledališča iz Novega mesta, potem pa smo se vrnili v prostore SKD Cankar, kjer smo pričakali Miklavža. Pomagali smo mu izpolniti zlato knjigo. Oblikovali smo neke vrste spominsko knjigo, v katero so otroci pisali o svojih dobrih in slabih lastnostih, prav tako pa opažanja zapisali tudi za svoje sošolce. Mnenja so prispevali tudi starši, prijatelji, sorodniki in učiteljica. Na koncu smo s pomočjo prispevkov oblikovali kratek opis značaja vsakega otroka. Tako je sveti mož dobil verodostojne podatke o vsakem otroku, te pa je skrbno upošteval pri obdarovanju. Zlato knjigo sta brala Maja Štabek in Goran Gliha. Svetemu Miklavžu oziroma bratu Bariši pa se ob tej priložnosti iz srca zahvaljujemo za dolgoletno sodelovanje. Otroci so se pogovorili z Miklavžem in ga tudi obdarili. Vsak posameznik se je predstavil s pesmijo, recitacijo ali zgodbo. Ivan Milošević je zaigral na tamburico. Ob slovesu smo Miklavža posremili s pesmijo:

Dan odprtih vrat

Dan odprtih vrat smo popolnoma posvetili največjemu slovenskemu pesniku Francetu Prešernu. Obiskala nas je Ernesta Furlan. Njeno enkratno predavanje o Prešernu smo zaključili z oblikovanjem sonetnega venca; kitice smo razrezali in jih postavili v obliki venčka. Otroci so podobne stvari počeli že v preteklosti, nekateri so celo samostojno zapisovali verze, ki oblikujejo akrostih.

V imenu otrok in tečajnikov se Ernesti Furlan še enkrat zahvaljujem za druženje. Zahvaljujem se njeni pripravljenosti za sodelovanje in pristni slovenski besedi, ki jo je vsakič znova prinašala v naše prostore. In še več. Naše druženje je bilo prisrčno in ljubeče, zato ga bomo ohranili v toplem in prijetnem spominu.

Božično-novoletno druženje

Ob božično-novoletnem druženju je beseda tekla o preteklem času, prihajajočih praznikih in načrtih za prihodnost. Ogledali smo si video-posnetke iz Tuzle s srečanja slovenskih otrok, ki je hkrati pomenilo zaključek pouka.

Dragi bralci, upam da ste dobili vsaj bežen vpogled v delo naših otrok. Hvala za vaš pozornost. Ob tej priložnosti pa dovolite, da vas povabim, da prebrano prenesete drugim, saj boste s tem spodbudili tudi druge otroke slovenskega porekla, da se nam pridružijo. Prepričana sem, da lahko na tak način pridobijo znanje in spoznajo bogato kulturno izročilo naše Slovenije ter preživijo razgiban čas s sovrstniki in sklenejo nova prijateljstva. Vsekakor pa se lahko udeležijo tudi Poletne šole slovenskega jezika v Sloveniji.

Melita Osmanagić

Slovenski kulturni dan v Sarajevu

SKD Cankar
Prešernov dan

V lanskem decembru me je ga. Beti povprašala, če bi bil pripravljen izvesti koncert ob Prešernovem dnevu, slovenskem kulturnem prazniku. Sprva nisem bil prepričan, če bi prijetno vabilo sprejel že v začetku februarja, saj je kulturni dan poseben dan, ko umetnik le ne more nastopiti s kakršnikoli programom. Na harmoniko običajno igram lahkotno jazz glasbo. Sprejel sem izziv. Odločil sem se narediti poseben program za kulturni dan v Sarajevu. V nastop je privolil tudi moj prijatelj in odličen kontrabasist Marko Gregorič, s katerim sva izbrala

nekaj znanih ljudskih in popularnih slovenskih pesmi. Vsako posebej sem doma poigral na harmoniko in jih potem predrugačil v lahkotni jazz stil, ki mi je najbolj pri srcu. Dela je bilo veliko, časa pa relativno malo, saj so bili vmes novoletni prazniki. Vsak dan sem opravil po nekaj ur vaje. Med vikendi sva se dobila z Markom, zapisovala note, nato pa popravljala napake in skušala izboljšati aranžmaje pesmi. Na vajo sem povabil tudi svoje dekline Miriam, da zapoje z nama Ne čakaj na maj. Vsi trije smo se ob tem prijetno zabavali. Takrat smo se odločili, da gre Miriam z nama v Sarajevo in s svojim glasom in stasom popestri najin program. Miriam je bila navdušena, saj še nikoli ni bila v bosanski prestolnici in si jo je zelo želela obiskati.

Dnevi do 7. februarja so kar bežali. Le kak teden prej je padel sneg po vsej Evropi. Skrbelo me je, če bodo ceste do Sarajeva prevozne. Ga. Beti me je pomirila, da snega ni, ceste pa so pripravljene za naš prihod.

V soboto, 7 februarja, sva z Miriam vstala ob 5. uri, pobrala pripomočke in jih skrbno naložila v prtljajnik zavedajoč se, da bo vanj potrebno spraviti tudi ogromen kontrabas. Na srečo je moj štirikolesnik dovolj prostoren. V meni je od nekdaj tudi kanček avanturista, zato se veselim vsake poti, četudi je še tako dolga. Čez dobro uro sva bila že pri Marku v Ljubljani. Kontrabas smo uspešno stlačili v prtljajnik in se odpeljali proti prvi črpalki, kjer je sledila jutranja kavica.

Odkar smo vstopili v Bosno, se je pot nekoliko vlekla, vendar pa je bila zanimiva, saj je bilo prijetno opazovati pisano bosansko pokrajino. Nekaj minut pred 15. uro smo prispeli v Sarajevo. Elektronski navigator nam je kazal pot, zato smo zlahka našli hotel Grand, kjer smo bili

nastanjeni. S prijaznim receptorjem smo uredili formalnosti in v sobe pospravili našo prtljago. Dini smo sporočili varen prihod. Dogovorili smo se, da pride po nas čez dobro uro. To nam je dobrodošlo, saj smo si privoščili počitek. Potrebno se je bilo čim bolj zbrati na bližajoči se koncert, vmes pa je bila predvidena še tonska vaja.

Dina nas je pripeljala v prečudovito dvorano Bošnjaškega inštituta, kjer se je že odvijalo živahno dogajanje. Člani pevskega zbora so že prešerno prepevali in si ogrevali glasove za Zdravljico. Čas je bežal s svetlobno hitrostjo. Na hitro sva pregledala mikrofone in ozvočenje ter poskusila, kako vse skupaj zveni. Prepoznala sva akustičnost dvorane in pripravila mikrofona le za Miriam.

Z Markom sva se preoblekla in v garderobi čakala na začetek proslave. Iz dvorane je zazvenela naša himna. Zdaj sva vedela, da gre zares. Ob tem se človeka polasti trema, roke se začnejo potiti. To je nekaj običajnega, še posebej, ko gre za bolj odgovoren nastop. Naslednji hip sva že stala na odru in pričela s še nikoli javno izvedenim programom. Po nekaj uvodnih tonih se je začetna trema prelevila v užitek, ko sta se zvoka kontrabasa in harmonike razlila po prostrani dvorani. Občinstvo je bilo vse bolj prijetno razigrano. To je najlepši občutek, ko poslušalci glasbeniku vračajo veselje. Prepričan sem bil, da je bilo vredno v projekt vložiti ves svoj trud.

Po koncertu smo si nekoliko oddahnili, spili kozarček vina, poklepetali z gosti in se odpravili na Baščaršijo na zaslužene čevapčiče. Potem smo se še malo potepali po Sarajevu, lovili nočni utrip mesta, nato pa smo si privoščili zaslužen počitek v našem hotelu.

Naslednji dan smo pospravili prtljago, se s taksijem odpeljali v center, avto pa skrili pred sarajevskimi nepridipravi. Po ogledu mesta smo se poslovili od Dine. Žal nam je bilo, da je bila ga. Beti zaradi bolezni odsotna. Zategadelj se nismo uspeli pozdraviti in se zahvaliti za povabilo ter prijetno druženje. Sarajevo smo zapustili šele nekaj po 18. uri.

Črna cesta se je vila v nedogled, dež je bil prav nadležen. Na vsem lepem sem se vprašal, kaj dela nek norec tik ob cesti z lučmi proti meni, kakor da bi vozil po mojem pasu. Hopla, pa se pokaže rdeča mahajoča »lizika« in že nas je policaj zasliševal kaj, kako in zakaj ... Avto z lučmi proti nam je bil policijski. Čez čas smo izvedeli, da sem vozil prehitro, saj je bila omejitev 60 km/h. Presneto. Bil sem jezen nase. Dina me je še posebej opozorila, da so policaji malo sitni s temi radarji, vendar se mi je zdelo, da res vozim počasi. Policaj me je želel prepričati, naj na vsak način plačam kazen, sicer nas bodo morali odvesti na postajo. Vseeno se nisem dal. Preizkušal sem taktiko umirjenega in pohlevnega pregovarjanja v stilu »Opravičujem se, da nisem videl znaka, ampak moja hitrost res ni bila tako visoka, da ne bi zadostovalo le opozorilo?« Policaj je nekaj časa še vztrajal, potem pa popustil. Z veseljem smo mu ponudili košček čokolade in odvihrali proti Zenici. Tam smo se ustavili v nekem barčku, kjer smo spoznali prijatelja od Miriam, s katerim se že več let nista videla. Nato se je pot do doma še vlekla. Zdelo se mi je, da je Bosna precej bolj obširna ob povratku kakor ob prihodu v Sarajevo.

Ura je hitro tekla, kilometri pa ne tako. Nekaj po polnoči sem postal precej utrujen, zato smo se ustavili na kavi, potem pa sem volan predal Marku. Tako sem do Ljubljane lahko zadremal, za krmilo pa znova sedel na poti do Pirana. Okoli četrte ure zjutraj sva z Miriam končno padla v posteljo kot dve kladi.

Bil je prijeten vikend in upam, da se v Sarajevu ob kakšni priložnosti znova srečamo.

Marsell Marinšek

Koncert iz naših krajev pri Slovencih v Sarajevu

SKD Cankarjevi dnevi

Oh, kako mineva čas ...

Od 16. maja 2009, ko smo bili v Sarajevu, je minilo že nekaj mesecev. Glede na to da ekipo Radia Slovenija pot prav vsak mesec popelje v drug kraj, se je medtem zgodilo že veliko novih dogodkov in spominov, a srečanja v Sarajevu še nismo pozabili. Za bralke in bralce, ki tistega sobotnega večera niste bili z nami v dvorani sarajevskega hotela Grand, bom v nadaljevanju najprej na kratko predstavil oddajo.

Javna radijska oddaja Koncert iz naših krajev, ki jo pripravljamo v

uredništvu Razvedrilnega programa na 1. programu Radia Slovenija, je v letu 2007 praznovala že 40. obletnico svojega delovanja. Velja za eno najstarejših javnih oddaj na Radiu Slovenija in je v tem času pridobila ter ohranila širok krog poslušalcev. Vsak mesec poteka v drugem slovenskem kraju in v svoj program vključuje tudi ustvarjalce iz krajev gostiteljev. Poudarek oddaje temelji na ohranjanju ljudskega ustvarjanja v kombinaciji z zelo priljubljeno in kakovostno narodnozabavno glasbo. Z njo spoznavamo kulturno življenje manjših slovenskih krajev.

V letu 2007 pa je cikel jubilejnih oddaj segel še dlje. Slovenci v zamejstvu so pomemben del naše skupnosti, zato z oddajo Koncert iz naših krajev merimo tudi njihov utrip in ustvarjalnost. Tako je ekipa pripravljala in prenašala oddaje iz Avstrije, Italije, Madžarske in Hrvaške. Vrh praznovanj pa je bil Veliki koncert na Studencu pri Domžalah, ki ga je poleg 1. programa Radia Slovenija, Radia Maribor in Radia Koper – Capodistria v dveh delih prenašala tudi Televizija Slovenija.

V letu 2008 smo se z oddajo odločili obiskati tudi naše zdomce. Bili smo v Berlinu, Augsburgu, Novem Sadu, Clevelandu, St. Catherinesu ob Niagarskih slapovih in v Torontu. V juliju smo se družili z našimi rojaki na Srečanju v moji deželi na Gradu Kromberk pri Novi Gorici, novembra smo bili v Genku v Belgiji in decembra v Münchnu v Nemčiji.

V začetku leta 2009 smo želeli izmeriti kulturni utrip naših rojakov v Benečiji, zato smo v aprilu obiskali kraj Grmek v neposredni bližini Čedadada. Prepričali smo se, da tam slovenska beseda še kako živi.

Že v prvih mesecih leta pa so stekli tudi pogovori s SKD Cankar v Sarajevu. Dogovorili smo se, da bo oddaja iz Sarajeva potekala v soboto, 16. maja 2009, ob 20. uri z neposrednim prenašanjem na 1. programu Radia Slovenija. Telefonski pogovori z gospo Beti Strunjaš so bili vse pogostejši in najina spletna pošta vse daljša. S skupnimi močmi sva iskala nastopajoče in pripravila program. Že pred 1. majem sva vedela, da bodo v oddaji nastopili Otroški pevski zbor učencev dopolnilnega pouka slovenščine in kulture v Sarajevu, Mešani pevski zbor Camerata Slovenica Sarajevo, kitarista Arif Alajbegović in Miro Mijatović, recitatorka Maja Štabek in glasbena skupina Novi spomini, ki bo z nami pripotovala iz Slovenije.

Življenje in delo ter kulturno ustvarjanje Slovencev v Sarajevu in celi Bosni in Hercegovini pa bodo predstavili gostje, moji sogovorniki Beti Strujaš, Edvard Kopusar, Melita Osmanagić, Davor Rehar, Mateja Skelo, Ivan Debeljak, Drago Bozja, Andrej Brezigar, Katarina Kikić, Jože Špringer, Maja Štabek in Aleksander Sašo Novak.

Koncert iz naših krajev bova oblikovala novinarka Tatjana Pirc, ki je odgovorna urednica 1. programa Radia Slovenija, in moja malenkost, ki opravlja vlogo organizatorja, scenarista in voditelja.

In tako smo se 15. maja 2009 v zgodnjih jutranjih urah s službenimi vozili podali na pot. Naša tehnična ekipa je tokrat za pomoč zaprosila radijske kolege v Sarajevu in skupaj realizirala prenos. V Čatežu smo se dobili še s člani glasbene skupine Novi spomini in nadaljevali pot, ki je hitro minevala in bila popestrena z zanimivimi pogovori, za katere ob običajnem življenjskem tempu ponavadi zmanjka časa.

Proti večeru smo se v Sarajevu že srečali z našimi gostitelji, se javili v 1. program Radia Slovenija, zvečer pa se sprehodili še po Baščaršiji, kjer seveda ni šlo brez odličnega bureka in čevapčičev.

Večer je bil lep, dišalo je po poletju in opolnoči mi je na Baščaršiji naša ekipa zapela Vse najboljše ter še nekaj slovenskih narodnih. Oddaja je bila na sporedu prav na moj rojstni dan, na kar so se spomnili tudi na sami oddaji in po njej, ko je direktor hotela z menoj nazdravil s šampanjcem. Sama lepa presenečenja.

Sobotno dopoldne smo izkoristili za obisk prostorov SKD Cankar in poklepetali z učiteljico in učenci dopolnilnega pouka slovenščine, ki so pridno vadili za večerni nastop.

Popoldne smo preživeli na tonskih vajah vseh nastopajočih in se dogovarjali z gosti sogovorniki. Čas je hitro mineval, skočil sem le še pod tuš in v obleko, ko so kazalci pokazali na 20. uro in oznanili začetek oddaje.

Občinstva je bilo dovolj, prav gotovo pa bi bil obisk še bolj množičen, če ne bi vzporedno potekalo še tekmovanje za pesem Evrovizije, na katerem so se predstavniki BiH zelo dobro predstavili. Mnogi so jim napovedovali celo zmago, zato je bilo temu primerno tudi veliko zanimanje za ogled evrovizijskih pevskih nastopov.

Naši sogovorniki so nam povedali še veliko novih in zanimivih zgodb, naše druženje pa je trajalo pozno v noč.

Po nedeljskem zajtrku smo se poslovili in se odpravili proti domu. Odšli smo novim izzivom in oddajam naproti.

Srečanje se je preselilo v spomin. Želim si, da bi se enkrat spet vrnil v Sarajevo. Obiskal ga bom v vlogi turista, tako bom imel na voljo več časa za ogledovanje znamenitosti in potepanje po trgovnicah Baščaršije in drugih delov mesta.

Vsem Slovenkam in Slovencem ter njihovim družinam želim lepo pričakovanje praznikov, v letu 2010 pa polno zdravja, dobre volje in uspehov.

Oh, kako mineva čas ...

*Janez Dolinar
Kranj, december 2009*

Zlatne medalje su osvojili Harisa Delić i Zlatan Kadrić

Teniski turnir XVII memorijal "Jan Doršner", koji je prve kategorije prema kalendaru TSBiH, u okviru obilježavanja tradicionalnih Cankarevih dana, održan je 25-26. aprila 2009. godine na igralištima Teniske akademije Head u Hotonju.

Dvodnevni program vodili su vrhovna sutkinja internacionalnog ranga Hana Mehmedagić, predsjednik

Počasnog odbora i doajen novinarstva Tomislav Počanić, glavni sudija i ljekar dr Fahrudin Kulenović i zamjenik glavnog sudije Osman Salčin, uz podršku zamjenika ministra Miralema Zubovića, iz Ministarstva za kulturu i sport KS, Dževada Kadribegovića, iz Kantonalnog stambenog fonda, i drugih sportskih prijatelja.

U toku turnira, brojni članovi SKD Cankar, prijatelji i obitelj položili su proljetno cvijeće na grob palog borca Jana Doršnera na groblju Sv. Josipa na Koševu.

Na turniru (tehnički organizator Tenis klub Iskra Teen Sarajevo) održanom po povoljnim vremenskim uslovima za početak sezone igranja na otvorenom i zgodnom da bude test za naše ponajbolje seniorke i seniore, potvrdila se pretpostavka da je evidentna kriza u kvantitetu. Na drugoj strani, raduju sve kvalitetniji nastupi bh. tenisera i teniserki na domaćoj i međunarodnoj sceni. Nažalost, premda se i ove godine odvijao bogat program nastupa mlađih kategorija svakog vikenda širom zemlje, na Janovom memorijalu se, uslijed visokih troškova, održao jedino turnir za seniorke u BiH. U muškoj konkurenciji nastupilo je 13 seniora iz osam klubova, u ženskoj osam seniorki iz četiri kluba.

Nije nedostajalo borbenosti, a posebno je dramatično bilo seniorske finale, gdje su se susreli igrači koji su nastupali i u kvalifikacijama za u martu održani ATP Challenger u dvorani OC Zetra. Nakon tri nastupa u finalu Memorijala, Zlatan Kadrić je konačno uspio osvojiti prelazni pehar i nagradu od 600 KM u izjednačenom i iscrpljujućem meču u tri seta protiv drugorangiranog Jasmina Ademovića, koji je pokleknuo u samom finišu trećeg seta, kada je pri rezultatu 5:5 u gemovima i predao meč uslijed povrede.

U emotivnom obraćanju, Zlatan Kadrić je prilikom proglašenja pobjednika ukazao na uzoran odnos organizatora, koji održavanjem kvalitetnog turnira sa adekvatnim nagradama u seniorskoj konkurenciji otvara mogućnost nastupa i predstavnicima mlađih kategorija, čime im pruža šansu da se porede s iskusnijim tamičarima/kama.

Kod seniorki je po treći put najuspješnija na Memorijalu bila jedna od naših najtrofejnijih igranica Zeničanka Harisa Delić, koja je preciznim loptama kontrolirala sve svoje protivnice kao i Asju Tankić u finalu i osvojila nagradu u visini od 400 KM.

Rezultati finalnih mečeva:

Seniorke: Delić (TK Euronec Zenica) – Tankić (TK Sloboda Tuzla) 6:0 6:4; seniori: Kadrić (TK Bosna Sarajevo) – Ademović (TK Spin Vogošća) 4:6 6:2 5:5 predaja.

Z. D.

Volim te

Iz srca svog da iscijedim
čašu vina crvenog,
da kažem:
Volim te, mogu li?

Da pustim vinu srca tvog
da me opije.
Volim te!
Da suzu pustim
kad me boli, mogu li?

U vinu je sreća
kojeg puštam da kapa
iz žila
moga srca
da ti kaže
da te opije jer
Volim te!

Odlazite od mene (Apaga satanas)

Odlazite od mene vi, bezdušnici,
pođite u smiraj svoga pakla,
jer gorite od želje da me nema.
Prestanite klevetati svojim plamenim
jezicima,
jer vaša ljuta toplina ne dolazi do mene.
Žalosni ste u svakom pokušaju da me
ubijete.
Ja sam santa polarna i vaša lica uzavrela,
vaši pogledi ubojiti ne mogu mi ništa.
Zato, odlazite od mene, prokleti vojnici
pakla!
Ostavite na miru moj bijeli snijeg,
ne prljajte ga svojim razbojničkim
stopama.
Samo marširajte! Izvolite!
Vrata vam otvaram,
ali i iza vas past će novi snijeg,
još bjelji i čišći.
Uzalud se trudite,
ja sam samo santa do koje dopri-
jeti ne možete.
Zato odlazi u smiraj svoga pakla,
vojsko plamenih lica!

Njima

Vama kojih nemam,
kojih nikad nisam imao,
Vama pišem ideali ljudski,
nade,

uzdanice svakog pojedinca.
Sada vam kažem:
Vi niste,
Vas nema,
a mislio sam
da jeste,
tu pokraj mene
da me sačuvate
i zaštitite
od gladnih vukova
zimom
ovjenčane planine.
Vama
koje sada i ne želim pišem!
Vama prijatelji,
koji ne postojite,
Vas
kojih nema više,
Vama
ako i jeste tu,
pišem!

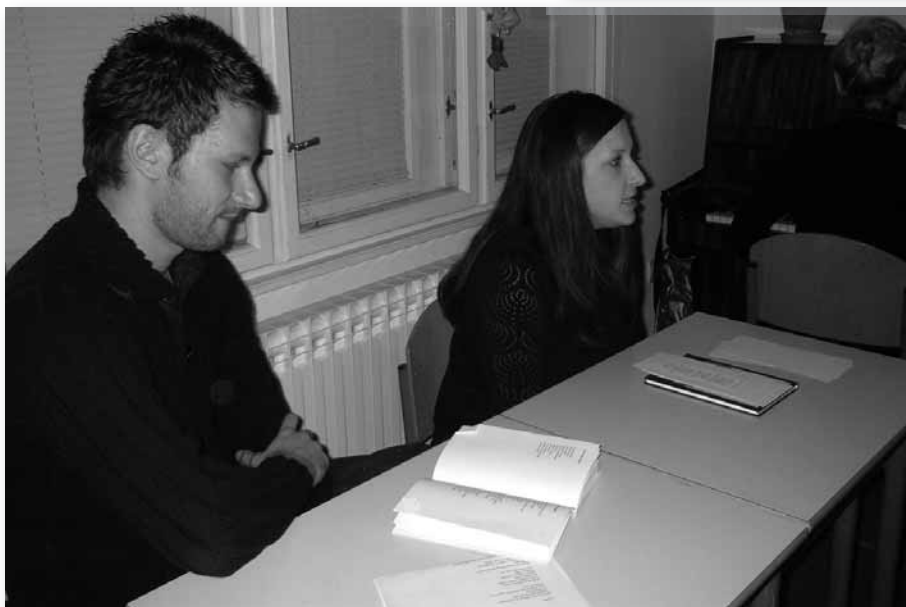
Ostavljam za sobom sve

Odlazim sad ostavljajući za sobom
polja zatrta mržnjom.
Sve sam zaledio svojim pogledom,
i sam bijah zaleđen.
Oprosti mi!
Ja jedino znam najprije voljeti,
a zatim sve zalediti
i ostaviti sve u mraku da plače.

Davor Majstorović

Novoizabrana predsjednica SKD Cankar Sanja Bogdanović, rođena je i školu završila u Sarajevu. Poslije diplome na Fakultetu političkih nauka zaposlila se u Privrednoj štampi d.o.o. Sarajevo, gdje i danas radi kao izvršni direktor za novinsku djelatnost. Njeni baka i djed u Sarajevo su doselili 1920. godine iz Ljubljane i bili su aktivni članovi Cankara kada je osnovan prije 75 godina. Njena mama je jedan od prvih članova Cankara obnovljenog 1992. godine i jedna od prvih profesorica dopolnilnega puka.

DUF–ovci v Sarajevu

Člani folklorne skupine DUF iz Celja smo se 20. junija 2009 skupaj z ljudskimi pevkami Pušeljc odpravili na gostovanje v Sarajevo. Odzvali smo se prijaznemu vabilu SKD Cankar iz Sarajeva, čigar člani so ta dan priredili proslavo ob dnevu državnosti.

Omenjeno društvo vlaga veliko truda v združevanje Slovencev, ki živijo v Bosni in Hercegovini, skrbi za ohranjanje slovenskega jezika, izročila in sploh vsega, kar je slovensko, zato smo bili zelo počaščeni, da smo s svojimi plesi in pesmimi popestrili kulturni dogodek.

V prelepi bosanski prestolnici sta nas pričakala predsednica društva Dina Maksumić in naš plesalec Marko Božiček. Po namestitvi v hotelu smo se odpravili na ogled mesta. Najprej smo si z veliko mero nostalgije ogledali stari del mesta, imenovan Baščaršija. Opazovali smo utrip življenja v tem delu Sarajeva in njegove prebivalce Sarajlije ter občudovali njihovo ljubezen, zvestobo in predanost mestu. Na povabilo gostitelja smo imeli priložnost spoznavati tudi tradicionalno bosansko kuhinjo; pokušali smo burek ispod sača, krompirušo, sirnico, zeljanico, sogan dolmo, ćimburi s suhim mesom, aščikadumine sarmice in begovo čorbo ter nepozabne baščaršijske ćevape. Privoščili smo si tudi nekaj tradicionalnih slaščic; posladkali smo se s hurmašicama, tufahijami in baklavami, ob tem pa smo popili tudi pravo bosansko kavo.

Polni prečudovitih vtisov smo se odpravili proti hotelu, kjer smo imeli nastop. Pete so nas že pošteno srbele in nestrpno smo čakali, da odplešemo pripravljene plesne točke. Naše rojake smo razveselili s predstavljanjem plesov iz različnih slovenskih pokrajin. Gostiteljem smo uro druženja popestrili s kozjanskimi, štajerskimi, prekmurskimi in

gorenjskimi plesi ter jih skozi popeljali po Sloveniji.

Pevke so program popestrile še s petjem starih ljudskih pesmi in z igranjem na zanimive instrumente; slišali smo baskiblo, frulico iz trstenk, plastične instrumente, na katerih se molze, ropotuljo, harmoniko in pihalko, ki orkestru daje poseben prizvok.

Z nastopom smo našim rojakom želeli pričarati našo zeleno deželo in po njegovi izvedbi smo zadovoljno spoznali, da smo dosegli svoj namen.

Po nastopu smo člane društva obdarili s pozornostmi iz našega prelepega knežjega mesta Celja. Spominska darila je prispevala Mestna občina Celje, za kar se ji ob tej priložnosti še enkrat iz srca zahvaljujemo.

Krasen večer, v katerem se je zlivala radoživost naše skupine s temperamentnostjo naših rojakov, se je nadaljeval še pozno v noč.

Naslednji dan so nas organizatorji peljali še na izvir reke Bosne, ki se nahaja na obrobju Sarajeva. Pokrajina, kjer izvira Bosna, je privlačna turistična destinacija in raj za vse tiste, ki uživajo v naravi. Sestavljena je iz majhnih otočkov, ki so povezani z mostovi in številnimi manjšimi potoki. Nekaj časa smo si utrgali tudi za nakupovanja na Ilidži.

Ogledali smo si še tunel, ki je med vojno odigral neprecenljivo vlogo za prebivalce Sarajeva, saj je omogočal komunikacijo z zunanjim svetom, prevoz materiala, oskrbovanje s hrano ter prehod ljudi iz obrobja v mesto.

Prekrasen vikend, poln novih vtisov in znanstev, je v naša srca vtisnil poseben pečat. Odločno smo se poslovili z obljubo, da se v prihodnosti spet vrnemo.

Za gostoljubnost se pristrčno zahvaljujemo Dini Maksumić, članom SKD Cankar in našemu soplesalcu in prijatelju Marku Božičku, ki je skupaj z društvom organiziral nepozabno gostovanje v Sarajevu.

Ana Repar

Družine Krzyk, Žnidaršič, Milošević...

Od osnutka 'Cankara' družina Tomislava Krzyka učestovala je u svim aktivnostima slovenačkog kulturnog društva. Tomo je danas počasni član Upravnog odbora Društva, a o ovoj družini bismo mogli u šali, ali i sa puno istine, reći da predstavlja Evropsku uniju u malom. Priča počinje još iz austrougarskih vremena

Stan Tomislava Krzyka je neka vrsta malog Brisela u kojem se redovno za rođendane, za Božić, za Novu godinu i za Uskrs okupljala družina koju su činili sad već pokojna Tomina supruga Zofija Žnidaršič, Tomo, njihova djeca, Sonja i Mario sa obiteljima i petero unučadi. Što u šali, ali više u zbilji, ovo je EU u malom. Kako? Pa tako. Tomo potiče iz poljsko-češke obitelji Krzyk – Kšik koja je plod davne veze – akteri su se 1921. godine sreli, upoznali i zavoljeli na gradilištu uzane pruge Vardište - Užice, da bi 1924. godine putovanje Evropom zaustavili u Sarajevu. Tako je Tomo po mami Čeh, a po tati Poljak. Po supruzi Zofiji, sa kojom se sreo u Ljubljani u vrijeme studija na AGG, Arhitektonsko-građevinskom - geodetskom fakultetu Ljubljanske univerze u vremenu od 1958. do 1963. godine, jeste Slovenac. Zofijina obitelj se iz Roba na Doljenskoj preselila u Ljubljani, što je bilo sudbonosno. Do posljednjeg otkucanja srca Zofije bilo je to gnijezdo ljubavi, poštivanja i očuvanja tradicija naroda i država iz kojih potiču i u kojoj žive.

Od najtežih ratnih sarajevskih dana, kada je 1992. godine obnovljen rad Slovenskog kulturnog društva 'Cankar', ova družina je bila prisutna u svim dešavanjima i aktivnostima i služila je za primjer svima nama. Tomo je bio član Upravnog odbora, sad je njegov počasni član. Kćerka Sonja je u proteklom mandatu bila potpredsjednica UO, a njen suprug Davor je član Savjeta 'Cankara'. Unuci, oni koji žive u Sarajevu, od malih nogu pohađali su produženu nastavu slovenačkog jezika, a ljetne škole slovenačkog pohađali su u Sloveniji. Tako je ova družina prenosila sa koljena na koljeno jezik svoje bake i čuvala kulturu, običaje i tradicije njene domovine. Po povratku sa studija i dolasku u Sarajevo, Tomo je radio u Urbanističkom zavodu Sarajevo, a Zofija, kao diplomirani biolog, u Domu zdravlja Centar. Sin Mario sad živi u Ljubljani i radi na Građevinskom fakultetu, na

Odsjeku za hidrotehniku, gdje je i doktorirao. Tu je zasnovao obitelj sa Zdenkom Felicijan, profesoricom historije i geografije na Sportskoj gimnaziji. Kćerka Sonja, farmaceut, udala se za Davora Miloševića, veterinara zaposlenog u Veterinarskoj upravi Granične policije BiH. U Ljubljani Tomo ima dvoje, a u Sarajevu i dvoje unučadi i trećeg Sonjinog sina Mateja, koji sad studira u Ljubljani informatiko in računalništvo.

Ako se sjećate jedne novele nobelovca Ive Andrića, koji je, šetajući sarajevskim grobljima i čitajući imena umrlih na nadgrobnim spomenicima, meditirao i napisao otprilike ovo – mnogi osvajači su dolazili u Bosnu i Hercegovinu sa namjerom da je osvoje, da bi konačno bili osvojeni njenom ljepotom i bogatstvom. Ostali su tu, podarivši novoj domovini najveća i najljepša djela svog uma. Andrić danas ne bi trebao da šeta grobljima, dovoljno bi mu bilo da za slične meditacije posjeti i upozna put i korijenje Tomine družine i družine njegovih predaka. Sve do odlaska u mirovinu, gospodin Krzyk je djelovao na sarajevskom Građevinskom fakultetu, prvo kao asistent, da bi zatim od 1993. godine predavao 'Opću kartografiju'. U vrijeme rata službovao je u Republičkoj geodetskoj upravi BiH. Iz tog vremena, odnosno od osamostaljenja i međunarodnog priznavanja BiH, Tomo je, koristeći novu metodologiju geografskog težišta, izračunao gdje se nalazi centar BiH. Njegov nalaz je publikovan u Geodetskom glasniku, ali je već, kao i mnogo drugih dobrih stvari, zaboravljeno da se taj centar nalazi u neposrednoj blizini Viteza. Centar bivše Jugoslavije je bio u selu Kešelji, na pola puta između Sarajeva i Kiseljka.

Ni u mirovini Tomo ne miruje. Pored stalnog angažmana u 'Cankaru', u suradnji sa Midhadom Aganovićem, zarovao se u prašnju dokumentaciju Arhiva BiH i drugih institucija prikupljajući građu za knjigu 'Graditeljstvo i stanje drugih djelatnosti u Sarajevu u XX i prethodnim stoljećima'. Ova istraživanja idu od neolita do vremena Otomanske imperije, kad je osnovano Sarajevo, pa sve do današnjih dana. Iako postoje različita nagađanja, historija nije zvanično utvrdila tačan datum kad se prvi put pojavljuje naziv Sarajeva kao grada. Sadašnje ime grad je dobio po turskom 'saraj ovasi', što u prevodu znači vila u polju. A ta 'vila' bila je, koliko se zna, kaže Krzyk, izgrađena u blizini sadašnjeg 'Konaka', rezidencije svih koji su vladali ili vladaju ovom zemljom. Podaci govore da je u Sarajevu od okončanja Drugog svjetskog rata do okončanja zadnjih ratnih razaranja, tačnije do 2005. godine, izgrađeno 110 hiljada stanova. Sarajevo je u tursko vrijeme imalo vodovod, a prije mnogih evropskih metropola dobilo je električnu centralu i električni tramvaj. Bilo, prošlo, nadati se biće opet.

I to nije sve. Krzyk je aktivan i u Udruženju Čeha 'Češka beseda', i trenutno radi na prikupljanju podataka iz Arhiva BiH, župskih ureda i crkvenih matičnih knjiga za monografiju čeških porodica koje su trbuhom za kruhom i po nalogu austrougarskih vlasti premješteni u Sarajevo.

Zdravko Latal

Priča o profesoru Aleksandru Fajgelju

Kada sam razmišljala šta ću studirati, moj otac mi je dao dva savjeta: „Studiraj nešto što je zanat“ i „Uči zanat kod najboljeg učitelja“

Na trećoj i četvrtoj godini studija imala sam iza sebe već položene predkliničke predmete, a ispred sebe kliničke. Interna medicina je temeljni klinički predmet, koji nas uči kako da stečeno znanje primijenimo na bolesnog čovjeka. To nije jednostavan zadatak. Suho medicinsko znanje jeste izuzetno važno, ali ne i dovoljno. Kako pristupiti bolesniku, kako doći do podataka potrebnih za dijagnozu i, na koncu, kako liječiti bolesnog čovjeka? Dijagnostički i terapijski tretman svakog bolesnika jeste lavirint u kome možemo zalutati, a možemo ga i uspješno izvući. U tom najvažnijem periodu studija medicine, imala sam sreću da se nađem u grupi studenata koje je vodio prof. dr. Aleksandar Fajgelj, sa svojim asistentima: mr. sci. dr. Zlaticom Knežević-Čeklić i prim. dr. Mehmedom Muteveliće.

Prof. Fajgelj je bio Slovenac, rođen 1921. godine u Mariboru, u slovenskoj porodici porijekom iz Tolmina. Zbog potreba službe profesorovog oca, porodica se selila. Osnovnu školu i gimnaziju pohađao je u Celju, Dubrovniku i Sarajevu. U Sarajevu je upisao i završio studij medicine, kao najbolji student prve generacije studenata Medicinskog fakulteta u Sarajevu. Još kao student je radio kao demonstrator na Katedri za fiziologiju. Po završenom studiju, jedan period je radio kao „narodni ljekar“ po zabitim selima Bosne i Hercegovine. Internu medicinu je specijalizirao na Prvoj internoj klinici kod prof. dr. Bogdana Zimonjića i u Zagrebu na Klinici „Rebro“, gdje je položio i specijalistički ispit. Post-diplomske studije, iz oblasti primjene radioaktivnih izotopa, izučavao je u Švedskoj u

bolnici „Karolinska“ i u Malmeu, kod čuvenih profesora Waldenstroma i Lassena. Potom, u Sarajevu osniva Odjeljenje za radioaktivne izotope i prvo Nefrološko odjeljenje Interne klinike. Veliki doprinos je dao u proučavanju i suzbijanju endemske nefropatije u BiH. Objavio je više od 120 naučnih i stručnih radova. Bio je mentor brojnim magistrima i doktorima nauka. Uređivao je stručne i naučne medicinske časopise u više republika bivše države. Kao profesor emeritus Medicinskog fakulteta, umro je u Sarajevu 1991. godine.

Iza sebe je ostavio dubok trag u svim generacijama studenata koje je poučavao. Bio je izvrstan i elokventan predavač, ali isto takav i pedagog. Znao je znanje i dobre namjere prenijeti na nas. Imao je blag, očinski stav, uvijek vedar i nasmijan. Uskoro smo, zapravo, shvatili da od nas traži mnogo više rada nego drugi profesori. Svako njegovo obraćanje bilo je konstruktivno i poticalo nas je na razmišljanje, koje je vodilo ka našem sazrijevanju. Učio nas je da „razmišljamo medicinski“ - kako je govorio, tj. učio nas je da svaki simptom „provučemo“ kroz patofiziološki proces, koji je na koncu doveo do bolesti. A, kada definišemo bolest, učio nas je kako da primijenimo znanje iz farmakologije u liječenju bolesnika. Pri tome nas je učio da ne liječimo „samo simptome“, „samo bolest“, nego da bolesnog čovjeka liječimo u cjelini, tj. kao biološko, psihološko i socijalno biće. Učio nas je da pomognemo hroničnom bolesniku da shvati i prihvati svoju bolest, da mu pomognemo da živi sa svojom bolešću. Učio nas je da u svom poslu budemo temeljiti i što više samostalni - tipične osobine jednog Slovenca.

Da bi nas što bolje osposobio, organizovao je posebnu praksu, van propisanog školskog programa. U svoje slobodno vrijeme dolazili smo na praksu u: hematološki laboratorij, urin laboratorij, EKG kabinet, u prijemnu ambulantu, učili smo davati injekcije, infuzije i druge vještine. Za takvu praksu je angažovao medicinske sestre i laborante, koji su to radili besplatno, dobrovoljno sa nama, jer su cijenili prof. Fajgelja i njegovu namjeru da od nas napravi dobre ljekare. Pored stručnog rada, profesor je očinski nastojao da nas kao ljude pripremi za život koji je bio pred nama. Učio nas je da je za istinsku sreću u životu najvažnije da je čovjek pošten u svakom pogledu: prema sebi, prema partneru, prema svim ljudima, prema poslu itd. Profesor je na jedan profinjen način pokazivao povjerenje u nas, tako da smo svi internu medicinu spremili najbolje kako smo mogli i svi smo zasluženo dobili visoke ocjene. Imao je zaista istinski autoritet.

Profesor Fajgelj je sklopio oči 1991. godine, ali njegovo djelo živi u brojnim ambulantama, klinikama, institutima i fakultetima širom svijeta. Njegovi studenti su ugledni ljekari i naučni radnici, ma gdje bili. Poznam čak troje mojih kolega, studenata našeg profesora, koji su sada ugledni ljekari na klinici „Mayo“ u Rochesteru, u Americi. Među njima je jedna koleginica šef Klinike za genetiku i profesor na Katedri za genetiku na Klinici „Mayo“. Tipičnu slovenačku temeljitost, radne navike i predanost poslu profesor je prenio i na svoju djecu. Njegov sin Stanislav Fajgelj je univerzitetski profesor psihologije u Beogradu. Njegov unuk Andrej Fajgelj je u 30. godini odbranio doktorat iz filoloških nauka u Monpeljeu, u Francuskoj, a radi kao univerzitetski profesor u Kragujevcu, gdje predaje francuski jezik.

BiH je 1992. godine zadesio užasan rat, vrijeme najvećeg iskušenja za svakog čovjeka i ljekara. U ratnom Sarajevu sam se našla sama u ratnoj improvizovanoj ambulanti na koju je bilo upućeno oko 10.000 stanovnika: djece, starih, mlađih, ali iscrpljenih ljudi i ranjenika. Dijagnostički aparati i laboratorij u obližnjem domu zdravlja su bili nedostižni zbog snajperske vatre i granata, a nisu ni mogli funkionisati bez elektrike i vode. Jedino sredstvo za rad sa kojim sam raspolagala je bilo moje znanje i umijeće. Meni to nije bio problem. Sav taj posao sam obavljala sa lakoćom i entuzijazmom, sigurna u sebe. Pored toga, posebno sam radila za građane slovenačkog porijekla. Brinula sam o njihovom zdravlju, a kada je pater Marijan Šef došao u ratno Sarajevo, zajedno smo brinuli da gladni dobiju hranu, da stari i nemoćni dobiju ogrjev, lijekove i invalidska pomagala. Ljudi su mi vjerovali, osjećali su neku sigurnost i uzvraćali su mi jednim lijepim osjećajem zahvalnosti.

Istu tu zahvalnost ja uzvraćam svom ocu na savjetu da studiram „nešto što je zanat“ i prof. Aleksandru Fajgelju, Slovencu koji nas je tom zanatu naučio.

Dr. Sanja Batinić Jojić, specijalista urgentne medicine

Gospodarstvo Bilateralni odnosi med Slovenijo in BiH

V letu 2008 je porast izvoza iz BiH v Slovenijo povzročila zmanjševanje negativnega salda BiH. Ne glede na izjemno rast na izvozni strani je trgovinski primanjkljaj BiH še vedno visok. Po podatkih Agencije za statistiko BiH je blagovna menjava med Slovenijo in BiH v letu 2008 znašala 805.689 mio evrov. Slovenija je v tem obdobju uvozila za 314.875 mio evrov, izvozila pa za 491.309 mio evrov. Trend zmanjševanja slovenskega suficita oziroma bosansko-hercegoveškega deficita se nadaljuje. V letu 2008 je prišlo do zmanjšanja izvoznih dejavnosti slovenskih podjetij v BiH.

Po podatkih Agencije za statistiko BiH je slovenski izvoz v BiH v desetih mesecih v letu 2009 znašal 318.9 mio evrov, uvoz pa 188.9 mio evrov. Največja uvozna in izvozna deleža sta bila ustvarjena na

področju predelovalne industrije. Pokritost uvoza z izvozom znaša 46 %. Najpomembnejši slovenski proizvodi v izvozu v BiH so zdravila, tekstilne tkanine, premazane s plastičnimi masami, avtomobilske gume, elektrotermični aparati za gospodinjstva, hladilniki, naprave za hlajenje in mineralne vode. Najpomembnejši proizvodi, ki jih Slovenija uvaža iz BiH so črpalke in kompresorji, palice, žice iz železa in jekla, aluminij, električna energija, ostanki železa ali jekla, odpadki bakra ipd.

Načine za zmanjšanje deficita v trgovinski menjavi med BiH in Slovenijo vidimo v nadaljnjem povečevanju investicij v BiH. Slovensko gospodarstvo na področju investicij v BiH zavzema visok položaj. Posledično slovenska podjetja v BiH povečujejo izvoz iz BiH v Slovenijo, s čimer se zmanjšuje deficit. S tovrstnimi gospodarskimi dejavnostmi sledimo uravnoteženi blagovni menjavi med državama.

Po podatkih Agencije za promocijo investicij FIPE je bilo tujih investicij v BiH v obdobju od maja 1994 do septembra 2009 cca 6 milijard evrov. Po podatkih FIPE je Slovenija četrta največja vlagateljica v BiH z 820 mio evrov. Pred njo so Avstrija, Hrvaška in Srbija. Slovenska podjetja so predvsem kupci v postopku privatizacije, odločajo pa se tudi za greenfield naložbe. Slovenski investitorji so v celotnem povojnem obdobju omogočili odprtje preko 10.000 delovnih mest. Pomembnejše slovenske investicije v BiH so bile na področju trgovine, industrije, turizma in energije. Večji slovenski investitorji v BiH, tj. nad 5 mio evrov, so Droga Kolinska, Mercator, Perutina Ptuj, TUŠ, Petrol, ASA Prevent, Cimos, Poteza, Kolektor group, Zavarovalnica Triglav, SCT in DDC, Iskratel, Livar, Gorenje, NLB, Energogroup, KAPIS.

V BiH je bilo v letu 2008 zabeleženo 700 mio evrov direktnih investicij. Največ vlagan je bilo v industrijo (29 %), storitve (13 %) in bančni sektor (8 %). Največji vlagatelj je bila Slovenija z 180 mio evrov. Pogoji za vlaganje v BiH so bili v letu 2008 slabši kot leta 2007. Po podatkih Agencije za promocijo tujih investicij je bilo kljub ekonomski krizi v devetih mesecih leta 2009 v BiH vlagan v vrednosti cca 147 mio evrov. Največ je bilo vloženo v sektor proizvodnje in transporta. Največji investitor v devetih mesecih 2009 je bila Slovenija s cca 47 mio evrov.

Emilijan Žorž

Udruživanje Savez slovenskih društava BiH

Treći put je pokrenuta inicijativa da se osnuje savez slovenskih društava u Bosni i Hercegovini i konačno smo se približili željenom cilju. Potreba za za-

SKD Cankar

jedničkim djelovanjem u nekim aspektima rada društava razlog je oživljavanju ove ideje.

Članovi saveza će biti po važećim propisima Bosne i Hercegovine registrovana društva, kojima je osnovna djelatnost poboljšanje položaja građana slovenačkog porijekla i očuvanje slovenačkog kulturnog identiteta u BiH, kako je predviđeno i u statutu saveza. Savez se zasniva na načelu međusobnog povjerenja i solidarnosti. Članovi i organi saveza prilikom tumačenja odredbi statuta vezani su tim načelom. Savez je apolitična organizacija. Nijedna odredba iz ovoga statuta ne smije se razumjeti ili tumačiti u smislu koji bi bilo kome od članova ili organa saveza dopuštao političku akciju u imenu ili sa podrškom saveza.

Savez radi u cilju svestranog razvoja saradnje svojih članova; obogaćivanja njihovih programa rada; koordiniranja određenih aktivnosti; pokretanja zajedničkih projekata unutar saveza, kao i sa drugim nevladinim organizacijama i institucijama u BiH, Sloveniji i Evropskoj uniji; potpunijeg ostvarivanja saradnje sa Republikom Slovenijom i sličnim slovenačkim nevladinim organizacijama u svijetu; međusobne koordinacije i pomoći članovima prilikom prijavljivanja na konkurse EU, te zajedničkog učešća članova na drugim kulturnim i poslovnim projektima i konkursima.

Na sastanku u Zenici, sredinom decembra, u konstruktivnoj raspravi tokom koje su razriješene još neke nedoumice i nejasnoće, došlo se do konačnog teksta statuta, čijim potpisivanjem će i formalno savez biti osnovan, očekuje se, u januaru 2010. godine u Sarajevu, gdje će biti i prvo sjedište.

Eurored

U susret evropskim fondovima

Krajem prošle godine startao je projekat Ureda za Evropu ili, kako smo ga nazvali, Euroreda. Predviđene aktivnosti – održavanje dva seminara i izbor prvog čovjeka Euroreda su, uprkos početnom kašnjenju, u roku završene, zahvaljujući prije svega pomoći iz Republike Slovenije i izvrsnim predavačicama Marijani Košuti i Alenki Savić.

Prvi seminar, održan u Sarajevu, kojem su, kao i drugom, prisustvovali predstavnici uglavnom svih društava u BiH, s uspjehom je završen dajući osnovna saznanja polaznicima o principima osnivanja, rada i svrsi djelovanja evropskih fondova za poticanje razvoja u zemljama koje se približavaju EU. Gošća iz Rijeke, inače direktor Euroreda u Republici Hrvatskoj, Marijana Košuta na vlastitom primjeru je pokazala i razložila sve prepreke i probleme koje treba prevazići prilikom ustanovljavanja ureda.

Edukacija u Tuzli, koju je vodila Alenka Savić, inače i sama angažovana u organizaciji koja se bavi izradom i provođenjem projekata, već je predstavljala konkretnije upoznavanje sa praktičnom primjenom stečenoga znanja, što je pokazalo svu ozbiljnost i složenost zadatka postavljenog pred nas, ali istovremeno otvorilo i vrata saznanjima o kvalitetu, širini i korisnosti osnivanja Euroreda.

Projekat se nastavlja i sljedeće godine, sjedište će ovisiti o voditeljima.

Vijeće nacionalnih manjina Federacije BiH

Konačno konstituisanje

Sredinom decembra, tačnije 15. decembra 2008. godine, javnim pozivom koje je uputilo Ministarstvo pravde Federacije Bosne i Hercegovine, sazvan je prvi sastanak predstavnika nacionalnih manjina Federacije BiH. Tom prilikom za privremene članove Vijeća izabran je po jedan predstavnik svake od prisutnih nacionalnih manjina sa zadatkom da završi osnivanje Vijeća. Uz prepreke koje su, pa recimo skoro i uobičajene, poslije gotovo godinu na pragu je osnivanje.

Kada je procedura pokrenuta, konstatovano je da je u Zakonu o zaštiti prava pripadnika nacionalnih manjina F BiH, koji je donošen skoro šest godina, napravljeno niz pro-

pusta i nelogičnosti što je sve proces konstituisanja otežalo, produžilo i zakomplikovalo. Prošlo se kroz konsultacije sa Federalnom vladom, Helsinškim komitetom za ljudska prava, stručnim službama Ministarstva pravde FBiH, komisije za ljudska prava Evropske unije, OSCE-om i na kraju, uz poseban angažman Parlamenta FBiH, posao je konačno priveden kraju. Podsjećam da je Vijeće nacionalnih manjina FBiH savjetodavni organ PFBiH u onim situacijama kada se donose odluke o svemu što je od vitalnog interesa i za nacionalne manjine. U Zakonu je pobrojano 17 nacionalnih manjina, a za Vijeće su predloženi predstavnici onih koji imaju svoja udruženja.

Usvajanjem na oba doma Parlamenta FBiH u decembru, prihvaćen je ovakav sastav Vijeća nacionalnih manjina FBiH:

1. SLAVICA ČURIĆ, Makedonka
2. PETAR ČIVIČ, Talijan
3. ISO ABINUN, Jevrej
4. DŽEMINA ZEJNULLAHU, Albanka
5. HIDAJETA REDŽIĆ, Crnogorka
6. SANJA BOGDANOVIĆ, Slovenka
7. IRMA MURATOVIĆ, Mađarica
8. TOMISLAV KRZYK, Čeh
9. HAKAN VARAN, Turčin
10. EMIL BAKOŠ, Slovak
11. IRMINA ČENGIĆ, Poljakinja.

Mjesto predstavnika Romske nacionalnosti ostaje do daljnjeg otvoreno - dok se njihova udruženja ne dogovore.

Primjeri Donacija računara

Prepoznajući potrebe našeg društva i činjenicu da sredstva kojima raspolaže nisu dovoljna ni za redovne aktivnosti, INEA BH d.o.o. se odazvala molbi za pomoć upućenoj na sastanku Poslovnog kluba slovenskih preduzeća u BiH i Društvu donirala računar. Ovim će u mnogome biti olakšan i pojednostavljen rad i komunikacija sa drugima, na čemu se iskreno zahvaljujemo donatoru.

INEA BH d.o.o., kao dio međunarodne Grupacije, na bosanskohercegovačkom tržištu posluje od 2008. godine (www.inea.ba). Sjedište firme je u Sarajevu. Matična firma INEA d.o.o. (www.inea.si) osnovana je u Sloveniji (Ljubljana) 1987. godine. Razvijala se i u susjednim državama tako da danas pokriva još i tržišta Republike Hrvatske (Zagreb), kao INEA CR d.o.o. i Republike Srbije (Smederovo), kao INEA SR d.o.o. Osnovna djelatnost firme je automatizacija industrijskih i energetskih procesa (izrada studija, projektovanje, isporuka opreme, montaža i puštanje u pogon te obuka kadrova). Grupacija zapošljava blizu 70 uposlenika. Više od 20 godina aktivna je i saradnja na partnerskoj osnovi sa firmom MITSUBISHI ELECTRIC. Mitsubishi Electric je jedan od vodećih proizvođača i sinonim za inovativne i visokokvalitetne proizvode na području industrijske automatizacije. Njihov prodajni program aktivno plasiraju od 1991. godine.

Nastupi

Hor u Coloseumu

Savakog prvog utorka u mjesecu Slovenci nastanjeni u Sarajevu okupljaju se u Coloseum klubu, družu se, razgovaraju, dogovaraju... U goste prvog decembarskog utorka su pozvali naš hor Camarat Slovenica na 15-minutni nastup. Sa zadovoljstvom je poziv prihvaćen i gostovanje realizovano, a prisutni su uz hor pjevali i izrazili želju da se uključe u njegov rad. Nadamo se da će tako i biti.

Inicijativa

Park nacionalnih manjina

Na lokalitetu u Ulici Zmaja od Bosne u Sarajevu (prekoputa Hotela Bristol), u Općini Novo Sarajevo, 3. aprila 2009. godine zasađeno je pet Pančičevih omorika. Ovu akciju organizovalo je UG češkog porijekla „Česka beseda“ Sarajevo i realizovalo u saradnji sa udruženjima Mađara „Hum“, Poljaka „Polša“, Slovenaca SKD „Cankar“ i Italijana. Tada je pokrenuta i inicijativa da se ovaj park nazove „Park nacionalnih manjina“, a zvaničan zahtjev, koji su potpisali predstavnici pomenutih društava, općinskim organima je upućen krajem godine.

Istovremeno se razgovaralo i o stavljanju kamene ploče sa nazivima pet društava koja su zasadila prve Pančičeve omorike.

Novogodišnji humanitarni bazar

Slovenci najuspješniji

Ovogodišnji Novogodišnji humanitarni bazar održan je 13. decembra u Domu mladih na Skenderiji u Sarajevu. Sudjelovalo je 19 ambasada, sa ukupno 119 stolova, na kojima su bili izloženi proizvodi i nacionalna hrana pojedinih zemalja, kao i iz Bosne i Hercegovine.

I ove godine je Ambasada Republike Slovenije u BiH, uz angažiranje i realizaciju članica IWCS - partnera diplomata iz Ambasade, ponovo postigla najbolji rezultat u prikupljenim donacijama u visini 20.000 KM. Istovremeno, to je do sada i najbolji rezultat od kada slovenačke predstavnice sudjeluju na humanitarnom bazaru. Ukupan prihod ovogodišnjeg bazara iznositi će oko 70.000 KM. Dio sredstava biće raspoređen na različite projekte, između ostalog za Pedijatrijsku kliniku Jezero, završavanje prošlogodišnjeg projekta Šareni park, igralište za hendikepiranu djecu i na neke manje projekte, koji će se pokrivati tokom godine.

Svakako moram napomenuti da su se slovenačka preduzeća, koja su registrirana na području BiH, veoma dobro odazvala našoj molbi da doniraju svoje proizvode za ovogodišnji bazar: 19 je doniralo finansijska sredstva (gotovina), 36 svoje proizvode, koje smo prodavali na samom bazaru i sedam bh. preduzeća, koja su nam takođe donirala svoje proizvode, odnosno usluge za ovu humanitarnu priredbu.

U odboru za pripremu bazara 2009. godine sudjelovale su članice - partneri diplomata Ambasade Slovenije u BiH:

Metka Grasselli
Vera Kavčič
Jasna Tunja
Elvira Zlatić
Dragi Naumov

V. Kavčič

Besmrtna ljubav Franceta Prešerna

Kako je nastao najljepši slovenački spjev Sonetni venec

U obilasku Ljubljane nezaobilazna je šetnja uvijek živom Čopovom ulicom do najljepšeg gradskog trga, koji nosi ime Franceta Prešerna, a na kojem je i spomenik velikom pjesniku, iznad kojeg muza drži lovorov vijenac.

Ispod trga protiče riječica Ljubljanica, preko koje se nadvilo Plečnikovo Tromostovje, nizvodno i uzvodno su obnovljene autohtone fasade Hribarjevog i Petkovškoveg nadbrežja, kao i Miklošičeve i Trubarjeve ceste. U tom skladnom urbanom ambijentu s juga se slijeva prema trgu i Wolfova ulica, gdje su poštovaoci velikog pjesnika diskretno, na I. sprat ulične fasade, ugradili bistu Julije Primicove, mlade djevojke renesanskog profila sa zagonetnim smješkom na kraju usana. Senzibilni skulptor je bistu, noću osvijetljenu, zaokrenuo tako da pjesnik i njegova besmrtna ljubav, udaljeni stotinjak metara i ovjekovječeni u bronci i kamenu, izgledaju kao zauvijek zagledani jedno uz drugo.

Veliki slovenački pjesnik France Prešern rodio se 3. decembra 1800. godine u malom selu Vrbi, kraj Bledskog jezera. Njegova prostrana rodna kuća odavno je muzej s bijelo krečenim zidovima, drvenim podovima, kaljevom peći usred kuće, koja istovremeno grije sve prostorije, i namještajem od tesanog drveta, prekrivenim protkanim prostirkama.

Prešern je osnovnu školu učio u Ribnici i Ljubljani, gdje je završio šest razreda gimnazije i dvije godine filozofije. Kao gimnazijalac upoznao se sa svjetskom klasičnom književnošću i izučavao francuski, engleski i italijanski jezik. Od 1821. godine nastavio je u Beču studije na pravnom fakultetu. Doktorirao je 1828. godine. Tek dvije godine prije svoje smrti, otvorio je 1846. godine u Kranju advokatsku kancelariju.

France Prešern nije imao sređen obiteljski život, što je proisteklo iz njegove naravi, a još više iz razočarenja koje je doživio u ljubavi, kao i zbog nesigurne službe. Iako od početka odgajan u prilično strogom duhu onog vremena, naročito kad se nalazio kod svog strica sveštenika, koji ga je pomagao, Prešern se kasnije razvio u izrazito senzibilnog čovjeka. Prve mladalačke ljubavi ostavile su traga u njegovim ranim pjesmama. Ali najozbiljnije i najnesretnije Prešern se zaljubio iznenada u tridesetdrugoj godini života. Na Veliku subotu 1833. godine, u crkvi u ljubljanskom predgrađu Trnovo, prvi put je vidio Juliju Primicovu, sedamnaestogodišnju djevojku. Ovoj ljubavi, nikada ostvarenoj, treba zahvaliti za najljepše Prešernove pjesme, prije svega za čuveni Sonetni venec.

Rođena 1816. godine, Julija Primicova, prema riječima Prešernovog biografa Toneta Potokara, bila je lijepa kći uglednog ljubljanskog trgovca Antona Primica, koji je rano umro. U vrijeme, kada se Prešern zaljubio u nju, ona je bila jedinica o kojoj se, nakon rane smrti i njenog brata Janeza, studenta filozofije, brinula majka Julijana. Udala se 1839. godine za bogatog sudskog činovnika plemićke krvi Josipa Šojhenstuela. Vjenčanje je obavio, uz svečani govor, lično ljubljanski biskup Wolf. Rodila je četiri kćeri i sina, a umrla je i sahranjena u Novom Mestu 1864. godine. Na njenom grobu i danas je moguće naći buket svježeg cvijeća.

Vrlo je vjerovatno da Julija Primicova s Prešernom nije nikad dolazila u dodir i da nikada uopće nisu ni razgovarali. Prema tome, za Prešerna kao čovjeka ona nije značila ništa drugo nego samo uzrok patnje, ali za pjesnika značila je neizmjereno. Moguće je pretpostaviti da Prešern bez Primicove ne bi bio ono što jeste: najznačajniji slovenački pjesnik. Jer, ako se uporede Prešernove ljubavne pjesme prije Julijina perioda s ovim

posljednjim, vidljivo je da je mlada djevojka bila njegova najveća inspiracija. Sonetni venec, nastao iz ove neostvarene romantične ljubavi, smatra se još i danas najvećim pjesničkim ostvarenjem u slovenačkoj književnosti uopće, a kod Prešerna posebno.

Ustvari, Sonetni venec nije mladalački erotski izliv, nego muški sazreo ciklus od petnaest soneta, povezanih vertikalnom magistralom: Primicovi Julji. Ovo nije ciklus soneta s individualističkim, ličnim ljubavnim rezonovanjima nego predstavlja elegičnu kristalizaciju Prešerna. Nastao je u godini poslije prvog viđenja kada je Prešern naslućivao da od njegove ljubavi neće biti ništa. Otuda elegična nota i inspiracija životom slovenačkog naroda, dakle nota koje nema kod spontane ljubavne poezije.

Sonetni venec, naročito posljednji sonet s akrostihom, objavljen godine 1834. u Ljubljani, izazavao je javnu sablazan, naročito zato što je Julija u to vrijeme već bila vjerena. Ipak, pjesnik je, poslije prekrasnog Sonetnog venca, napisao još desetak soneta, koji se isto tako odnose na Juliju i u kojima je, u vidu iskrene ispovijesti, izrazio veličinu i tragiku neuzvraćene ljubavi. Ona je probudila u njemu velikog pjesnika koji je napisao najljepše slovenačke ljubavne pjesma. Prešern ne spada među produktivne liričare. Njegove pjesme su skupljene u svega jednoj knjizi.

Poslije dubokog razočaranja Juljinom vjeridbom, Prešerna je stigla i druga, teška nesreća. U Savi se udavio 1835. godine njegov najintimniji prijatelj i književnik Matija Čop. Reagirao je stvaranjem drugog svog najpoznatijeg djela *Krst pri Savici*, posvećenog uspomeni na Čopa. Poslije toga Prešernova muza je gotovo zanijemila. Napisao je još nekoliko pjesama, ali osjećajnost i savršenstvo forme, kao u Vencu i Krstu, više nije postigao.

U pjesnikovoj biografiji i kasnije su postojale ljubavi, ali sasvim druge prirode. Živio je nevjenčano s Anom Jalovšek, neškolovanom i ljepuškastom djevojkom koja mu je izrodila troje djece o kojima se mnogo brinuo. Zabilježeno je da joj se Prešern djelimično i namjerno udvarao nakon upoznavanja 1837. godine jer je ona u mladosti bila dadilja u kući Primicovih. Prešernova kćerka Ernestina Jalovšek, na osnovu pričanja svoje majke, napisala je za biografe značajnu, iako ne sasvim vjerodostojnu, knjigu uspomena na svog oca.

Nakon 1840. godine, vjerovatno uslijed kasnih ljubavnih veza, Prešern je ispjevao nekoliko pjesama u jednostavnom, narodskom obliku, sasvim različitom od klasične forme soneta posvećenih Juliji, pa se neke od njih danas pjevaju kao narodne lirske pjesme.

Zoran Doršner

8. marec – nekoč in danes

Letos je bilo praznovanje 8. marca, mednarodnega dneva žena, v Cankarju nekaj posebnega. Že v dopoldanskem času sva se s predsednico Dino udeležili zanimive proslave v kulturnem društvu Prosveta, kjer je skupina študentov izvedla izredno lep recital Sarajevo v poeziji. V mojem spominu pa so se najbolj ohranile besede: »To vam je harmoničan grad. Cesta je kičma, voda je duša, zelenilo su pluča, a čaršija srce grada. Sarajevo, to vam je jedna dugačka kuća na kat sa puno prozora redom i iza svakog prozora po djevojka, sjedi tu i pjeva.

Nestaje grad moje mladosti, ulice njegove šištavih mirisa, svetinje, znamenja. Ima li tog Hrista, Alaha ili Bude koji bi mogli opet da ga probude, da pulsira nježno? Čak i u ovo teško vrijeme prigrlio si

me, iako sam stranac. Dolazim iz svijeta, koji te iznevjerio. Lijepi grade Sarajevo, ti što umireš i odbijaš da umreš, tvoja ranjena duša pomirena, mada još gorka, leži sjetna u poslijedicama rata.

Oslobodio sam ovaj grad, dok su drvorei i parkovi nestajali. Miris slobode bio je u konzervi, šniti starog kruha, čaši vode ili u več raskošnom objedu – glavici luka.«

V nadaljevanju proslave je nastopila gimnazijka Azra. S predsednico sva jo povabili tudi na naše druženje v popoldanskem času. To je bilo presenečenje za vse obiskovalke in po tem se ga bomo še dolgo spominjale.

Vsaka udeleženka je za sladko plat našega druženja prispevala nekaj peciva, za pijačo pa je poskrbelo društvo Cankar. Zbrale smo se v velikem številu. Ob pokušanju domačih dobrot smo se pogovarjale o praznovanju dneva žena nekoč in danes. Ko smo bile še zaposlene, so naš praznik bolj slavili naši možje. Ta poseben dan pa danes počasi izgublja svoj pomen, kar zagotovo ni prav. Res je, da smo ženske vse leto, res je, da na mnogih področjih še vedno nismo povsem enakopravne, ampak vsaj enkrat pa lahko o tem tudi na glas spregovorimo.

Vse mame imamo zagotovo lepe spomine na otroške čestitke, ki so jih naši malčki s pomočjo vzgojiteljic izdelovali v vrtcih, nanje pa napisali mamici za 8. marec. V današnjem času se nam vse bolj vsiljujejo Valentinovo, materinski dan in drugi prazniki.

Menim, da na 8. marec ne bi smeli pozabiti. Prepričana sem, da smo ženske vse od rojstva pa do konca naše življenjske poti, mama pa morda marsikatera sploh ne more postati, morda nikoli ne doživi prave ljubezni, morda se njena življenjska pot prezgodaj konča ...

K prazničnemu vzdušju je doprinesla gospa Žanet, nežna ukrajinska duša, ki nam je na klavirju igrala ruske in slovenske evergreene. Prelepo so zveneale pesmi Črne oči, Katjuša, Po jezeru ... Ob prijetni glasbi smo tudi zapele.

Vrhunec druženja je bil nastop mlade Azre, ki je predstavila knjigo Čudi se svijete, katere avtorica je njena mama Đidana Sarić. Govori o tragediji v Srebrenici, kot jo vidi 14-letno dekle. Predstavila nam je odlomek o Katarini Kosaci, zadnji bosanski kraljici. Pretresljivo je bilo poslušati pripovedovanje o tem, kako bi bilo njeno življenje drugačno, če ne bi bila kraljica, ampak le vsakdanja Kata. Naših src so se najbolj dotaknile besede o izgubljenih otrocih »vmito mi moje otroke, kaj bodo otroci brez mame, kaj bo mama brez otrok.« Marsikatera izmed nas je izgubila bližnjega. Otroci odrastejo, odidejo po svetu, mame pa ostanemo same s svojimi spomini.

Opazovala sem prisotne, ki jim je Azra izvabila solze v oči. Na koncu nastopa smo ji iz srca namenili spontan in dolg aplavz.

V nadaljevanju je beseda tekla še na temo »nekoč in danes«. Letošnji 8. marec bo vsem ostal v najlepšem spominu.

Majda ŠEKLI

V hotelu Grand je dipl. andragoginja in pedagoginja Erika Povšner iz HUMANE, združenja svojcev pri skrbi za menatalno zdravje, predavala na temo:

Stres lahko premagamo tudi drugače

Stres je odziv našega telesa na ogroženost iz okolja, je odziv na dogajanje, ki bi lahko bilo človeku nevarno. Dogajanje v nas samih, ki ga imenujemo stres, poznamo vsi. Doživljamo ga, ko smo postavljeni pred neko zahtevo, ko smo pod pritiskom, ko naletimo na ovire, presenečenja, zagate in izzive. Pospešen srčni utrip in dihanje, razširjene zenice, sorazmerna prerazporeditev krvi iz kože in prebavil v mišice so telesne spremembe, ki so osnova prej opisanih občutkov. Posledica pa je večja pripravljenost na spopad z nevarnostjo ali na beg iz nevarnih okoliščin. Tako je na primer pri preverjanjih znanja, pri odločitvah za poklic, pri sprejemu na določeno smer šolanja, pri izgubi ljubljene osebe, pri hudi bolezni, pred operacijo ...

Stres ima več obrazov. Lahko je koristen in prijazen, kadar nepredvidene dogodke, zahteve, ovire dojemamo kot izzive in nam pravšnja mera napetosti in vznemirjenja pravzaprav omogoča uspešnejše premagovanje težav, večjo učinkovitost in ustvarjalnost, občutimo pa navdušenost in spodbudo.

Doživljanje stresa si lahko predstavljamo kot neko ravnotežje med doživljanjem zahtev in pritiskov iz okolja ter dojemanjem lastnih sposobnosti za obvladovanje nastalih razmer. Škodljivi stres občutimo, če so zahteve precej večje od sposobnosti za obvladovanje.

Posledice stresa, ki ga povzročajo izredno huda doživetja, doživetja, ki so nas doletela v ranljivem obdobju, prizadela naše najbolj ranljive točke, lahko ogrožajo naše zdravje in včasih tudi življenje.

Stresu se izognemo:

- da osvetlimo problem;
- da si postavimo prednostne naloge;
- da si postavimo stvarne cilje;
- poiščemo pomoč pri ljudeh, ki jim zaupamo;
- s skrbjo za dobro počutje in zdravje, skrbjo za svoje telo, sproščanje;
- da zaupamo v svoje sposobnosti;
- imamo konjičke, ne le redne obveznosti;
- ohranimo smisel za humor.

O stresu je v SKD Cankar v Sarajevu predavala Erika Povšnar, dipl. andragoginja in pedagoginja. Predavateljica je posebej poudarila pomembnost gibanja in zdrave prehrane. Zadovoljila je marsikatero radovednost udeležencev, ki so si ob tej priložnosti lahko izmenjali tudi svoje izkušnje.

Gričar Tatjana,
predsednica Humane
www.humana.grozd.eu

O zdravlju

Ko se boji gripe još...

Za sve ima lijeka, samo treba biti mudar i slušati, kako savjete, tako i svoj organizam

Već duže smo izloženi teroru opravdanog i neopravdanog straha od gripe: sezonske, ptičje, svinjske itd. Ljudi različito podnose taj strah. Neko aktivno ulazi u borbu protiv gripa tako što se vakciniše, kupuje skupi „tamiflu“, gomila antibiotike, antipiretike itd. Neko je već unaprijed digao ruke od borbe i piše testament. Virus gripe može lako da mutira i vakcina tada nije djelotvorna. Na „tamiflu“, virus lako može da razvije rezistenciju. Antibiotici djeluju na bakterije, ali

ne i na viruse. Zato najpametnije postupaju oni koji sada ne čine ništa, a inače čine sve.

To su ljudi koje žive umjereno i zdravo. A to znači:

- Odlaze na spavanje između 22 i 23 h. San između 22 h i ponoći je najvažniji za regeneraciju imunog sistema, tj. našeg „oružja“ protiv virusa koji napadaju.

- Svaki dan hodaju jedan sat. Hodanjem, a još bolje brzim hodanjem čovjek čini više dragocjenih usluga svom organizmu, jer hodanjem:

- Reguliše metabolizam šećera i masti. Radom mišića troše se rezerve glikogena nagomilane u mišićima i u jetri. Pokreće se proces sagorijevanja šećera, a poslije i masti. Povećava se osjetljivost ćelijskih receptora za inzulin, koji luči pankreas. Znači, radom mišića pada nivo šećera i masti u krvi, što je korisno za očuvanje zdravlja, a blagotvorno je za dijabetičare.

- Reguliše se povišen krvni pritisak. Radom mišića podstiče se cirkulacija u perifernim krajevima krvnih žila i bolja prokrvljenost kože, kostiju, mišića i unutrašnjih organa. Zbog bolje cirkulacije na periferiji olakšan je rad srca i reguliše se krvni pritisak: visok krvni pritisak se snižava, a nizak se povećava.

- Kretanje i rad mišića bistriraju um i aktiviraju sva čula. U mozgu se izlučuju endorfini, hormoni koji preko hipotalamusa djeluju na hipofizu, žlijezdu koja reguliše rad svih žlijezda sa unutrašnjim lučenjem: štitnjače, paratireodnih žlijezda, jetre, pankreasa, polnih žlijezda itd. Pravilan i usklađen rad žlijezda je uslov i za dobar rad imunog sistema.

- Kretanjem i radom mišića stimuliraju se izlučivanje zglobne tekućine u ovojnicama zglobova, tekućine koja „podmazuje“ zglobove, a krv bolje ishranjuje kosti. Tako se sprječava starenje zglobova i kostiju, sprječava se i liječi osteoporoza.

- Značaj raznovrsne ishrane je sigurno dobro poznat, to ovom prilikom nije potrebno ponavljati.

- Za dobru funkciju imunog sistema je potrebno održavati i dobru „mentalnu higijenu“, a to znači: selektivno primati informacije iz medija, tj. izbjegavati one koje nas čine ogorčenim i nemoćnim. Dobro je: družiti se sa svim ljudima koji nas inspirišu, obogaćuju spoznajama i stimuliraju na akciju, čitati knjige, gledati dobre filmove i pozorišne predstave, slušati muziku koju volimo itd.

Na kraju, nemojte dozvoliti da vašim umom vlada strah, pa makar i od gripa. Od gripa se uvijek umiralo, ali se o tome nije pisalo. Više su ugroženi hronični bolesnici i oni treba obavezno da se posavjetuju sa svojim ljekarom o mjerama prevencije.

Dr S. Batinić Jojić

Besedilo in fotografije

CVETLICE – NAJLEPŠA DOBRODOŠLICA

Slovenci smo znani kot dobri in uspešni vzgojitelji in ljubitelji cvetja, saj radi poskrbimo za s cveticami obogatene in lepo urejene balkone, okenske police in vhode v dvorišča. Zavedamo se, da v našo hišo ne vstopajo vsi, pozvani in mimoidoči pa vselej uživajo v lepem in s cvetjem okrašenem okolju.

Iz priložene fotografije je razvidno, da nas od pomladi do pozne jeseni s svojim čarom obdarijo sezonske cvetlice. V nadaljevanju bom pisala posebej o tistih, ki se dobro počutijo v polsenčnem ali popolnoma senčnem prostoru. Slika je bila ustvarjena ob vhodu v hišo, kjer rastline dobivajo le kanček popoldnevnega sonca. Takšnih polsenčnih ali popolnoma senčnih prostorov ob hišnih vhidih, na okenskih policah in balkonih imamo skorajda vsi. V takih pogojih ljubeče cvetlice zagotovo ne bodo uspevale. Na bolj senčnih mestih se dobro počutijo in dajo vse od sebe naše stare znanke; in sicer veselobarvne gomoljne begonije (Begonija tuberhybrida), dvobarvne fuksije (Fuchsia hybrida) in beli alisumi (Lobularia maritima).

Omenjene rastline lahko vzgajamo sami. Gomolje begonij prodajajo v vrtnih centrih že januarja in februarja. Če jih bomo sadili po priloženih navodilih, nam bodo bogato cvetele že od meseca maja. Fuksije lahko razmnožujemo s potaknjenci od spomladi do jeseni, starejše rastline pa prezimimo v prostorih, kjer se temperatura giblje od 8 do 10 stopinj Celzija. Spomladi jih malo porežemo in presadimo na vrt. Gomolje begonij lahko več let hranimo v papirnatih vrečkah in šoti od jesenskih mesecev do februarja v istih pogojih kot krompir.

Alisumi so v obliki sadik naprodaj od aprila oziroma maja. Enojni cvetki so drobni in nameščeni v bogatih belih socvetjih, ki dišijo po medu.

Sadike omenjenih cvetic lahko vsako leto kupimo tudi v vrtnih centrih ali na cvetnih trgih, ki se običajno odvijajo v spomladanskem času (april, maj). Tako lahko uživamo v najlepšem cvetnem obdobju njihovega življenja.

Za bogato cvetenje okrasnih rastlin pa je treba imeti drobec znanja in dela ter veliko ljubezni. Sadike rastlin posadimo v dobro pognojeno zemljo, ki jo obogatimo s substratom. Tega lahko naredimo tudi sami. Dobri vrtni zemlji dodamo prepereli hlevski gnoj ali lumbrihumus ter drobec rečnega peska. Mesec dni po saditvi dodamo gnojilo za cvetoče rastline po napotkih proizvajalca. Po dosedanjih osebnih izkušnjah priporočam v uporabo vodotopno gnojilo Kristalon, ki ga imajo le dobro založeni vrtni centri. Potrebno je še redno zalivanje zemlje, ni pa priporočljivo rastline zalivati po

njenih listih. To je še posebej pomembno pri gomoljni begoniji. Njene liste pogosto napada bolezen, ki se imenuje pepelasta plesen. Prepoznamo jo po beli prevleki na listih.

Če imamo svoje rastline radi, jih tudi redno pregledujemo in občudujemo. Pri tem opazimo na rastlini vsako spremembo. Če jo pesti bolezen, je treba njen oboleli del odstraniti. Bolje je odvreči list kakor pa celo rastlino. Redno delo zajema tudi odstranjevanje porumenelih in porjavelih listov ter ovenelih cvetov. Včasih je potrebno okrog rastline zrahljati še zemljo, ki se od zalivanja utegne preveč strditi. Pri tem dobijo korenine več zraka oziroma kisika. Z nego cvetja pridobivamo in bogatimo izkušnje. Ob tem nam pri vzgoji pomagajo tudi slikce na posodah in navodila na embalažah. Priročno je imeti stare lonce ali košare, v katerih se lahko rastline lepo razbohotijo ter pričarajo lep pogled za vsako oko.

Naj nam cvetje razveseli poletje!

Ana Mrdović

Cankar i Plečnik na Rožniku i u Tivoliju

Dva velika imena slovenačke književnosti i arhitekture Ivan Cankar na Rožniku i Jože Plečnik u Tivoliju svojim djelovanjem ostavila su neizbrisiv trag. Dovoljno je priključiti se brojnim ljubiteljima prirode u nedeljno jutro u šetnji kroz Tivoli do Rožnika pa da se posjetilac u to uvjeri. Za članove SKD Cankar u Sarajevu ima posebno značenje činjenica da je višegodišnji stvaralački boravak Ivana Cankara na vrhu Rožnika, po riječima akademika Juraja Martinovića, uslijedio nakon odlaska književnika iz Sarajeva.

Do Tivolija i Rožnika Cankarjevom ulicom dolazi se za pet minuta hoda iz samog centra Ljubljane pored kazališta (koje se više godina temeljito obnavlja i značajno proširuje novim sadržajima i tehnologijom). Dalekovidnom urbanističkom postavkom Tivoli i Rožnik su integrirani s najužim gradskim centrom kao višenamjenski zaštićeni prirodni rekreativni i sportski rezervat, koji se i danas pažljivo oplemenjuje novim sadržajima.

Nažalost, morao se platiti danak povećanom prometu vlakova i izgrađen je (gotovo istovremeno s izgradnjom podhodnika u Celovskoj i Dunajskoj cesti) pasaż ispod željezničke pruge, koji plijeni pažnju visokim standardom u urbanom dizajnu i ozelenjavanju, ali time je prekinuta neposredna pješačka i vizuelna veza između centra grada i Tivolija. Još su mi u sjećanju šesdesete godine kada su pješaci morali pričekati dok su se uz zvonjavu zvučne sigalizacije spuštale i ponovo podizale rampe kako bi prolazili vlakovi do obližnje željezničke stanice.

Većini posjetilaca u Tivoliju slijedi prvo šetnja između kolonada Plečnikovih svjetiljki duž kojih su često panoji s tematskim postavkama.

U bogato ilustrovanj knjižici - vodiču pod naslovom **JOŽE PLEČNIK V LJUBLJANI IN SLOVENIJI** autori Andrej Hrausky i Janez Koželj, izdanje Cankarjeve založbe 2007, opisali su koliko je najveći slovenački arhitekta djelujući od 1929 – 1933 godine ostavio trajan pečat u Tivoliju, glavnom gradskom parku ispod Rožnika:

Glavni mestni park Tivoli je Plečnika ves čas privlačil. Zanj je snoval različne projekte. Ko je postala aktualna židava nove univerze, je predlagal postavitev fakultetnih stavb in ureditev novega drevoreda v severozahodnem delu parka.

Plečnik se je dolgo ukvarjal tudi z možnostjo neposredne povezave med Magistratom in cerkvijo na Rožniku. Leta 1948 so nastali načrti za preureditev Tivolskega gradu v reprezentančno mestno upravno stavbo. V južnem delu parka je Plečnik predvidel še monumentalno stavbo Ljudske skupščine, ki bi bila s svojo izredno višino pendant Ljubljanskemu gradu.

O Plečnikovih uresničenih zamislih je ohranjena peščena aleja z vrsto svetilk iz umetnega kamna. Zasnovana je bila kot podaljšek nekdanje mestne prome-

nade. Ostal je tudi manjši trikotni park, namenjen otrokom.

Nakon Tivolija obližnji Rožnik uprkos početnom strmom usponu privlači brojne rekreativce različitih starosnih generacija od dokonih družina s najmlađim podmlatkom i planinara s naprtnjačama sve do ambiciozno oznojenih dugoprugaša u trčanju kao i turnih biciklista.

Mreža pješačkih staza unutar šumskog kompleksa Rožnika prečnika cca 2,5 kilometra povezuje na platou, gusto obraslom četinarima i lišćarima, nekoliko visinskih tačaka od kojih je najviši Šišenski hrib nadmorske visine 429 m. Prema sjeveru iznad izvora na Mostecu davno je izgrađena popularna smučarska skakaonica. U podnožju su se smjestili ZOO Živalski vrt, hipodrom s ergelom, omanje jezero, kružna maratonska staza dužine 8 km, biciklističke staze, igrališta na otvorenom za djecu, bočanje, hokej, koturaljke, brojna igrališta za tenis s klubom. Na rubu Rožnika su integrisani s prirodnim ambijentom Šumarski institut i Nacionalni institut za biologiju. Prema Šiški je popularna višenamjenska sportska hala Tivoli i pozornica za muzičke spektakle na otvorenom. U nekoliko otvorenih bašti teško je naći mjesto zbog odlične domaće kuhinje kao i zbog duboke hladovine ispod stogodišnjih parkovskih stabala.

Istovremeno je primjetna stroga kontrola konzervatora nad malobrojnim zatečenim raštrkanim stambenim objektima iz prošlih stoljeća i nema narušavanja njihovog izvornog izgleda premda ih neumoljivo nagriža šumska vlaga te predstoji ili njihovo uklanjanje ili sanacija.

Nepun sat hoda platoom Rožnika kroz gustu šumu stiže se do Cankarjevog vrha ispod kojeg je crkva sv. Marije, omanja zaravan s bistom Ivana Cankara i skromna, ali gostoljubiva gostionica u kojoj je boravio veliki pisac i na kojoj je spomen ploca s natpisom:

V TEJ HIŠI JE ŽIVEL IN USTVARJAL V LETIH 1910–1917 IVAN CANKAR

Na obližnjem panou je navedeno:

Cankarjev vrh (ali Veliki Rožnik – 394 mnm) predstavlja dominantu v širšem krajinskem prostoru Tivolija, Rožnika in Šišenskega hriba, kjer se v svojevrtnem kontekstu združujejo objekti sakralne in etnološke kulturne dediščine, kakšni sta cerkev sv. Marije, znamenita gostilna ter spomenik in paviljon s spominsko sobo Ivana Cankarja.

Ves hrib je del litijske antiklinale in ga sestavljajo karbonski skrjavci in peščenci: njihov več metrov debeli glinasti nanosi polagoma tonejo, na severnem in vzhodnem robu hriba pod savski prod, na južni strani pa prehajajo v barske usedine.

V začetku 16. stoletja je omejena prva cerkev Matere božje, ki so je leta 1740 podrli in sezidali sedanjo – cerkev Marijanskog obiskanja. Leta 1814 so poškodovano cerkev obnovili, zadnja obnova je bila v letu 1964. Slika Marijina obiskovanja v glavnem oltarju je ena največjih umetnin Jurija Šubica iz leta 1888.

Slovenski pesnik, pripovednik in dramatik Ivan Cankar (1876–1918) je od leta 1910 do 1917 bival in ustvarjal (v obližnjem poslopju) svoja znamenita literarna dela, ki so mu prinesla sloves najpomembnejšega slovenskega pripovednika in dramatika, vplivnega družbenega in nacionalnega misleca, velikega stilista in mojstra jezika.

Z. Doršner

O pustovanju v Cankarju 2009

Pust je stari poganski praznik, ki so ga po svetu obdržali mnogi narodi, med njimi tudi Slovenci. Na ta dan se simbolično poslavljamo od zime in kličemo poletje. S pustnim rajanjem pa izgine tudi vse slabo, kar se nam je zgodilo v preteklem letu.

V naši mali slovenski skupini, ki se vsako leto zbere v SKD Cankar, zaznamujemo pustovanje. Sicer nam niso dane možnosti, da bi glasno rajali in pozdravljali množice ljudi, so nam pa za to posebno priložnost na voljo prostori društva, kjer se prav tako poveselimo ter pozdravimo pomlad in sonce. Med udeleženci se v pustnih šemah predstavljajo mladi in malo manj mladi.

Pustovanje v letošnjem letu je bilo najboljše, saj se je zbralo veliko pustnih šem, nekatere izmed njih so bile še posebej izvirne. Naokrog se je popeljal divji motorist, k nam sta prišla pravljíčna Janko in Metka, za njima je pridrvela grda čarovnica, obiskali pa so nas še lepa hudička, grdi hudič, veseli klovn, ciganka vedeževalka, grozljiva smrt, ljubki Peter Pan, arabska žena, visoki drvar ter številne nosate in lasate podobe, za katerimi so piko na i v Cankarju s svojim vpadom postavili še morski razbojniki (gusarji) z ugrabljenim princem in princesko.

Tokrat je imela žirija težko nalogo, saj je bilo na odru veliko izvirnih in prvovrstnih mask. In na mizo je bila postavljena le ena nagrada, ki jo je za svoj prepričljiv nastop prejela ciganka vedeževalka. Druge pustne šeme so ostale praznik rok, žirija pa se je odločila prihodnje leto podariti več nagrad.

S. B. J.

Učenci dopolnilnega pouka za Zoro

Moje ime je Alma Maksumić in že 6 let hodim v Cankar na pouk slovenščine. Imam veliko prijateljev in učiteljico Melito.

V šoli se učimo slovenščine, pojemo pesmice, pripravljamo predstave. Veliko smo nastopali in imamo vedno strašno tremo.

Vedno se veselimo, ko gremo nekam. Letos smo bili v Tuzli. Na pot smo šli zgodaj zjutraj in vadili nastop v avtobusu. V Tuzlo smo prišli prvi. Kasneje so prispeli učenci iz Banja Luke in Prijedorja. Ker niso vadili skupne pesmi je naša učiteljica malo vadila z vsemi otroci iz Bosne.

Nato smo šli v Merkator na kosilo. Krasno kosilo, pohani zrezki im pražen krompir. Kot da so nas vprašali kaj si želimo. Vse smo pojedli.

Potem pa smo šli na nastop. Imeli smo tremo, pa so nas pustili da gremo na dvorišče. Predstavljali smo Slovenijo po regijah. Jaz sem predstavila Koroško skozi zgodovino in v poeziji in pesmi. Vsi so bili zadovoljni, najbolj pa učiteljica.

Po nastopu smo si ogledali razstavo slik. Slike so mi bile všeč in sem nekatere fotografirala.

Naslednji dan so nas gostitelji popeljali na ogled Tuzle, starega dela mesta, trga soli in Kapijo, kjer je na dan mladosti 25. maja izgubilo življenje zelo veliko mladih ljudi. O tem nam je govoril gospod Ivan, ki je bil takrat tu in reševal preživele. Potem smo se napotili proti panonskem jezeru in na poti videli dva kipa katera sem videla na sliki na razstavi: Ismet Mujezinović in Meša Selimović. Vesela sem bila, da jih vidim takole.

Preden smo prišli do panonskega jezera smo obiskali grobove žrtev s Kapije. Na jezeru smo si ogledali koliščarsko naselje, v Bosni mu rečemo sojenice, stari način dobivanja soli in malo namočili noge v jezeru.

Po kosilu smo šli v Sarajevo in ko smo prišli domov smo bili polni vtisov in zelo utrujeni.

Alma Maksumić

Moje ime je Alma Maksumić in že 6 let hodim v Cankar na pouk slovenščine. Imam veliko prijateljev in učiteljico Melito. V šoli se učimo slovenščine, pojemo pesmice, pripravljamo predstave. Veliko smo nastopali in imamo vedno strašno tremo. Vedno se veselimo, ko gremo nekam. Letos smo bili v Tuzli. Na pot smo šli zgodaj zjutraj in vadili nastop v avtobusu. V Tuzlo smo prišli prvi. Kasneje so prispeli učenci iz Banja Luke in Prijedorja. Ker niso vadili skupne pesmi je naša učiteljica malo vadila z vsemi otroci iz Bosne. Nato smo šli v Merkator na kosilo. Krasno kosilo, pohani zrezki in pražen krompir. Kot da so nas vprašali kaj si želimo. Vse smo pojedli. Potem pa smo šli na nastop. Imeli smo tremo, pa so nas pustili da gremo na dvorišče. Predstavljali smo Slovenijo po regijah. Jaz sem predstavila Koroško skozi zgodovino in v poeziji in pesmi. Vsi so bili zadovoljni, najbolj pa učiteljica. Po nastopu smo si ogledali razstavo slik. Slike so mi bile všeč in sem nekatere fotografirala. Naslednji dan so nas gostitelji popeljali na ogled Tuzle, starega dela mesta, trga soli in Kapijo, kjer je na dan mladosti 25. maja izgubilo življenje zelo veliko mladih ljudi. O tem nam je govoril gospod Ivan, ki je bil takrat tu in reševal preživele. Potem smo se napotili proti Panonskem jezeru in na poti videli dva kipa katera sem videla na sliki na razstavi: Ismet Mujezinović in Meša Selimović. Vesela sem bila, da jih vidim takole. Preden smo prišli do Panonskega jezera smo obiskali grobove žrtev s Kapije. Na jezeru smo si ogledali Koliščarsko naselje, v Bosni mu rečemo sojenice, stari način dobivanja soli in malo namočili noge v jezeru. Po kosilu smo šli v Sarajevo in ko smo prišli domov smo bili polni vtisov in zelo utrujeni.

Alma Maksumić

Ime mi je Maj. Star sem osem let. Prihajam iz Slovenije, čeprav že tri leta živim v Sarajevu. Hodim v tretji razred Mednarodne osnovne šole in imam pouk v angleškem jeziku, zato sem začel hoditi na dopolnilni pouk slovenskega jezika. Rad berem in doma imam celo zbirko Kapitana Gatnika. Rad imam šport in treniram karate in tenis. Moj najboljši prijatelj je Luka, s katerim se igravam tajne agente. Čeprav so vsi moji prijatelji v Sarajevu, grem rad na počitnice v Slovenijo.

Maj Perko

SKD Cankar

MAJ
 Ime mi je Maj. Star sem osem let. Prihajam iz Slovenije, čeprav že tri leta živim v Sarajevu. Hodim v tretji razred mednarodne šole in imam pouk v angleškem jeziku, zato sem začel hoditi na dopolnilni pouk slovenskega jezika. Rad berem in doma imam celo zbirko Kapitana Gatnika. Rad imam šport in treniram karate in tenis. Moj najboljši prijatelj je Luka, moj sašole, s katerim se igravam tajne agente. Čeprav so vsi moji prijatelji v Sarajevu, grem rad na počitnice v Slovenijo.

Imenujem se Martina Larma. Pri pouku sem štiri leta. To leto sem bila prvič v poletni šoli slovenščine. Tam sem bila od 27.7. do 8.8. 2009. Bilo nam je lepo. Vsakega dne smo šli nekam. Jaz bom omenila samo nekatere: ogled Kostaneviške jame, voden ogled mestnih znamenitosti, kopanje v reki Krki, ogled Novega mesta s splavom, kopanje v Čateških toplicah. Najbolj sem bila srečna, kadar smo šli na obisk šole jahanja. Konj, ki sem ga jahala se imenuje Dena. Imeli smo zabavo v maskah, vsi smo imeli svoje maske doma. Jaz bi rada tudi naslednje leto šla v poletno šolo slovenščine.

Martina Larma

Imenujem se Martina Larma. Po pouku sam
4 let. To leto sem bila prvič v poletni šo-
li slovenščine. Tam sam bila 27.07-08.08
Bilo nam je prelepo. Vsakega dne smo šli
nekam. Jaz bom omenila samo nekatere: ogled
Kostanjeviške jame, voden ogled mestnih zna-
menitosti, kopanje v reki Krki, ogled No-
vega mesta s splavom, kopanje v Čateških
toplicah. Največ sam bila srečna kadar smo
šli na obisk v šolo jahanja. Tisti konj, ki
sem ga jahala se imenuje Dena. Imeli smo
zabavo v maskah. In vsi smo prinesli svoje
maske doma. Jaz bi rada tudi naslednje leto
šla v poletno šolo slovenščine.

SKD Cankar

PREGLED DEJAVNOSTI V LETU 2009

16. 01. Restavracija Lipa – predsednica Dina Maksumić, predsednik Sveta Petar Skert, članica UO Sanja Bogdanović in časna članica UO Ana Božanović so se odzvali povabilu Edvarda Kopušarja, svetovalca na slovenskem veleposlaništvu, in se srečali na poslovnem kosilu, na katerega je bil povabljen tudi Saša Novak, predsednik Slovenske skupnosti v Sarajevu.

07. 02. V Bošnjaškem inštitutu smo priredili proslavo ob Prešernovem dnevu, ki jo je s slovensko himno odprl zbor Camerata Sovenica. Sanja Bogdanović je predstavila almanah Zora Cankarjeva za leto 2008, zbor je zapel še dve slovenski ljudski pesmi. V drugem delu programa sta harmonikar Marsell Marinšek in kontrabasist Marko Gregorič izvedla koncert slovenskih ljudskih pesmi v jazzovskem slogu ter predstavila nekaj slovenske zabavne glasbe. Proslave so se udeležili predstavniki slovenskega veleposlaništva in konzulata v Sarajevu, slovenskih podjetij v BiH ter slovenskih skupnosti iz Sarajeva, Zenice, Viteza in Kaknja. Prireditve se je udeležilo več kot 120 obiskovalcev.

21. 02. V prostorih društva je bilo zelo veselo, saj se je zbralo veliko številno majhnih in velikih mask. Tričlanska komisija je za najbolj izvirno masko med odraslimi izbrala Ljubljankanko, med mlajšimi pa Ciganko vedeževalko. Rajale pa so še pustne šeme: čarovnica z Jankom in Metko, mala čarovnica, rdeči in črni vrag, mali Peter Pan, motorist, veliko število klovnov itd. Po podelitvi nagrad so se maske posladkale s krofi in odžejale s kokto ali žlahtno kapljico.

28. 02. Ob slovenskem kulturnem prazniku sta se Dina Maksumić, predsednica društva, in Melita Osmanagić, učiteljica dopolnilnega pouka slovenskega jezika, udeležili proslave Slo-

16. 01. Restoran »Lipa« – predsjednica Dina Maksumić, predsjednik Savjeta Petar Skert, članica UO Sanja Bogdanović i počasna članica UO Ana Božanović bili su na poslovnem ručku, na koji ih je pozvao Edvard Kopušar, savjetnik iz slovenske ambasade u Sarajevu. Na ručak je bio pozvan i predsjednik Slovenske skupnosti Sarajevo Saša Novak.

07. 02. U Bošnjačkom institutu smo pripremili proslavu Prešernovog dana, koju je započeo hor »Camerata Slovenica« sa slovenskom himnom. Glavna urednica Sanja Bogdanović je predstavila almanah Zora Cankarjeva za 2008. godinu. Hor je nakon toga zapjevao još dvije slovenske narodne pjesme. U drugom dijelu programa su Marsell Marinšek, harmonika, i Marko Gregorič, kontrabas, izveli koncert slovenskih narodnih i zabavnih pjesama u džez izvedbi. Proslavi su prisustvovali predstavnici slovenske ambasade i konzulata u Sarajevu, predstavnici slovenskih firmi u BiH i predstavnici Slovenske skupnosti Sarajevo, Zenica, Vitez i Kakanj. Dvorana Bošnjačkog instituta je bila premalena da primi sve koji su došli na proslavu, jer je bilo prisutno oko 120 gostiju i naših članova. Proslavu smo završili koktelom.

21. 02. U prostorijama društva je ove subote bilo jako veselo, jer se okupilo puno velikih i malih maskara. Tročlana komisija je za najoriginalniju masku među odraslima izabrala »Ljubljankanku«, a među mlađima »Ciganku gataru«. Bilo je i drugih originalnih maski: vještica sa Ivicom i Maricom, pa još jedna mala vještica, crveni i crni đavo, mali Peter Pan, motorista, klaunovi, itd. Nakon podjele nagrada svi su se počastili krofnama, koktom ili vinom.

28. 02. Predsjednica društva Dina Maksumić i učiteljica dopunske nastave slovenskog jezika i kulture Melita Osmanagić prisustvovala su proslavi Prešernovog dana

PREGLED AKTIVNOSTI U 2009. GODINI

venskih skupnosti osrednje Bosne, ki je potekala v amfiteatru hotela Rudar v Zenici.

07. 03. Predsednica Dina Maksumić in članica Majda Šekli sta se udeležili proslave ob dnevu žena, ki ga je priredilo društvo Prosvjeta.

07. 03. V prostorih društva smo v večernih urah priredili proslavo ob dnevu žena. Zbralo se je več kot trideset članic, ki so prispevale domače sladice, za pijačo pa je poskrbelo društvo. Predsednica Dina Maksumić je pozdravila prisotne, posebej gospo Žanet, ki je ta večer igrala na klavir. Po pozdravnem govoru se je z recitacijo predstavila Đidana Sarić. Članicama našega zbora so se kmalu pridružile še druge članice. Prisluhnili smo pesmim mnogih narodov. Z druženjem smo si polepšale naš praznik.

03. 04. Dina Maksumić, Zoran Doršner in Drago Bozja so prisostvovali pri saditvi petih Pančičevih smrek (omorika) na javni zelenici Općine Novo Sarajevo, ki jo je organizirala Češka beseda v sodelovanju z združenjem Mađžarov HUM, Poljakov POLSA, SKD CANKAR in z Združenjem meščanov italijanskega porekla. Pokrovitelj projekta je bil Nedžad Koldžo, načelnik Općine Novo Sarajevo, realiziran pa je bil v sodelovanju s KJKP Park.

08. 04. V veliki dvorani Općine Stari Grad smo priredili proslavo ob 75. obletnici društva. Predsednica Dina Maksumić je najprej pozdravila goste, zbor Camerata Slovenica je zapel Zdravljico in slovensko ljudsko pesem Rož, Podjuna, Zila. Pozdravili in čestitali so nam: Miro Petek, predsednik Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, Edvard Kopušar, predstavnik slovenskega veleposlaništva v Sarajevu, Aleš Selan, predstavnik Urada Vlade Republike Sloveni-

Slovenskih skupnosti srednje Bosne, koja se odražala u amfiteatru hotela Rudar u Zenici.

07. 03. Predsjednica društva Dina Maksumić i članica Majda Šekli prisustvovala su proslavi Dana žena, koje je pripremlilo društvo »Prosvjeta«.

07. 03. U večernjim satima smo u prostorijama Društva pripremili proslavu povodom 8. marta. Okupilo se više od trideset članica, koje su donijele kolače, a piće je obezbijedilo društvo. Predsjednica Dina Maksumić je pozdravila prisutne, među njima i gospođu Žanet Medincevu, koja nam je svirala na klavir. Nakon pozdravnog govora, sa recitacijom se predstavila Đidana Sarić. A članicama našega zbora su se uskoro pridružile i ostale članice tako da se čula pjesma raznih naroda. Razišlo se sa utiskom da nam je i sa tim druženjem uljepšan praznik.

03. 04. Predsjednica Dina Maksumić, Zoran Doršner i Drago Bozja su prisustvovali sadnji pet Pančičevih omorika na lokalitetu javne zelene površine Općine Novo Sarajevo, koju je organizovala ČESKA BESEDA, u saradnji sa udruženjima Mađara HUM, Poljaka POLSA, SKD CANKAR i Udruženjem građana italijanskog porijekla. Pokrovitelj akcije je bio načelnik Općine Novo Sarajevo Nedžad Koldžo, a realizovana je u saradnji sa KJKP Park.

08. 04. Proslavu 75. godišnjice društva smo pripremili u Velikoj sali Općine Stari Grad. Predsjednica Dina Maksumić je najprije pozdravila prisutne, zatim je hor »Camerata Slovenica« zapjevao slovensku himnu i slovensku narodnu pjesmu »Rož, Podjuna, Zila«. Pozdrave i čestitke su nam izrazili predsjednik Komisije za odnose sa Slovencima u dijaspori Miro Petek, predstavnik slovenske ambasade u Sarajevu Edvard Kopušar, predstavnik Ureda Vlade Republike Slovenije za

je za Slovence v zamejstvu in po svetu, Branka Bukovec, predstavnica Društva za prostovoljno delo iz Novega mesta, Zlatan Mesić, svetnik načelnika Općine Stari Grad, Jožef Špringer, predsednik Slovenske skupnosti Kakanj. Predsednica društva je prebrala pozdravno pismo Draga Mirošiča, nekdanjega veleposlanika Republike Slovenije v Sarajevu. Prisotni so ga počastili z velikim aplavzom. Društvo je od Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu ter od slovenskega veleposlaništva v Sarajevu prejelo priznanje za vestno predstavljanje in ohranjanje slovenske kulture, jezika in običajev v BiH. Ob tem pa je prejelo še priložnostna darila od Društva za prostovoljno delo iz Novega mesta in Slovenske skupnosti iz Kakanja. Proslave so se udeležili še predstavniki slovenskega veleposlaništva v Sarajevu, Nenad Marković, namestnik župana Sarajeva, Faruk Pršeš, namestnik načelnika Općine Novo Sarajevo, predstavniki Slovenske skupnosti osrednje Bosne iz Zenice in Viteza, Slovenske skupnosti iz Sarajeva, Tuzle in Kakanja, predstavniki kontingenta Slovenske vojske iz Baze Butmir. Davor Majstorović je prebral seznam prejemnikov zahval našega društva. Prisotnim smo predstavili tudi spletno stran našega društva, ki sta jo pripravila Silvija Dervišefendić in Leo Hatvani.

Sledil je volilni občni zbor, na katerem je bilo enoglasno izbrano novo vodstvo društva. Predsednica društva je postala Sanja Bogdanović, podpredsednik pa Anton Skočir. Izbrani so bili še novi Upravni odbor, Svet, Nadzorni odbor in Inventurna komisija.

Učenci dopolnilnega pouka slovenskega jezika so predstavili igrice Sneguljčica in pet palčkov. Nastop so zaključili s pesmima Dan ljubezni in Sarajevo, ljubezen moja.

Proslava se je nadaljevala z druženjem v avli velike dvorane Stari grad ob zakuski in prijetnem pogovoru. Prisostvovalo je okrog 130 članova in gostov, za prijetno počutje pa je poskrbel harmonikar Marjan Novina.

Slovence u dijaspori Aleš Selan, predstavnik Društva za dobrovoljni rad Novo Mesto Branka Bukovec, savjetnik načelnika Općine Stari Grad Zlatan Mesić i predsjednik Udruženja Slovenaca Kakanj Jožef Špringer. Predsjednica je pročitala

pozdravno pismo nekadašnjeg ambasadora Slovenije u Sarajevu Draga Mirošiča, koje su prisutni primili sa velikim aplavzom. Od Ureda Vlade Republike Slovenije za Slovence u dijaspori i slovenske ambasade u Sarajevu društvo je primilo priznanje i zahvalu za promociju i očuvanje slovenske kulture, jezika i običaja u BiH. Društvo za dobrovoljni rad Novo Mesto i Udruženje Slovenaca Kakanj su nam poklonili prigodne poklone. Prisutni su bili još predstavnici slovenske ambasade u Sarajevu, zamjenik gradonačelnika Sarajeva Nenad Marković, zamjenik načelnika Općine Novo Sarajevo Faruk Pršeš, predstavnici Udruženja Slovenaca Srednje Bosne iz Zenice i Viteza, udruženja Slovenaca Sarajevo, Tuzla i Kakanj, predstavnici kontingenta Vojske Slovenije iz Baze Butmir. Davor Majstorović je pročitao spisak dobitnika zahvalnica društva. Prisutnima je predstavljena i web-stranica društva, koju su pripremili Silvija Dervišefendić i Leo Hatvani.

Zatim je slijedila Izborna skupština Društva. Jednoglasno je izabrano novo rukovodstvo: za predsjednicu Društva je izabrana Sanja Bogdanović, za potpredsjednika Anton Skočir. Izabrani su i novi Upravni odbor, Savjet, Nadzorni odbor i Inventurna komisija.

Đaci dopunske nastave slovenskog jezika su se predstavili igrokazom Sneguljica i pet patuljaka. Završili su pjesmama »Dan ljubavi« i »Sarajevo ljubavi moja«.

Proslava je završila druženjem u auli Velike sale Općine Stari Grad, uz zakusku i ugodan razgovor. Za ugodno raspoloženje oko 130 prisutnih članova i gostiju pobrinuo se Marjan Novina, koji je svirao na harmoniku te se i zapjevalo i zaigralo.

09. 04. Društvo so v dopoldanskem času obiskali Aleš Selan iz Ureda Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, Miro Petek, predsednik Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, in tajnica Katja Jerman. Sprejelo jih je novo vodstvo društva. Pogovarjali so se o težavah, ki pestijo društvo, kot najpomembnejšo pa izpostavili premajhne prostore.

10. 04. V prostorih društva se je okrog deset članic udeležilo velikonočne delavnice.

11. 04. Učenci dopolnili nega pouka slovenskega jezika so imeli v popoldanskem času velikonočno delavnico.

16. 04. Člani društva so se zbrali v akciji urejanja vrta. Prisotni so bili Zoran Doršner, Leopold Larma, Jelić Ljudmila, Ana Božanović, Majda Šekli in Beti Strunjaš. Okopali so lansko cvetje, posejali nova cvetna semena in presadili sadike, za katere je Milka Toukalek poskrbela že pozimi. Delo so končali s čiščenjem okrog hiše in zalivanjem cvetja.

17. 04. V prostorih društva so nas obiskali člani Arhivskega društva Maribor, ki so s soorganizatorji JU Zgodovinski muzej Sarajevo, Zgodovinski arhiv Sarajevo in SKD Cankar priredili razstavo fotografij Smiljana Pušenjaka Maribor nekoč in danes. Dina Maksumić je gostom predstavila prisotne člane vodstva in jih seznanila z dejavnostmi društva. Gosti so nam predali knjige, ki nam jih je podarilo mariborsko društvo ljubiteljev knjig CIPROŠ.

17. 04. V Zgodovinskem muzeju Sarajeva (Historijski muzej Sarajeva) je bila v sodelovanju Arhivskega muzeja Maribor, Zgodovinskega muzeja Sarajevo, Zgodovinskega arhiva Sarajevo (Historijski arhiv Sarajevo) in SKD Can-

09. 04. U prijepodnevnim satima su naše društvo posjetili Aleš Selan iz Ureda Vlade Slovenije za Slovence u dijaspori, Miro Petek, predsjednik, i Katja Jerman, tajnica Komisije za odnose sa Slovencima u dijaspori. Primilo ih je novo rukovodstvo društva. Govorili su o problemima sa kojima se društvo susreće, među kojima je najveći pitanje prostorija.

10. 04. U prostorijama društva se okupilo oko deset članica, koje su učestvovalе u uskršnjoj radionici.

11. 04. Đaci dopunske nastave slovenskog jezika su uskršnju radionicu pripremili u subotu.

16. 04. Članovi su se okupili u akciji uređenja bašte oko prostorija društva.

Došli su Zoran Doršner, Leopold Larma, Ana Božanović, Jelić Ljudmila, Majda Šekli i naravno Beti Strunjaš, tajnica. Okopali su cvijeće od prošle godine, presadili iznikle biljke koje je posijala Milka Toukalek još zimus i posijali sjeme raznog novog rastinja. Posao su završili čišćenjem oko kuće i na kraju zalili cvijeće.

17. 04. U prostorijama društva su nas posjetili članovi Arhivskog društva Maribor koji su, sa suorganizatorima JU Historijski arhiv Sarajevo, Historijski muzej BiH i SKD Cankar, pripremili izložbu fotografija Smiljana Pušenjaka »Maribor nekada i sada«. Dina Maksumić je upoznala goste sa radom društva i predstavila prisutne članove rukovodstva. Gosti iz Maribora su nam predali knjige, koje nam je poklonilo Društvo ljubitelja knjiga CIPROŠ iz Maribora.

17. 04. U Historijskom muzeju Sarajeva je, u suorganizaciji Arhivskog društva Maribor, JU Historijski arhiv Sarajeva, Historijskog muzeja Sarajeva i SKD Cankar, postavljena izložba fotografija Smiljana Pušen-

kar postavljena razstava fotografij Smiljana Pušenjaka Maribor nekoč in danas. Ob odprtju so bili prisotni gosti iz Slovenije, člani SKD Cankar, Boštjan Širnik iz slovenskega konzulata v Sarajevu, Jiri Kudela, veleposlanik Republike Češke v Sarajevu, predstavnici sarajevskega zgodovinskog arhiva in zgodovinskog muzeja. Dina Maksumić, članica UO SKD Cankar, je gostom iz Slovenije izročila simbolično darilo in nekaj izvodov Zore Cankarjeve. Razstavo je odprl Peter Klasinc iz Arhivskog društva Maribor. Fotografije so nam podarili, tako da bomo lahko razstavo večkrat prikazali.

25. 04. V okviru Cankarjevih dnevo^v se je na igrišćih Teniške Akademije HEAD v Hotonju pričel XVII. spominski teniški turnir Jan Doršner za seniorke in seniorje; tehnićni organizator turnirja je TK ISKRA TEEN v sodelovanju s SKD Cankar. Med seniorkama je zlato medaljo osvojila Harisa Delić, med seniorji pa Zlatan Kadrić.

25. 04. Člani Upravnog odbora in Sveta SKD Cankar so se zbrali ob grobu Jana Doršnerja ter z njegovimi starši položili na grob cvetje in obudili spomin na mladega športnika, ki je izgubio življenje v borbi za Sarajevo.

25. 04. Na vrtu društva smo priredili druženje in proslavili jurjevanje. Z zelenimi vejama smo ovili našega člana, ki je predstavljao Zelenog Jurija, učenci dopolnilnoga pouka slovenskega jezika pa so okrog njega plesali in peli prigodne pesmi. Otroci so sneli vejice z Zelenog Jurija in jih podelili prisotnim, ki pa so jih simbolićno odkupili, da jih to leto ne bi spremljao zlo. Otroke je to še posebej veselilo, saj so tako zasluživili tudi nekaj denarja. Po kratkem programu smo prisotnim postregli s pečeni^m jajci, mlado ćebulo in kislo smetano, jedaćo pa smo zalili z vinom, pivom, sokom ali mineralno vodom. Zbralo se je okrog pedeset članova, nekateri so se zadržali do

jaka »Maribor nekada i danas«. Osim gostiju iz Slovenije, članova SKD Cankar, predstavnika Historijskog muzeja Sarajevo, Historijskog arhiva Sarajevo, otvaranju izlozbe su prisustvovali Boštjan Širnik, iz slovenskog konzulata u Sarajevu, i ambasador Češke Republike u Sarajevu. Članica UO SKD Cankar Dina Maksumić je pozdravila prisutne i gostima iz Slovenije uručila simbolićan poklon i primjerke Zore Cankarjeve. Izložbu je otvorio Peter Klasinc iz Arhivskog društva Maribor i na kraju dodao da izložbu poklanjaju društvu i to ćemo iskoristiti da je više puta prikažemo.

25. 04. U okviru Cankarjevih dana je na igrališćima Teniske akademije Head u Hotonju započeo XVII. Memorijalni teniski turnir »Jan Doršner« za seniore i seniorke, ćiji je tehnićki organizator TK Iskra Teen, u saradnji sa SKD Cankar. Zlatnu medalju među seniorkama je osvojila Harisa Delić a među seniorima Zlatan Kadrić.

25. 04. Članovi Upravnog odbora i Savjeta SKD Cankar su se i ove godine okupili kod groba Jana Doršnera da sa njegovim roditeljima polože cvijeće na grob i da se podsjetje na mladog sportistu, koji je svoj život izgubio u borbi za Sarajevo.

25. 04. U vrtu našega društva pripremili smo druženje povodom praznovanja Jurjeva. Zelenim granama smo okitili člana koji je predstavljao Jurija, a đaci dopunske nastave slovenskog jezika su igrali oko njega i pjevali prigodne pjesme. Djeca su granćice sa Jurija poslije dijelili prisutnima, koji su ih morali »otkupiti« da ih ne bi tu godinu pratilo zlo. To je razveselilo sve, pogotovu djecu koja su se radovala dobivenim parama. Nakon tog kratkog programa prisutne smo ponudili pečeni^m jajima, lukmirom i mladim lukom, a sve to smo zalili vinom, pivom, sokom ili kiselom vodom. Prisutnih je bilo oko pedeset članova, neki od njih su se zadržali do kasno

poznega popoldneva, zapeli še nekaj slovenskih pesmi in se zadovoljni razšli.

26. 05. Potekal je drugi dan teniškega turnirja in podelitev nagrad. Tekmovalci, ki so osvojili prva tri mesta, so prejeli tudi denarne nagrade.

10.–12. 05. U okviru Cankarjevih dnevo v smo v kinodvorani Poslovnega centra UNITIC predvajali filme Mihe Mazzinija. Prvi večer so bili predstavljeni trije kratki filmi Svobodna si. Odloči se, Sirota s čudežnim glasom in Zelo preprosta zgodba. Pogovor z avtorjem je vodila Ljiljana Testen, ki je pripravila tudi bosanske podnapise. Drugi večer je bil prikazan film Sladke sanje, tretji pa Operacija Cartier. Filme so si ogledali tudi predstavnici slovenskega veleposlaništva in konzularnega oddelka v Sarajevu.

14. 05. V prostorih društva je potekal šahovski turnir, ki je zaznamoval tretjo manifestaciju Cankarjevih dnevo v. Tekmovalo je šest šahistov. Zmagal je 16-letni Adnan Sitnić, ki je na turnirju sodeloval prvič. Drugo mesto je zasedel Goran Gliha. Vlogu sodnice je opravljala Mirjana Barbić. Po končanem turnirju in podelitvi nagrade so se udeleženci pogostili s čevapčići ter vinom in sokom.

16. 05. V sodelovanju z Radiom Slovenija smo v hotelu Grand pripravili koncert, ki so ga neposredno prenašali v programu oddaje Iz naših krajev. Naše društvo je predstavljalo zbor Camerata Slovenica, ki je zapel dve slovenski ljudski pesmi Pozimi pa rožice ne cveto in Rož, Podjuna, Zila ter eno bosansko Kad ja pođoh na Bentbašu. Učenci dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture so zapeli pesmi Sarajevo,

poslijepodne, zapjevali su još nekoliko slovenskih pjesama te se zadovoljni razišli.

26. 05. Drugi dan teniskog turnira i podjela medalja na XVII. Memorijalnom teniskom turniru »Jan Doršner«. Takmičari koji su osvojili prva tri mjesta su dobili i novčane nagrade.

10-12. 05. U okviru Cankarjevih dana, u kino sali Business Centra UNITIC, prikazali smo filmove za koje je scenarij napisao Miha Mazzini. Prvo večer su prikazana tri kraća filma: »Slobodna si«, »Odluči se«, »Siroče čudesnog glasa« i »Sasvim obična priča«. Razgovor sa autorom je vodila Ljiljana Testen, koja je i prevela filmove na bosanski jezik. Drugo večer je prikazan film »Slatki snovi«, a treće »Operacija Cartier«. Prikazivanju filmova su prisustvovali predstavnici slovenske ambasade i konzulata u Sarajevu.

14. 05. U prostorijama društva se odvijao šahovski turnir, koji je treća manifestacija Cankarjevih dana. Između šest šahista prvo mjesto je zauzeo 16-godišnji Adnan Sitnić, koji je ove godine prvi put učestvovao na turniru, drugo mjesto je zauzeo Goran Gliha. Sudila je Mirjana Barbić. Nakon podjele nagrada, učesnici turnira su se počastili čevapčićima, vinom i sokom.

16. 05. U saradnji sa Radiom Slovenija 1. program, u Hotelu Grand smo pripremili koncert, koji se prenosio direktno u program emisije »Iz naših krajeva«. Naše društvo je predstavljao hor »Camerata Slovenica«, koji je zapjevao dvije slovenske narodne pjesme »Pozimi pa rožice ne cveto« i »Rož, Podjuna, Zila« i jednu bosansku »Kad ja pođoh na Bentbašu«. Đaci dopunske nastave slovenskog jezika i kulture su zapjevali

Ljubavi moja, Dan ljubezni in Kekec. Gosti oddaje so bili Edvard Kopušar iz slovenskega veleposlaništva v Sarajevu, Jože Špringer iz Slovenske skupnosti Kakanj, Saša Novak iz Slovenske skupnosti Sarajevo, iz SKD Cankar pa Elizabeta Strunjaš, Anton Skočir, Davor Rehar, Drago Bozja, Melita Osmanagić, Mateja Skelo in Andrej Brezigar. Maja Štabek, udeleženka tečaja slovenskega jezika, je recitirala pesem Simona Gregorčiča Kako srčno sva se ljubila. Iz Slovenije je nastopila glasbena skupina Novi spomini, iz Sarajeva sta se predstavila kitarista Arif Alajbegović in Miro Mijatović, ki sta zapela nekaj sevdalinki. Program sta vodila Tatjana Pirc, glavna urednica 1. programa Radia Slovenija, in Janez Dolinar, redaktor in scenarist, glasbeni urednik pa je bil Rudi Pančur. Koncerta se je udeležilo okrog 70 članov in gostov, med katerimi je bil tudi konzul slovenskega konzularnega oddelka v Sarajevu Gregor Presker s soprogo. Njun sin je prav tako nastopil z učenci dopolnilnega pouka slovenskega jezika. Konec dogodka smo zaznamovali s pjetjem in plesom.

23.–24. 05. V Tuzli je potekalo XI. srečanje učencev dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture v BiH. Spremljali so jih učiteljica Melita Osmanagić, predsednica društva Sanja Bogdanović in starši.

pjesme »Sarajevo, ljubavi moja«, »Dan ljubezni« i »Kekec«. Gosti emisije su bili iz slovenske ambasade u Sarajevu Edvard Kopušar, Slovenske skupnosti Kakanj Jože Špringer, Slovenske skupnosti Sarajevo Saša Novak, SKD Cankar Elizabeta Strunjaš, Anton Skočir, Davor Rehar, Drago Bozja, Melita Osmanagić, Mateja Skelo i Andrej Brezigar. Tečajnica slovenskog jezika Maja Štabek je recitovala pjesmu Simona Gregorčiča »Kako srčno sva se ljubila«. Iz Slovenije je nastupila muzička grupa »Novi spomini«, a iz Sarajeva kitarista Arif Alajbegović i Miro Mijatović, koji su zapjevali nekoliko sevdalinki. Program su vodili odgovorna urednica 1. programa Radija Slovenija Tatjana Pirc i redaktor i scenarist Janez Dolinar, muzički urednik je bio Rudi Pančur. Koncertu je prisustvovalo oko 70 članova i gostiju, među njima i konzul slovenskog konzulata u Sarajevu Gregor Presker sa suprugom, čiji je sin takođe nastupio sa đacima dopunske nastave slovenskog jezika. Na kraju smo svi zajedno zapjevali, neki su zaigrali i razišli smo se u dobrom raspoloženju, bogatiji za još jedno iskustvo.

23-24. 05. U Tuzli je bio XI. susret đaka dopunske nastave slovenskog jezika i kulture iz BiH. Pratile su ih učiteljica Melita Osmanagić, predsjednica društva Sanja Bogdanović i nekoliko roditelja.

29. 05. V Zgodovinskem muzeju Sarajeva (Historijski muzej Sarajeva) je bila prirejena zadnja manifestacija Cankarjevih dnevov – tribuna na temo ekologije in ohranjanja čistih voda Biseri vode. Na pobudo Metke Staric iz PARNAS-a, zavoda za kulturo in turizem iz Velikih Lašč, je bila v sodelovanju s SKD Cankar prirejena tribuna,

29. 05. U Historijskom muzeju Sarajeva je održana posljednja manifestacija Cankarevih dana - tribina na temu ekologije i očuvanje voda »Biseri vode«. Na inicijativu Metke Staric iz PARNAS-a, Zavoda za kulturu i turizam iz Velikih Lašča, u Sloveniji je, u suorganizaciji sa SKD Cankar, pripremljena tribuna, na kojoj su učestvovali direktor nevladine organizacije Sin-

na kateri sta sodelovala tudi Suad Hajrić, direktor nevladne organizacije Sinergy-EU-BA, in Drago Bozja, član SKD Cankar.

ergy-EU-BA Suad Hajrić i član SKD Cankar Drago Bozja. Moderatorica tribine je bila Sanja Bogdanović. Oko pedeset prisutnih je sa in-

Vlogo moderatorke je opravljala Sanja Bogdanović. Pogovoru je prisluhnilo okrog petdeset udeležencev, ki so s svojimi vprašanji in komentarji vzpostavljali uspešno sporazumevanje.

teresoivanjem slušalo razgovor o sve većim problemima pomanjkanja pitke vode i mogućnostima kako je sačuvati za sljedeća pokoljenja. U razgovor su se uključivali i slušaoci jer su svi svjesni opasnosti koju donosi neodgovorno ponašanje mnogih prema prirodi.

30. 05. V soboto dopoldan nas je v društvu obiskalo Društvo poklicnih radijskih in televizijskih napovedovalcev iz Ljubljane, Maribora in Kopra. Prisostvovali so dopolnilnemu pouku slovenskega jezika in kulture. Učencem so podelili priložnostna darila, Jure Longyka pa nam je predstavil zgodbi. Prva je bila prekmurska zgodba Dva somara (osla), druga pa istrska Kapot (plašč). Dina Maksumić jih je seznanila z delovanjem društva, prejeli pa so tudi almanah za leto 2008 ter zloženke, ki smo jih pripravili ob 75. obletnici društva. Goste je zanimalo naše življenje v Bosni, zato smo jim pripovedovali o naših življenjskih poteh. Učenci dopolnilnega pouka so recitirali slovenske pesmi, ki so se jih naučili pri pouku. Društvo pa je postalo bogatejše, saj je prejelo v dar nove knjige.

30. 05. U subotu prijepodne, u prostorijama društva posjetilo nas je Društvo profesionalnih spikera sa radija i televizija iz Ljubljane, Maribora i Kopra. Prisustvovali su dopunskoj nastavi slovenskog jezika i kulture. Đacima su podijelili prigodne poklone, a Jure Longyka nam je ispričao dvije priče. Prva je bila prekomurska priča o »Dva somara« (magarca), druga je bila istarska priča »Kapot« (kaput). Posjetioci su se interesovali o našem životu u BiH, o radu đaka na dopunskoj nastavi, koji su im recitovali slovenske pjesme koje su naučili. Biblioteci društva su poklonili knjige. Dina Maksumić ih je upozнала sa radom društva, a mi smo im dali almanah Zore Cankarjeve za 2008. godinu i afiše koje smo pripremili za 75-godišnjicu društva.

04. 06. V hotelu Grand je dipl. andragoginja in pedagoginja Erika Povšner iz HUMANE, združenja svojcev pri skrbi za menatalno zdravje, predavala na temo Stresu se lahko upremo tudi drugače.

04. 06. U Hotelu Grand je dipl. adragog - pedagoginja Erika Povšner, iz HUMANE - Udruženja rodbine za brigu o mentalnom zdravlju, održala predavanje na temu »Stresu se možemo oduprijeti i na drugi način«.

05. 06. V prostorih društva so nas obiskali člani HUMANE. Elizabeta Strunjaš jim je predstavila delovanje našega društva. Pozdravil jih je tudi podpredsednik Anton Skočir ter jih nagovoril, da so ob klavirski

05. 06. Članovi HUMANE su nas posjetili u prostorijama društva. Generalna tajnica Elizabeta Strunjaš ih je upozнала sa radom društva. Pozdravio ih je i potpredsjednik društva Anton Skočir i nagovorio da su zapjevali nekoliko pjesama, uz klavirsku pratnju Žanet Medinceve.

spremljavi gospe Žanet zapeli tudi nekaj pesmi. Podarili so nam velik okrasni krožnik s posvetilom. Naša članica Milka Toukalek jih je popeljala na ogled Sarajeva.

16. 06. Predstavniki Društva so položili cvetje na grob novinara Mladine Ive Štandekera.

19.–21. 06. V Novem mestu je potekala konferenca Gradimo mostove – vloga nevladnega sektorja na področju Zahodnega Balkana za uveljavljanje pravic manjšin.

19.–21. 06. Šentvid pri Stični – zbor Camerata Slovenica na 40. Taboru slovenskih pevskih zborov. Koncert je prenašala TV Slovenija 1.

20.–21. 06. Hotel Grand – seminar u okviru projekta Urad za Evropo BiH.

20. 06. Na parkirišču hotela Grand smo priredili proslavo ob dnevu državnosti Republike Slovenije. Po predvajanju slovenske in

Ponudili smo im sok, čaj i kafu. Zahvalili su se na gostoprimstvu i poklonili veliki tanjir sa njihovom posvetom. Nakon toga ih je naša članica Milka Toukalek povela u obilazak grada.

16. 06. Predstavnici Društva su položili cvijeće na grob novinara Mladine Ive Štandekera

19-21. 06. Novo Mesto – Konferencija Gradimo mostove – uloga nevladnog sektora na području Zapadnog Balkana u sticanju prava manjina.

19-21. 06. Šentvid pri Stični – Hor »Camerata Slovenica« na 40. taboru slovenskih horova. Koncert je prenosila TV Slovenija 1.

20-21. 06. Hotel Grand - seminar u okviru projekta Ured za Evropu BiH.

20. 06. Na parkingu Hotela Grand smo pripremili proslavu Dana državnosti Republike Slovenije. Nakon intoniranja slovenske i bosanske himne, predsjednica društva Sanja Bogdanović pozdravila je prisutne. Predstavnik

bosanske himne je predsednica društva Sanja Bogdanović pozdravila prisutne. Predstavnik slovenskega veleposlaništva v Sarajevu je govoril o pomembnosti osamosvojitve Slovenije. Učiteljica dopolnilnega pouka in tečaja slovenskega jezika Melita Osmanagić je podelila spričevala učencem in tečajnikom, ki so uspešno zaključili šolsko leto. Program je nadaljevala folklorna skupina DUF iz Celja, ki nam je predstavila slovenske ljudske plesne iz raznih slovenskih krajev. Med plesnimi točkami se je predstavil kvartet Pušeljc, ki je zapel nekaj slovenskih ljudskih pesmi. Proslave so se udeležili tudi udeleženci pripravljalnega seminarja Urad za Evropo BiH. Na proslavi je prisostvo-

slovenske ambasade u Sarajevu Edvard Kopušar je govorio o važnosti osamostaljenja Slovenije. Zatim je učiteljica dopunske nastave i tečaja slovenskog jezika Melita Osmanagić podijelila svjedočanstva đacima i tečajnicima koji su uspješno završili nastavu. Program je nastavila folklorna grupa DUF iz Celja, sa slovenskim narodnim plesovima iz raznih krajeva Slovenije. Između plesnih tačaka se predstavio kvartet Pušeljc i zapjevao nekoliko slovenskih narodnih pjesama. Proslavi su prisustvovali i učesnici pripremnog seminarja Ured za Evropu BiH, tako da je proslavi prisustvovalo oko stopedeset članova i gostiju. Pošto nam vremenske prilike nisu bile naklonjene, sa

valo okrog stopetdeset članov in gostov. Zaradi slabega vremena smo se preselili v restavracijo, kjer nas je čakala večerja. Druženje ob pesmi in plesu se je nadaljevalo pozno v noč.

02. 07. Komisija Državnega zbora Republike Slovenije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu je v Ljubljani pripravila 9. vseslovensko srečanje z naslovom (Pre)živeti integracijo ali asimilacijo. Srečanje je potekalo v veliki dvorani Državnega zbora in je trajalo od 10. do 18. ure. Udeležili so se ga predstavniki Slovencev iz evropskih držav, ZDA, Kanade in Avstralije. Delegati so člane državnega zbora seznanili s svojimi težavami. Poudarili so pomembnost integracije. Povedali so, da žal prihaja vse bolj tudi do asimilacije. Članica našega društva je predstavila temo z naslovom Izkušnje SKD Cankar iz Sarajeva pri ohranjanju slovenske dediščine.

04. 07. V Novi Gorici je potekalo tradicionalno srečanje slovenskih izseljencev z naslovom Srečanje v moji deželi. Zaradi slabega vremena se je srečanje odvijalo v prostorih novogoriškega gledališča. Prisotne je nagovoril dr. Danilo Turk, predsednik Republike Slovenije. V nadaljevanju je sledil bogat kulturni program. Predstavili so se posamezniki in pevski zbori iz različnih držav; Kanade, BiH, Srbije, Slovenije. Povezovalc programa je bil Boris Kopitar.

05. 07. Z Majdo Širca, ministrico za kulturo Republike Slovenije, so se srečali Sanja Bogdanović, predsednica, Elizabeta Strunjaš, veleposlanik Andrej Grasselli in kulturni ataše Boštjan Širnik. Ministrico so seznanili z delovanjem društva in načrti za prihodnje ustvarjanje.

08. 07. Naše društvo je obiskal Andrej Grasselli, novi veleposlanik Republike Slovenije v Sarajevu. Pokazali smo mu prostore društva ter ga z besedami popeljali skozi celo-

parkinga smo se morali preseliti v restoran salu, gdje je bila priređena večera. Druženje uz pjesmu i ples je trajalo duboko u noć.

02. 07. U Ljubljani je komisija Državnog zbora Republike Slovenije za odnose sa Slovencima u dijaspori i u svijetu pripremila već 9. susret pod nazivom »(Pre)živjeti integraciju ili asimilaciju«. Susret je bio u velikoj sali Državnog zbora od 10 do 18 sati. Na susretu su bili predstavnici Slovenaca iz evropskih zemalja, pa i iz SAD, Kanade i Australije. Delegati su DZ upoznali sa problemima sa kojima se susreću u zemljama gdje žive. Naglasili su da je integracija dobrodošla, ali da nažalost dolazi sve više i više i do asimilacije. Članica našeg društva je u DZ predstavila saznanja pod nazivom ISKUSTVA SKD Cankar iz Sarajeva u očuvanje slovenske baštine.

04. 07. U Novoj Gorici bio je već tradicionalan susret slovenske dijaspore pod nazivom »Susret u mojoj zemlji«. Zbog kišovitog vremena susret se odvijao u prostorijama pozorišta. Najprije je sve prisutne pozdravio predsjednik Republike Slovenije, dr. Danilo Turk. Kasnije se odvijao bogat kulturni program. Nastupili su horovi i pojedinci iz različitih zemalja - Kanade, BiH, Srbije, Slovenije. Moderator je bio Boris Kopitar.

05. 07. Sa ministricom za kulturo Slovenije sreli su se naša predsjednica Sanja Bogdanović, Elizabeta Strunjaš, veleposlanik i Boštjan Širnik. Predstavili su joj rad društva, naše aktivnosti i planove za budućnost.

08. 07. Naše društvo posjetio je novi veleposlanik Slovenije u Sarajevu, nj. eksc. Andrej Grasseli. Pokazali smo mu prostorije društva, predstavili društvo samo i aktivnosti,

letno kulturno delovanje. Povedali smo mu, da se udeležujemo tudi javnega življenja v Sarajevu. Seznanili smo ga, da je naš zbor nastopal na festivalu Baščaršijske noči v okviru prireditve Sarajevska zima, predstavil se je na srečanju zborov v Banja Luki in na pevskem taboru v Stični. Pogovarjali smo se tudi o načinu financiranja; največ prispeva Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, nekaj prispevkov pa predstavljajo tudi donacije iz BiH.

24. 07. Obiskala nas je vokalna glasbena skupina Musica s Ptuja. Zbor je razmeroma mlad, a zelo uspešen. Na krajšem druženju v prostorih SKD Cankar so nam pevci zapeli nekaj svojih pesmi, zvečer pa so v sodelovanju z Združenjem mladih umetnikov

koje se odvijaju preko cijele godine. Ispričali smo mu da smo prisutni i u javnom životu Sarajeva, naš hor već je nastupio i na Baščaršijskim noćima, pa za vrijeme Sarajevske zime, na susretu horova u Banjoj Luci i na susretu horova u Stični. Pričali smo i o načinu financiranja, najviše iz Ureda za Slovence u dijaspori, a nešto znače i donacije iz BiH.

24. 07. Posjetio nas je ansambl Musica sa Ptuja. Hor je prilično mlad, ali vrlo uspješan i ima već više zapaženih nastupa. Na kraćem druženju u prostorijama SKD Cankar, otpjevali su nam i neke svoje pjesme, a uveče su, u saradnji sa Udruženjem mladih umjetnika

Basset iz Sarajeva imeli celovečerni koncert v Domu armije.

01.–31. 08. V mesecu avgustu SKD Cankar počiva. Otroci imajo počitnice, odrasli člani odhajajo na dopust.

18. 08. Srečali smo se z Majdo Širca, ministrico za kulturo Republike Slovenije, ki je prišla na ogled sarajevskega filmskega festivala, v okviru katerega je bil predvajan tudi slovenski film Slovenka. V prostorih društva smo se pogovarjali o živ-

Bassett iz Sarajeva, priredili koncert u Domu armije.

01. 08. - 31. 08. U avgustu Cankar već tradicionalno ne radi, djeca su na raspustu, odrasli članovi odlaze na godišnji i vrata se ponovo otvaraju 1. septembra.

18. 08. Unatoč tome što je Cankar zatvoren, još jednom smo se sreli sa ministricom kulture Slovenije, koja je došla u Sarajevo povodom Filmskog festivala, gdje su prikazivali i vrlo dobro primljen film

ljenju in delovanju slovenskih rojakov v Sarajevu, o sodelovanju z matično domovino ter skrbi za ohranjanje slovenskega izročila. Ministrici smo podarili Zoro Cankarjevo.

10. 09. Pričel se je tečaj slovenskega jezika za odrasle. Vodi ga učiteljica Melita

Osmanagić. Na tečaju je prisotnih okrog deset slušateljcev, poteka pa ob četrtnih popoldne.

12. 09. Pričel se je dopolnilni pouk slovenskega jezika. Obiskuje ga od dvanajst do šestnajst otrok. Pri pouku so zelo delovni in pridni. Poleg spoznavanja jezika se seznanjajo tudi s kulturo, se pri-

Slovenka. U društvenim prostorijama sreala se sa nekim članovima i pričali smo o našem životu u Sarajevu, o suradnji sa Slovenijom, o našoj brizi za očuvanje slovenske baštine. Poklonili smo joj i naš almanah Zora Cankarjeva.

10. 09. Počeo je tečaj slovenskog jezika za

odrasle. Tečaj vodi učiteljica Melita Osmanagić. Na predavanja dolazi oko 10 slušatelja. Koji dan više, koji manje, ovisi o tome kako rade, jer je tečaj u popodnevnim satima.

12. 09. Počela je i dopunska nastava slovenskog jezika za našu djecu. Nastava se odvija subotom od 9 do 12 sati i prati je oko 12 djece različitog uzrasta - 6 do 17 godina. Vrlo su vrijedni, a pored samog učenja jezika upoznaju se i

pravljaju za nastupe, sodelujejo na različnih delavnicah itd. Enkrat v letu si ogledajo lutkovno predstavo z gosti iz Slovenije, obišeče pa jih tudi Miklavž.

26. 09. V Domu armije smo proslavili 15. obletnico delovanja zbora Camerata Slovenica, naš gost je bil pevski zbor Zimzelen iz Mirne, ki je izvedel zelo lep nastop, kateremu je sledilo druženje ob pijači in jedači. Člane zbora smo sprejeli

sa kulturom, pripremaju se za nastupe povodom raznih praznika, za susrete djece dopunske nastave u BiH, učestvuju u raznim radionicama, posjeti ih sv. Nikola, u decembru već tradicionalno dolazi u goste lutkarska predstava iz Slovenije.

26. 09. U Domu oružanih snaga BiH proslavili smo 15. godišnjicu hora »Camerata Slovenica«, naš gost bio je hor Zimzelen iz Mirne. Njihov nastup bio je savršen, poslije nastupa imali smo još i druženje i uz pune

po svojih domovih, tako da je bilo počutje toplo, domače in prijetno. Obljubili smo si, da se prihodnje leto vidimo v Stični.

03. 10. V Doboju je potekal sestanek predstavnikov vseh slovenskih društev v BiH. Pogovor je vseboval besede o krovni organizaciji in njenem nastajanju, o čemer je predsednik Luciano Kaluža iz Doboja

stolove svi smo pjevali i veselili se. Članovi i članice hora nisu spavali u hotelu nego smo ih ugostili u svojim kućama i bilo je lijepo, kako za njih tako i za nas. Obećali smo jedni drugima da se vidimo sljedeće godine u Stični.

03. 10. U Doboju je bio sastanak predstavnika svih slovenskih društava u BiH. Vodio se razgovor o krovnoj organizaciji, o njezinom ustanovljenju, a predsjednik Luciano Kaluža iz Doboja već je poslao

društvom že pred tem poslal osnutek statuta prihodnje organizacije. Člani so soglasno sklenili, da se osnovanje statuta preloži.

07. 10. Sestali smo se v prostorih Slovenske skupnosti v Sarajevu, in si dogovorili da si izmenjamo sezname članov ter se dogovorili, da bomo v prihodnosti nekatere prireditve organizirali in izvedli v medsebojnem sodelovanju.

društvima osnove statuta. Svi su bili mišljenja da je statut previše komplikovan i da s tim treba još pričekati.

07. 10. Sastali smo se u prostorijama Slovenske skupnosti i dogovorili da razmijenimo spisak članova te da pojedine manifestacije dogovaramo i organiziramo zajednički, kao naprimjer šahovski turnir.

27.–28. 10. Na seminarju Smart v Bihacu je tekla beseda o vzgoji in izobraževanju za delo z otroki. Seminarja sta se udeležila Fahrudin Zolta, pomočnik za kulturo Občine Novo Sarajevo, in Omer Begović, direktor OŠ Grbavica I.

30. 10. V mali dvorani frančiškanskega samostana je potekala proslava ob dnevu reformacije. To je za Slovence pomemben datum, saj nam je Primož Trubar podaril

27-28. 10. Na seminaru »Smart« u Bihacu glavna tema bila je edukacija za rad sa djecom. Na seminar je otišao pomoćnik za kulturu Općine Novo Sarajevo Fahrudin Zolta i direktor OŠ Grbavica I Omer Begović.

30. 10. U maloj sali Franjevačkog samostana imali smo proslavu Dana reformacije. Ovo je za Slovence vrlo značajan datum, jer je reformator Primož Trubar otac slovenske

prvi slovenski knjigi Abecednik in Katekizem. Ana Rak se je predstavila s klavirskim recitalom, Ernesta Furlan je brala spremno besedilo o dnevu reformacije, ki ga je pripravila in napisala Manja Žugman Širnik.

02. 11. V Ljubljani je potekal sestanek Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Navzoči so bili Aleš Selan, Tadej Bojnec, Marija Grbić iz Banja Luke in Sanja Bogdanović iz Sarajeva.

07.–08. 11. V Tuzli je potekal seminar na temo Urad za Evropo, na katerem so sodelovali predstavniki vseh slovenskih društev iz BiH. Naše društvo sta zastopali Sanja Bogdanović in Dina Maksumić.

14. 11. V Banja Luki je potekalo tradicionalno srečanje pevskih zborov. Poleg do-

književnosti. Dao nam je prve knjige na slovenskom jeziku »Abecednik« i »Katekizem«. Slušali smo i klavirski recital Ane Rak. Erna Furlan je čitala tekst o Trubaru, kojeg je pripremila Manja Žugma-Širnik.

02. 11. U Ljubljani je održan sastanak u Uredu za Slovence u dijaspori, a prisutni su bili Aleš Selan, Tadej Bojnec, Marija Grbić i Sanja Bogdanović. Govorili su o projektu »Ured za Europu«.

07-08. 11. U Tuzli je bio seminar na temu »Ured za Europu«. Na seminaru učestvovali su predstavnici svih društava Slovenaca u BiH. Iz Cankara bili su Sanja Bogdanović i Dina Maksumić.

14. 11. U Banjoj Luci bio je tradicionalni susret slovenskih horova. Uz domaći hor, bili

mačega zbora iz Banja Luke sta se na srečanju predstavila še Camerata Slovenica iz Sarajeva in pevski zbor slovenskega društva iz Niša. Veseli smo, da so člani zborov tudi mladi pevci, ki skrbijo za ohranjanje jezika svojih staršev. Po nastupu je sledilo še srečanje v jedilnici doma Zašiti me in ogled mesta s prijaznim vodičem, članom banjaluškega društva.

21. 11. V hotelu Grand je potekalo tradicionalno martinovanje. Branka Bukovec je iz Novega mesta pripeljala glasbeno skupino, ki je skrbela za dobro razpoloženje. Z

su na susretu još naš hor »Camerata Slovenica« i hor slovenskog društva iz Niša u Srbiji. Lijepo je što ima u horovima puno mladih pjevača, koji se trude bar uz pjesmu sačuvati jezik svojih djedova i roditelja. Poslije koncerta bio je još susret u domu »Zašiti me«, gdje smo i spavali. Prošetali smo i gradskim ulicama sa vrlo ljubaznim vodičem, članom banjalučkog društva.

21. 11. U hotelu Grand bilo je i ove godine martinovanje. I to je već tradicionalan susret naših članova. Ovo je datum kada se krsti mlado vino, tj. mošt postaje vino. Branka Bukovec iz Novog

njimi je prišiel tudi »župnik«, ki je krstil mošt in ga spremenil v vino. Pri obredu je potreboval štiri botre, eden izmed njih je bil tudi naš veleposlanik Andrej Grasselli. Gostje so bili s programom zadovoljni, rajali so pozno v noč.

01. 12. V klubu Coloseum je vsak prvi torek zaznamovan z druženjem Slovencev. Srečanja se udeležijo sarajevski Slovenci in predstavniki slovenskih podjetij v Sarajevu; za program pa poskrbijo glasbene skupine, pevci in zbori. V tem večeru se je s 15-minutnim programom predstavil naš zbor.

Mesta došla je sa puno poklona te vrlo dobrim ansamblom, koji se pobrinuo za dobro raspoloženje. Sa njima je došao i »pop«, koji je krstio mošt. Uz taj običaj trebaju i kumovi, a jedan je bio i naš veleposlanik Andrej Grasseli. Svi su bili, uz dobru večeru, piće, muziku i druženje, vrlo zadovoljni i ostali su do kasno u noć.

01. 12. U Coloseumu je svaki prvi utorak u mjesecu susret Slovenaca koji stalno ili povremeno žive i rade u Sarajevu. Dolaze i predstavnici različitih slovenskih poduzeća, a susret uvijek uveliča poneki ansambl, pjevač ili hor sa slovenskim melodijama. Ovog utorka je, 15-minutnim nastupom, gost bio naš hor.

03. 12. V prostorih društva je potekal Dan odprtih vrat, na katerem smo prisluhnili branju poezije Manje Žugman Širnik in Davorja

03. 12. Dan otvorenih vrata imamo u Cankaru svakog 3. decembra. Ovo je rođendan našeg najvećeg pjesnika, dr. Franc-

Majstorovića, za klavirsko spremljavo pa je poskrbela Žanet Medinceva. Na ogled je bila postavljena tudi razstava slik (olje na platnu) Manje Žugman Širnik na temo Ženske Pabla Picassa. Prireditve se je udeležilo veliko članov in gostov, po končanem programu pa smo se zadržali še ob prijetnem klepetu.

eta Prešerna. Ovog dana bio je u Društvu recital poezije Manje Žugman-Širnik i Davora Majstorovića, a na klaviru svirala nam je Žanet Medinceva. Manja Žugman-Širnik izložila je i pet svojih slika na zajedničku temu »ženske Pabla Picassa.«.

05. 12. Obiskalo nas je lutkovno društvo *Lutkomotiva* iz Novega mesta, ki je se je predstavilo z igrico Fižolček, ogelček in slamica. Igrico so si ogledali naši otroci in učenci iz bližnje osnovne šole. Po končani predstavi so se otroci vrnili v prostore društva, kjer jih je obiskal in obdaril Miklavž.

05. 12. Iz Novog Mesta došlo je lutkarsko društvo *Lutkomotiva*, sa predstavom »Grah, ugalj i slamka«. Predstava je bila u Domu mladih na Čengić-Vili za našu djecu, a i za djecu iz obližnje osnovne škole. Kasnije su se naša djeca vratila u prostorije Društva, gdje je sa svojim poklonima kao svake godine došao i sv. Nikola. Branka Bukovec iz Novog Mesta

Branka Bukovec iz Novega mesta je učencem prinesla še dodatna zanimiva darila. Vsak je poleg sladkarij prejel se zgoščenko z izbranim slovenskim filmom.

donijela je i dodatne, vrlo vrijedne poklone. U svakom paketiću bio je, pored slatkiša, i po jedan CD sa slovenskim filmom za omladinu i djecu.

19. 12. V Zenici je bil sestanek predstavnikov slovenskih društev iz Zenice, Viteza, Banja Luke in Sarajeva. Uskladili smo Statut zveze slovenskih društev v BiH "Evropa zdaj". Sestanku sta bila navzoča Aleš Selan iz Urada Vlade R. Slovenije za slovence v zamejstvu in po svetu in Edvard Kopušar iz Veleposlaništva R. Slovenije v Sarajevu.

19. 12. U Zenici je održan sastanak predstavnika slovenskih društava iz Zenice, Viteza, Banja Luke i Sarajeva. Uskladili smo Statut Saveza slovenskih društava u BiH "Evropa zdaj". Sastanku je prisustvovao Aleš Selan iz Urada Vlade R. Slovenije za slovence v zamejstvu in po svetu i Edvard Kopušar iz Ambasade R. Slovenije u Sarajevu.

PRISOTNOST V MEDIJIH 2009

- **21. 01.** Generalna tajnica Elizabeta Strunjaš je v dopoldanskem programu Federalnega Radia najavila proslavo Prešernovega dne.
- **09. 02.** Predsednica Dina Maksumić je za Radio Most iz Mostarja govorila o proslavi Prešernovega dneva, ki se je odvijala v Bošnjaškem inštitutu.
- **18. 03.** Predsednica Dina Maksumić je v Jutarnjem programu TV ALFA govorila o SKD Cankar od njegove ustanovitve do danes, ter najavila skupščino in proslavo ob 75-ti obletnici društva.
- **02. 04.** Predsednica Dina Maksumić je v Jutarnjem programu Radia Federacije najavila proslavo 75. obletnice društva in skupščino.
- **08. 04.** Predsednica Dina Maksumić je v Jutarnjem programu TV HAYAT najavila proslavo 75-obletnice društva in skupščino.
- **08. 04.** Predsednica Dina Maksumić je v Jutarnjem programu Radia Federacije najavila proslavo 75-obletnice društva in skupščino.
- **08. 04.** Predsednica Dina Maksumić je gostovala v Jutarnjem programu TV ALFA. Govorila je o zgodovini društva od njenega začetka in najavila proslavo 75-obletnice društva in skupščino.
- **08. 04.** Predsednica Dina Maksumić je v radijski oddaji Koktel Radia Federacije najavila proslavo 75-obletnice društva in skupščino.
- **08. 04.** Za svoj informativni program je Kantonalna TV posnela proslavo 75-obletnice društva in skupščino.
- **24. 04.** Dina Maksumić je v Jutarnjem programu Radia Stari Grad najavila Cankarjeve dneve.
- **25. 04.** V Jutarnjem programu BH Radia 1 so najavili Cankarjeve dneve.
- **08. 05.** Dina Maksumić je v Jutarnjem programu Radia Federacije najavila prikazovanje slovenskih filmov v okviru Cankarjevih dnevov.
- **08. 05.** Dina Maksumić je v Jutarnjem programu Radia Stari Grad najavila prikazovanje slovenskih filmov v okviru Cankarjevih dnevov.
- **10. 05.** Gost Cankarjevih dnevov Miha Mazzini je gostoval v oddaji Moja zemlja TV HAYAT in govoril o filmih za katere je napisal scenarij.
- **11. 05.** V Jutarnjem programu Kantonalne TV so gostovali Sanja Bogdanović in Miha Mazzini. Govorili so o Društvu, Cankarjevih dnevih in filmih za katere je scenarij napisal Miha Mazzini.
- **16. 05.** Hotel Grand – prenos koncerta v oddaji »Koncert iz naših krajev« 1. programa Radia Slovenija

Kasneje smo objavljali novice na www.skdcankar.ba

PRISUTNOST U MEDIJIMA 2009

- **21. 01.** Generalna tajnica Elizabeta Strunjaš je u prijepodnevnom programu Federalnog Radia najavila proslavu Prešernovog dana.
- **09. 02.** Predsjednica Dina Maksumić je za Radio Most iz Mostara govorila o proslavi Prešernovog dana, koja je protekla u Bošnjačkom institutu.
- **18. 03.** Predsjednica Dina Maksumić je u Jutarnjem programu TV ALFA govorila o SKD Cankar od njegovog osnivanja do danas, te najavila Skupštinu i proslavu povodom 75.-godišnjice Društva.
- **02. 04.** Predsjednica Dina Maksumić je u Jutarnjem programu Radia Federacije najavila proslavu 75.-godišnjice Društva i Skupštinu.
- **08. 04.** Predsjednica Dina Maksumić je u Jutarnjem programu TV HAYAT najavila proslavu 75.-godišnjice Društva i Skupštinu.
- **08. 04.** Predsjednica Dina Maksumić je u Jutarnjem programu Radia Federacije najavila proslavu 75.- godišnjice Društva i Skupštinu.
- **08. 04.** Predsjednica Dina Maksumić je gostovala u Jutarnjem programu TV ALFA. Govorila je historiji društva od osnivanja i najavila proslavu 75.-godišnjice Društva i Skupštinu.
- **08. 04.** Predsjednica Dina Maksumić je u radijskoj emisiji Koktel Radia Federacije najavila proslavu 75.-godišnjice Društva i Skupštinu.
- **08. 04.** Za svoj informativni program je Kantonalna TV snimila proslavu 75.-godišnjice Društva i Skupštinu.
- **24. 04.** Dina Maksumić je u Jutarnjem programu Radia Stari Grad najavila Cankareve dane.
- **25. 04.** U Jutarnjem programu BH Radia 1 su najavili Cankareve dane.
- **08. 05.** Dina Maksumić je u Jutarnjem programu Radia Federacije najavila prikazivanje slovenskih filmova u sklopu Cankarevih dana.
- **08. 05.** Dina Maksumić je u Jutarnjem programu Radia Stari Grad najavila prikazivanje slovenskih filmova u sklopu Cankarevih dana.
- **10. 05.** Gost Cankarevih dana Miha Mazzini je gostovao u emisiji Moja zemlja TV HAYAT i govorio filmovima za koje je napisao scenarij.
- **11. 05.** U Jutarnjem programu Kantonalne TV su gostovali Sanja Bogdanović i Miha Mazzini. Govorili su o Društvu, Cankarevim danima i filmovima za koje je scenarij napisao Miha Mazzini.
- **16. 05.** Hotel Grand – prijenos koncerta u emisiji »Koncert iz naših krajev« 1. programa Radia Slovenija

Kasnije objavljali smo vijesti na www.skdcankar.ba